

မအေးလေး

BURMESE
CLASSIC

ချစ်သူ ဝိညာဉ်

မတေးလေး

ချစ်သူပိညာဉ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၁၄၃/၂၀၀၄ (၁၀)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၁၅၀/၂၀၀၄ (၁၁)

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး - ၁၀၀/-

အုပ်ရေ - ၅၀၀အုပ်

ထုတ်ဝေသူ . . . ဒေါ်ခင်ခင်စိန်(၁၁၈၁၉) ချစ်မင်းလှစာပေ

အမှတ်-၄၃/က၊ မထိခလမ်း၊ ၇-မိုင်၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

ပုံနှိပ်သူ . . . ဦးကျော်လှိုင်(၅၅၇၃) စေတနာOFFSET

အမှတ်(၅၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး

အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့တာဝန်

ဒို့တာဝန်

ဒို့တာဝန်

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်နိုး အသိမြင်ဝါဒများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်စေရေးအရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို ချောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ချောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး

အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်စေရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရေး

ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပွဲစည်းပွဲအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရေး

နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် တည်ဆောက်ရေး

ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဝိပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး

ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိတ်ဝင်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် တည်ဆောက်ရေး

နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို မန်တီနိုဗွဲ့စည်းအားသည့် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား

ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

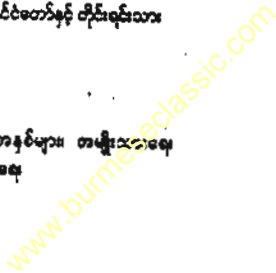
တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာနိတ္တပြုမူမှုများ

အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်ဖြင့်များစွာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး

လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်စေရန် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ဖွင့်သန့်ထက်မြက်ရေး

တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရေးပြုမူမှုများ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓဿ

မဒြေးလေး

လောကမှာ
 လုံးဝကဲ့ရဲ့ခံရသော ယောက်ျား(မိန်းမ)
 လုံးဝချီးမွမ်းခံရသော ယောက်ျား(မိန်းမ)သည်
 ရှေ့၌လည်းမရှိခဲ့
 ယခုလည်းမရှိ
 နောင်လည်းရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။
 (ဓမ္မပဒ)

ချစ်သူဝိညာဉ်

မောင်ကျော်လှိုင် စေတနာ့စာပေပုစိန်သည်

အခန်း(၁)

'ပယင်း'၏ ကြီးမားလှပသော ဓာတ်ပုံရှေ့မှာ ထိုင်ရင်း ချစ်စရာကောင်းလှသော ပယင်း၏မျက်နှာလေးကို တစ်မှိတ်မှိတ်ကြည့်နေမိသောအချိန်ကာလမှာ . . . ဘယ်လောက် ထိ ကြာမြင့်သွားပြီလဲ 'ထက်ခေါင်' မသိချေ။

ပယင်းကို ချစ်စိတ်၊ ပယင်းကို မြတ်နိုးတွယ် ဇာတ်စိတ်တွေ သူ့နှလုံးသားထဲမှာ ပြည့်လှုံ့ယိုဖိတ်လျက်ရှိတာ ပယင်း သိစေချင်လေသည်။

ယခုအခါမှာ . . .

ဝဝ

ပယင်းကို လွမ်းဆွတ်တသစ်တ် ဝမ်းနည်း
ကြေကွဲစိတ်တွေဖြင့် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ကြော်မွှပျက်စီးကုန်ကာ
ရင်မှာ ဟင်းလင်းပြင်ဖြစ်လို့နေခဲ့ပြီ။

“ခေါင်ရေ . . မောင်”

ပယင်း၏ခေါ်နေကျအသံလေးကို နားထဲမှာ
ကြားယောင်ကာ ဘယ်အချိန်မှာ ခေါ်လိုက်မလဲ နားစွင့်နေမိ
၏။

ပယင်း၏အပြုံးက တလက်လက်တောက်ပ
လာကာ(ဓာတ်ပုံထဲမှ ပယင်းက) အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလာသလို
ခံစားမိလျက် . . ပယင်းဟု အားရဝမ်းသာခေါ်မိပြီးကာ
မှ . . .

“မဟုတ်ပါလား”ဟု သတိရလာသောအခါ
မှာ . . သူ ဆောက်တည်ရာမရအောင် ကြေကွဲစွာ ခံစားရလေ
သည်။

“အဲဒီ . . ခေါင်ကတော့လေ၊ ထိုင်မိပြီဆိုရင် မထ
တော့ဘူး၊ နည်းနည်းပါးပါး ထပါဦး မောင်ရဲ့၊
တကတဲကွယ် . . အညောင်းမိတော့မှာပဲ”

ဝဝ

ထက်ခေါင် ပန်းချီဆွဲနေချိန်မှာ . . မကြာ
ခဏဆိုသလိုကြားရသော အသံသာသာကလေး . . .

ယခုတော့ . . . မကြားရတော့ပြီ။

နောက်ကျောမှနေ၍ သိုင်းဖက်လိုက်သော

နှူးညှံ့နွေးထွေးသည့် ရင်ခွင်နွေး . . . . .

ယခုတော့ . . . ထွေးပွေ့ခြင်းကင်းမဲ့ခဲ့ပြီ။

နှာခေါင်းတွင်းသို့တိုးဝင်လာသော ကိုယ်

သင်းရနံ့မွှေးမွှေးကလေး။

ယခုတော့ . . .

အားလုံးပျောက်ဆုံးခဲ့ပြီ။

ချစ်သူ၏မျက်နှာကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်

တွေ့ခွင့်မရှိတော့ . . .

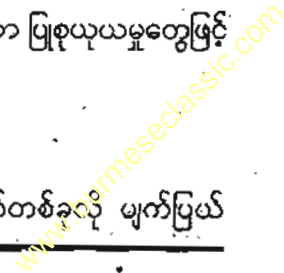
ချစ်သူ၏စကားသံကို မကြားရတော့ . . .

ချစ်သူ၏ နွေးထွေးသော ပြုစုယုယမှုတွေဖြင့်

ဝေးကွာခဲ့ရပြီ။

ကြည့်စမ်းကွယ် . . .

အားလုံးဟာ အိပ်မက်တစ်ခုလို မျက်ပြယ်

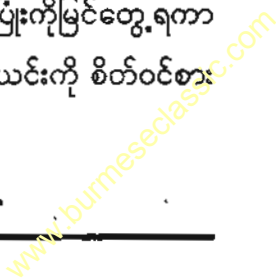

သွားရပြီတဲ့လား . . . မယုံနိုင်စရာ။
 ဟင့်အင်း . . မယုံပါ။
 လုံးဝ မယုံပါ။
 သူ စိတ်နှလုံးကို စိုးပိုင်ခဲ့ဖူးသောချစ်သူမှာ
 'ပယင်း' တစ်ယောက်တည်းပဲဖြစ်၏။
 ပယင်းမှလွဲ၍ ဘယ်သူ့ကိုမျှ သူ စိတ်မဝင်
 စားခဲ့တာ . . ပယင်း အသိဆုံးပဲဖြစ်ပါသည်။
 ပယင်းနောက်မှ တကောက်ကောက်လိုက်၍
 ချစ်ခွင့်ပန်ခဲ့ချိန်ကို ပယင်း မေ့ပြီလား။
 ထိုအချိန်ကာလကို ပြန်လည်သတိရချိန်မှာ
 . . သူ(ထက်ခေါင်)မျက်နှာမှာ ပြုံးရိပ်သမ်းလာလေသည်။
 ချစ်ငွေ့လျှမ်းတက်လာလေသည်။ ပယင်းနှင့်
 ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရသလို ကြည်နူးပျော်ရွှင်လာလေသည်။

ပယင်းလောက်ချစ်စရာကောင်းသည့် မိန်း
 ကလေး ဤကမ္ဘာမှာ နောက်ထပ်ရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ မထင်
 ပါ။
 'ပယင်း'၏ ရွန်းလဲ့တောက်ပသောအပြုံးကို
 မိအောင် ပီပြင်အောင် ဆွဲနိုင်မည့်ပန်းချီဆရာကျော်၊ သူမှမဟုတ်
 တခြားဘယ်သူမျှ ရှိမှာမဟုတ်ပါ။
 သူ . . ပယင်းကို ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရသည်မှာ
 'ပယင်း'၏အပြုံးကြောင့်ပဲဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
 ရယ်သံလွင်လွင်ကြောင့် လှည့်အကြည့်မှာ
 ပယင်း၏ ကြည်လင်တောက်ပသောအပြုံးကိုမြင်တွေ့ရကာ
 မင်သက်ငေးမောမိခဲ့ရတာကအစ သူ ပယင်းကို စိတ်ဝင်စား
 ခဲ့၏။

ဒီနောက်မှာတော့ . . .

ကားပေါ်မှဆင်းလာသော သူ့ကို အားကိုး

တကြီးနှင့်လှမ်းကြည့်နေသော ပယင်းက သူ့ကိုမှတ်မိသိရှိသွား
သောအခါ ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားတာ သိသာလေသည်။

ကြည်လင်စွာပြုံးလိုက်သော ပယင်း၏အပြုံး
လေးက သူ့ရင်ကို အင်မတန်မှ အေးစေလျက် နှစ်ခြိုက်စွဲလမ်း
ခဲ့ရတာ ပယင်း သိမှာမဟုတ်ပါ။

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျေးဇူးပြုပြီး အကူအညီပေးပါဦး။
'ပျင်း'တော့ ချွေးပြန်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းကို မသိတော့
ဘူး”

ထိုစဉ်က ပယင်း၏နာမည်ကို သူ မသိသေး
သဖြင့် . . . 'ပျင်း'တော့ဟု ကြားမိခြင်းကို ဘယ်လိုနာမည်မျိုးပါ
လိမ့်ဟု သူ တွေးလိုက်မိ၏။

“ကားတွေသာ တဝီဝီဖြတ်နေတယ်၊ လမ်းသွားလမ်း
လာမရှိတော့ အကူအညီတောင်းဖို့ခက်နေတာလေ၊
အတော်ပဲ . . . အစ်ကိုရောက်လာပေလို့သာပေါ့။”

ကားဘီဖြုတ်နေသော သူ့နားမှာ ငုတ်တုတ်
ထိုင် စကားပြောနေသော သူ့ပုံစံလေးက ဖြူစင်စိုသားမှုရှိလျက်

အစ်ကိုတစ်ယောက်ကို ညီမငယ်တစ်ယောက်က တွတ်တီး
တွတ်တာ ပြောဆိုနေပုံမျိုးဖြစ်လေသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ကားရပ်ထားတာမြင်လို့ သတိထား
ကြည့်မိသွားတာပျ၊ ခင်ဗျားဖြစ်နေလို့ တော်တော်
အံ့ဩသွားတယ်၊ စောစောကပြောလိုက်တာ ဘာတဲ့
. . . 'ပျင်း'ဆိုတာ ကြားလိုက်သလားလို့၊ အဲဒါ . . . ခင်
ဗျားနာမည်လား”

ပယင်း၏မျက်ခုံးလေးတွေ ပင့်တက်သွား

၏။

ပြီးမှ . . .

သဘောကျစွာ အားရပါးရ ရယ်လေသည်။

“ဟောဗျာ . . . ဘာလို့ ရယ်တာလဲ”

သူမရယ်တော့ သူပါ ရယ်ပြီးပြောမိ၏။

“ပျင်း မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရဲ့ . . . ပယင်းပါ၊ ပျင်းက
အဲ . . . ပယင်းက စကားပြောမြန်တော့ ပယင်းလို့
ပြောတာကို ပျင်းလို့ ကြားကြတာလေ၊ အဲဒါပဲ ခဏ
ခဏ ရှင်းရတယ် သိလား”

“ပယင်း” . . . တဲ့။

ကြားနေကျနာမည်မျိုးမဟုတ်တာကြောင့်
နားထဲမှာ အဆန်းတကျယ်ဖြစ်တာတော့ အမှန်ပင်။

သူမဘာသာ သူမ ပြောပြီး သဘောကျစွာ
ရယ်နေပုံကလေးက ကလေးဆန်လျက် ထကယ် အရယ်သန်
တာပဲဟု သိလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော့်နာမည်က ထက်ခေါင်ဗျ၊ နောက်တွေ့ရင်
. . . ခေါ်လို့ပြောလို့ရအောင် ပြောထားတာ”

ပယင်း ရယ်ပြန်လေသည်။

“ဟုတ်ပါရဲ့ . . . အစ်ကိုထက်ခေါင်နဲ့ ခဏခဏတွေ့ရ
တာနော်၊ ဟိုတစ်ခါ ပယင်း(ပျင်းလို့ပဲကြားရလေ
သည်)ကို စားသောက်ဆိုင်မှာ စိုက်ရှင်းပေးသွားတာ
အတွက်လည်း အံ့ဩရရော၊ နောက်ကနေ ပိုက်ဆံ
လိုက်ပေးမယ်လုပ်တော့ ကားမောင်းထွက်သွားတာနဲ့
ပယင်း မပေးလိုက်ရဘူး၊ အတော်ပဲ . . . ခုပြန်ယူ”

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ၊ မယူပါဘူး”

သူ . . . ပျာပျာသလဲ ငြင်းလေသည်။ ကားဘီး

ဗြိုတ်ပြီးတပ်ပြီးချိန်မှာ သူမက ‘စနိုးတာဝါ’ကမ်းပေးသဖြင့်
ယူပြီး မျက်နှာသုတ်၏။

ပြီးမှ . . .

လက်တွေ့ သုတ်လေသည်။

“အဲဒီတုန်းက ဘာလို့ရှင်းပေးသွားတာလဲဆိုတာ ပယင်း
တော့ ဘယ်လိုမှကို စဉ်းစားလို့မရခဲ့ဘူး”

“ကျွန်တော် . . . ပယင်းကိုခင်လို့ မိတ်ဖွဲ့ချင်တာပါ။ ဟို
တစ်ခါ . . . ပိုက်ဆံအိတ်ကောက်ပေးပြီးကတည်းက
စိတ်ထဲမှာ မှတ်မှတ်ရရ ရှိခဲ့တာဗျ”

အဲဒီမတိုင်ခင်ကတည်းက ပယင်းကိုမိတ်ဖွဲ့
ချင်စိတ်ဖြင့် တကောက်ကောက်လိုက်ကြည့်ခဲ့တာကိုတော့ ထက်
ခေါင်က ချန်လှပ်ခဲ့လေသည်။

“ပယင်းလည်း အစ်ကိုထက်ခေါင်ကို ခဏခဏမြင်
နေရတော့ တော်တော်လေး အံ့ဩနေခဲ့တာ၊ အဲဒီ
လောက်တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်တွေ့ရလို့ ထူးဆန်းနေခဲ့
တာ”

“ပယင်းနောက်ကနေ တကောက်ကောက်လိုက်နေ

တယ်လို့ရော မထင်ဘူးလား”

ပယင်းမျက်နှာလေး သွေးရောင်လွှမ်းတက်
၏။ အရယ်မျက်နှာမှာ အနီရောင်လွှမ်းလေသည်။

“ပယင်းပြောတာ အဲဒီသဘောသက်ရောက်သွားရင်
ဆောရီးပဲ အစ်ကို”

အားနာစွာ”ဆိုလေသည်။

ဒီတစ်ခါမှာတော့ . . . ထက်ခေါင် ရှက်ရယ်
ရယ်လိုက်မိ၏။

“ကဲဗျာ . . ကျွန်တော်တို့ အမောပြေ အအေးဆိုင်ထိုင်
ရအောင် ပယင်း၊ ကျွန်တော်တို့ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုရတဲ့
အထိမ်းအမှတ်နဲ့ပေါ့”

“ကတိတစ်ခုတော့ အစ်ကိုပေးရလိမ့်မယ်”

“ဟောဗျာ . . ဘာပါလိမ့်”

“ဒီတစ်ခါတော့ ‘ပယင်း’ ရှင်းမှဖြစ်မယ်”

“ဘာလဲ . . ဟိုတစ်ခါအကြွေးပြန်ဆပ်တာပေါ့ . .
ဟုတ်လား”

ပယင်း သဘောကျစွာ ရယ်လေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ထက်ခေါင်နှင့် ပယင်း၏ခင်မင်

တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်တိုးကာ ချစ်သူဘဝသို့ ရောက်ခဲ့
သည်။

အခန်း(၂)

သတို့သမီးဝတ်စုံဖြင့် အလှကြီးလှနေသော
ပယင်း၏အသွင်သဏ္ဍာန်က ထက်ခေါင်ကြည့်နေသော မင်္ဂလာ
ဓာတ်ပုံထဲမှာထက် အပြင်မှာ ပိုလို့ သာလို့တောင် လှပတင့်
တယ်တာအမှန်ပဲဟု ချစ်သူ၏မင်္ဂလာဓာတ်ပုံကိုကြည့်ကာ
ထက်ခေါင် လွမ်းဆွတ်သတိရတာ ပယင်း သိပါမည်လား။

ပယင်းကို လွမ်းလေလေ . . .

ဓါတ်ပုံတွေကြည့်ကာ . . . အလွမ်းဖြေရာမှ
စိတ်က ထိုနေ့ဆီ ပြန်လည်ရောက်၏။

ပယင်းကိုမြင်တွေ့ရသူတိုင်းက . . .

“သိပ်လှတာပဲ”

“အရမ်းလှတာပဲ”

ဆိုကြရအောင် ပယင်းက သတို့သမီးအသွင်

ဖြင့် ယမင်းရှပ်ကလေးလို လှပလှလေသည်။

ထက်ခေါင်၏မျက်နှာမှာ ပီတိဖြင့်ပြည့်လျှံနေ

၏။ ပယင်းကို ကြည့်လို့မဝအောင် ချစ်မြတ်နိုးလှ၏။

ပယင်းကိုရရှိခြင်းအတွက် ကြည်နူးပျော်ရွှင်ရ

ခြင်းကို နှိုင်းဆပြ၍မရအောင် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားမိလေသည်။

“ခေါင်ကြီးရာ . . . အားကျတယ်ကွာ”

သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းတွေ အားကျရ

လောက်အောင် ချစ်စဖွယ် လှပတင့်တယ်သောချစ်သူကိုရရှိ

လေသည်ဟု ဂုဏ်ယူမဆုံးရှိုလေသည်။

ဘဝမှာ သူ့လောက်အဆင်ပြေစွာ စိတ်ချမ်း

သာနိုင်သူမရှိပြီဟု ဝင့်ကြားချင်လေသည်။

ထက်ခေါင်က အောင်မြင်ကျော်ကြားသော

ပန်းချီဆရာဖြစ်၏။ မိမိတို့ဝတ္ထုအဖွဲ့၌ ထက်ခေါင်၏ပန်းချီလက်

ရာနှင့်မှ စာအုပ်ထုတ်ချင်ပါသည်ဆိုသော ဘက်စ်ဆယ်လာ စာ
ရေးဆရာတွေကြားတွင် ထက်ခေါင်၏နာမည်က ထိပ်တန်း
ရောက်နေလေသည်။

ဝတ္ထုအဖွဲ့ အချိန်မီရစေဖို့ ထုတ်ဝေသူတွေက

ထက်ခေါင်နား ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေကြလေသည်။

ခေတ်မီလှပသားနားသော ကွန်ဒိုတိုက်ခန်း

နှင့် ကိုယ်ပိုင်ကားနှင့် ငွေရေးကြေးရေးမှအစ အစစအရာရာ

အဆင်ပြေသော ထက်ခေါင်၏အိမ်ထောင်ရေးလောက်သာ

ယာသော အိမ်ထောင်ရေး ဘယ်မှာမှ မရှိနိုင်ပေ။

ပယင်းအတွက် မိဘတွေလက်ဖွဲ့ပေးလိုက်

သော ပယင်း၏ကိုယ်ပိုင်းကားတစ်စီးက အပိုထပ်စောင်းပါလာ

သေးရာ ထက်ခေါင်က ကားတစ်စီး၊ ပယင်းက ကားတစ်စီးဖြင့်

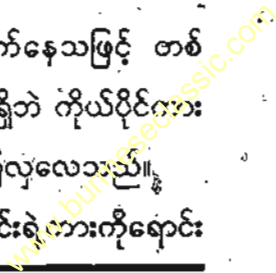
အဆင်ပြေချင်တိုင်း ပြေနေလေသည်။

တစ်ယောက်အပြင်ထွက်နေသဖြင့် တစ်

ယောက်က ကားအခက်အခဲဖြစ်ရသည်မရှိဘဲ ကိုယ်ပိုင်ကား

တစ်စီးစီဖြင့် သွားရေးလာရေး အဆင်ပြေလှလေသည်။

“ရှုပ်ပါတယ် မောင်ရာ . . . ပယင်းရဲ့ ကားကိုရောင်း

လိုက်ရင် မကောင်းဘူးလား”

“ဟာ . . ဘာလို့ရောင်းရမှာလဲ ယင်းရဲ့၊ မဟုတ်တာ၊ တော်နေကြာ . . မောင်နဲ့လက်ထပ်လိုက်လို့ ယင်းရဲ့ ကား ရောင်းလိုက်ရတယ်လို့ ယင်း မိဘတွေက စိတ် ဆိုးနေပါမယ်”

“ဟင့်အင်း . . ဘာစိတ်ဆိုးစရာရှိသလဲ၊ ပယင်းရဲ့ကား ပဲဟာ၊ ပယင်းတို့စိတ်ကြိုက် ဘာလုပ်လုပ်ပေါ့”

“နေပါဦး . . ယင်းက ဘာလို့ရောင်းချင်နေရတာလဲ ဒီလောက်တောင်”

“ခေါင့်ကား ရှိနေတယ်လေ မောင်ရယ်၊ ကားတစ်စီး ကည်းရှိတော့ လင်မယားနှစ်ယောက် အတူတူအပြင် ထွက်လို့ရတာပေါ့၊ ဟော . . သွားစရာရှိတယ်ဆိုရင် မောင်က အပြင်ကနေ အချိန်မီပြန်ပြေးလာ၊ ပယင်း နဲ့အတူတူသွားကြလာကြတော့ ပိုပျော်စရာမကောင်း ဘူးလား၊ ကားတစ်စီးရှိနေတော့ မောင်က သီးသန့် ပယင်းကသီးသန့် ကားတစ်စီးစီနဲ့ . . အတူတူမှ မသွားကြရတာ”

ပယင်းကို သဘောကျမြတ်နိုးရသည့်အထဲ တွင် အဲဒီလို ကလေးဆန်ဆန် ချွဲနဲ့သောအပြောအဆိုလေး တွေပါဝင်လေသည်။

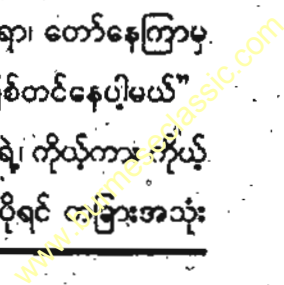
ထက်ခေါင်က ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းထိုးဝင်ရောက် လာသော ပယင်း၏ဆံပင်ကိုသပ်ကာ မေးလေးဆွဲကိုင်မော့စေ ခါး

“အဲဒါဆိုရင် ယင်းရဲ့ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲသော့ခတ်သိမ်း ထားလိုက်လေ ယင်းရယ်၊ အသုံးလိုတော့ ယူသုံးပေါ့၊ မောင်ကားနဲ့ပဲ သွားကြလာကြတာပေါ့၊ မကောင်းဘူး လား”

“ဟင့်အင်း . . မကောင်းပါဘူး၊ ကားဈေးတွေတက် နေတဲ့အချိန်ထုတ်လိုက်ရင် ပိုက်ဆံတွေအများကြီး ရမှာ”

“ပိုက်ဆံ ဘာလုပ်ရမှာလဲ မိန်းမရာ၊ တော်နေကြာမှ ယောက္ခမကြီးက မောင်ကိုအပြစ်တင်နေပါမယ်”

“ဘာလို့ အပြစ်တင်ရမှာလဲ ခေါင်ရဲ့၊ ကိုယ့်ကား ကိုယ့် သဘောပဲဥစ္စာ၊ အခုလည်း ငွေပိုရင် ကခြားအသုံး

ဝဝဝ

တည့်တာ တစ်ခုခုပွားဖို့ ပယင်းက ပြောတာ၊ နောက်ဆိုင်ရင် ပယင်းတို့မှာ သားသမီးတွေနဲ့ ဒီထက်ကြီးစားကြရဦးမှာရှင်”

ပယင်းလက်ကလေးက ဗိုက်ပေါ်မသိမသာ ရောက်ကာ အသာအယာပွတ်တာကြောင့် ထက်ခေါင် မျက်လုံးလေးပြူးဝိုင်းသွားရလေသည်။

“ယင်း . . . ယင်း . . . ဒါ . . . ဒါ . . . ဟိုဥစ္စာ . . . ကလေး”

အားရဝမ်းသာ မေး၏။

ပယင်းက ရှက်စနိုးမျက်နှာကလေးဖြင့် ထက်ခေါင်ရင်ခွင်ထဲမျက်နှာအပ်ကာ ခေါင်းညိတ်လေသည်။

“ဟာ . . . ဟာကွာ . . . ယင်းရာ”

ပယင်း၏ကိုယ်လေးကို ဆွဲပွေ့ချီယမ်းမစ်လိုက်၏။ ပယင်း၏ ခိုးခိုးခစ်ခစ်ရယ်သံ၊ ထက်ခေါင်၏ ရယ်သံ အခန်းထဲမှာ ညံ့လေသည်။

ပျော်ရွှင်ခြင်းသည် တုန့်ငြင်းဖွယ်ရာမရှိပြီ။ တလောကလုံးတွင် မိမိတို့ဇနီးမောင်နှံမှဟစ်

ဝဝဝ

ပါး သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော အိမ်ထောင်ရှိမည်မထင်ဟု စိတ်ကြီးဝင်လေသည်။

စိတ်တူကိုယ်တူ တည်ဆောက်ထားသော အိမ်ထောင်၏ သာယာချမ်းမြေ့ခြင်းသည် လောကနိဗ္ဗာန်အလား စိတ်မှာ ယုံမှတ်ပျော်ရွှင်စရာကောင်းလေသည်။

အခန်း(၃)

ပယင်း၏ စိတ်အလိုကျအတိုင်း ပယင်း၏
ကားလေးကို သိမ်းထားလိုက်၏။

အိုဂျီ (မီးယပ်နှင့်သားဖွားအထူးကုဆရာဝန်
ကြီး)ထံသွားရောက်ပြသဖို့ ထက်ခေါင်စာ ဘယ်လောက်ပဲ
အလုပ်ရှုပ်ထွေးနေပါစေ . . . .

ပယင်းထံအချိန်မီပြန်ရောက်လာကာ ပယင်း
ဇာတ်မောင်းလေးကိုတွဲခေါ်လျက် ကားပေါ်ညင်သာစွာ ထိုင်
စေ၏။

www.burmeseclassic.com

အံ့အားသင့်စွာ မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့်ကြည့်
နေသောဝယင်းကို ထက်ခေါင်က အရယ်မျက်နှာဖြင့် လှမ်း
ကြည့်လေသည်။

“ဟုတ်တယ် . . ယင်းရဲ့၊ ယင်း အံ့အားသင့်သွား
အောင် မပြောဘဲနေတာ”

“ဟာ . . မကောင်းဘူးကွာ . . မောင် မကောင်းဘူး၊
စောစောကသိရင် ပယင်းပါလိုက်ကြိုမှာပေါ့၊ စိတ်ဆိုး
တယ်သိလား၊ ပယင်း အရမ်းစိတ်ဆိုးတာပဲ”

ပယင်း မျက်နှာရှုံ့တွဲ ခြေဆောင့်ဆို၏။

“အဲဒီလို လိုက်ကြိုချင်တယ် ဘာတယ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ကို
တမင်မပြောတာ ယင်းရဲ့၊ မွေးဖွားခါနီးလျှောက်သွား
ရင် ယင်း ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ . . သိရဲ့လား”

“မသိဘူးကွာ . . မသိဘူး၊ အဲဒီလို ပယင်းမသိအောင်
လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်လုပ်တာမျိုးတွေ မကြိုက်ပါဘူး”

“ဘာလျှို့ဝှက်လို့လဲကွာ . . ယင်းကလည်း၊ ယင်း ပျော်
သွားမလားလို့ တိတ်တိတ်ကလေး ဖုန်းဆက်တာ၊ အဲဒီ
လို နှုတ်ခမ်းစု စိတ်ကောက်ရင် မွေးလာတဲ့ကလေး

မျက်လုံးပြူးပြူး နှုတ်ခမ်းထော်ထော်ကြီးဖြစ်မယ် ယင်း
ရဲ့၊ စိတ်မကောက်နဲ့နော် . . . စိတ်မဆိုးနဲ့၊ မောင်
မိန်းမက ရယ်လိုက်ရင် အရမ်းလှတဲ့ကောင်မလေး၊
ကဲ . . ရယ် . . ရယ်လေ”

ထက်ခေါင်က ပခုံးချင်းတိုက်ပြောမှ ပယင်း

ရယ်သံထွက်လာလေသည်။

“ဟဲ့ . . ငါ့အဝတ်သေတ္တာ ဘယ်မှာလဲ ထက်ခေါင်”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ . . လာပြီ”

ယောက္ခမအသံကြားမှ ထက်ခေါင် ပခုံးတွန့်

ရယ်မောရင်း အခန်းထဲအထိသယ်ယူလာမိသော အဝတ်
သေတ္တာအား အပြေးအလွှားပြေးပို့တာကိုကြည့်ပြီး ပယင်း
တခစ်ခစ်ရယ်နေလေသည်။

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

.. ဒီလိုမျိုး ဒီတစ်ယောက်ပဲတွေ့ဖူးပါတယ်”

ရယ်မောပြောဆိုကာ အပေါက်အထိလိုက်

ပို့ခြင်းကြောင့် ထက်ခေါင် အပြင်ခန်းပြန်ရောက်လာခဲ့၏။

ဒီတစ်ခါမှာတော့ .. ပယင်းကိုမြင်တွေ့ခွင့်

မရှိအောင် အခန်းတံခါးဆွဲပိတ်လိုက်လေသည်။

ပယင်း၏မေမေက ပါးစပ်က လှုပ်စိလှုပ်စိ

ဖြင့် ဘာတွေရွတ်ဖတ်နေမှန်းမသိပါ။

“ပယင်း တအားနာနေတာဗျာ .. မမွေးနိုင်သေးဘူး။

အဲဒါ ဘယ်နှဲ့လုပ်ကြမလဲ ဟင်၊ ပယင်းကြည့်ရတာ

အရမ်းပင်ပန်းနေပြီဗျာ။ သိပ်သနားစရာကောင်းတာ

ပဲ”

ပယင်း၏မေမေက သူ့ကို မျက်စောင်းထိုး

လေသည်။

“ဟဲ့ .. မွေးတာမှာပို ဒီလောကီနာနေတာပေါ့။

များများနာလေ မြန်မြန်မွေးလေပဲ၊ ဘာတွေလျှောက်

ပြောနေမှန်းမသိဘူး။ အင်္ဂုလီမာလသုတ်ရွတ်နေတာ

ဖြောင့်ဖြောင့် မရွတ်ရဘူး။ ကတဲ .. အဖြစ်သည်းနေ

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

လိုက်တာ၊ သူများတွေကြားရင် နားကြားပြင်းကတ်
အောင်”

“စိုးရိပ်တာကိုးဗျာ၊ အဲဒါကြောင့် ခွဲမွေးရအောင်ပြော
တာ၊ မေမေပဲ မလိုပါဘူးဆို”

“အေးလေ .. မလိုလို့ မလိုဘူးပြောတာပေါ့၊ ကိုယ့်
ဗိုက်ကို ဓားနှဲ့ခွဲရတာလောက်ကြောက်စရာကောင်း

တာ ရှိပါဦးမလား၊ သဘာဝအတိုင်းမွေးတာက ခဏ
ပဲ နာတာ၊ ဝမ်းကနေ ကလေးကျွတ်တာနဲ့ .. ဟော

.. ဘာဆို ဘာအနာမှမရှိတော့ဘူး .. ပြီးပြီ၊ ခွဲမွေး
တာကျတော့ ချုပ်ရိုး ဘာဖြစ်တာနဲ့ ညာနဲ့၊ ခွဲတုန်းက

ထုံဆေးနဲ့ခွဲလို့ မနာတာ၊ ထုံဆေးပြေတာနဲ့ နာမယ့်
ဥစ္စာ ဘာထူးမှာလဲ၊ တစ်ခါပဲအနာခံရအောင် ငါက

စေတနာနဲ့ပြောခဲ့တာ”

ထက်ခေါင်မျက်စိထဲမှာတော့ ‘ပယင်း’ နာ
တောင်စွာခံစားနေရတာကိုမြင်ကာ ခွဲမွေးတာက ပိုအဆင်ပြေမှာ
ပါဟု တွေးနေမိလေသည်။

“ကိုင်း .. ခေါင်ရေ .. လာတော့၊ သားလေးရပြီ၊

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

ရှင် . . ကလေးအဖေဖြစ်ပြီ”

အခန်းတံခါးပွင့်ကာ ခေါင်းပြူအော်သူက

သမားတော်ကြီးကိုယ်တိုင်ဖြစ်လေသည်။

“ဝေး”

ထက်ခေါင် ထိုင်ရာမှ ထခုန်၏။

“သားလေးကွ . . သားလေး”

နုလုံးသားတွေ တဒိတ်ဒိတ်အခုန်မြန်ကာ

ဘယ်လိုပျော်မှန်းမသိအောင်ကို ပျော်လေသည်။

သမားတော်ကြီးနှင့်က ဆွေမျိုးလိုခင်မင်

ကျွမ်းဝင်နေတာမို့ မီးဖွားခန်းထဲဝင်ခွင့်ရလေသည်။

ပယင်းမျက်ဝန်းတွေက သူ့ကိုမြင်သောအခါ

ဝင်းလက်တောက်ပသွား၏။ ပယင်း လက်ဖဝါးလေးတွေကို

သူက ဆုပ်ကိုင်အားပေးလိုက်၏။

“ပယင်း နေကောင်းတယ်နော်”

“အင်း”

“နာသေးလား”

“ဟင့်အင်း”

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

“ဘယ်နာတော့မလဲ . . စောစောကနာခဲ့တာတောင်

ဘယ်လိုနာခဲ့တာလဲ ပြန်စဉ်းစားရမှာ၊ ကဲ . . ကဲ . .

ရှင်မိန်းမကို ထရှော်လီနဲ့မခေါ်ဘူး၊ ရှင်ကိုယ်တိုင်

ပွေ့ချိုပြီး ခုတင်ပေါ်တင်ပေးလိုက် ‘ခေါင်’ အဲဒီလောက်

အဖြစ်သည်းတဲ့ယောက်ျားကို ခိုင်းရမယ် . . ပွေ့”

သမားတော်ကြီး ရယ်မောပြောဆိုတာ . .

နောက်တာပြောင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်လျက် တကယ်ခိုင်းတာ

လည်းဖြစ်နိုင်လေသည်။

ထက်ခေါင်ကျတော့ . . . ဘာဘာညာညာ

ယုံ့ဝ မစဉ်းစားဘဲ ချစ်ဖုန်းကိုပွေ့လိုက်၏။ သူ့နာပြုဆရာမလေး

တွေ ရယ်မောလက်ခုပ်တီး ဩဘာပေးသံက အခန်းထဲမှာ

ညံ့ကျန်ခဲ့လေသည်။

အခန်း(၄)

ထက်ခေါင်နှင့်ပယင်းတို့၏ နှစ်ယောက်တစ်
အဝထဲသို့ သား ဝင်ရောက်လာခြင်းက ပိုမိုပြီးပြည့်စုံသာယာ
စောအိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့လေသည်။

“အမေကြီးရေ . . . မပြီးသေးဘူးလားကွာ၊ ဒီမှာ . . .
သားသား ဆာနေပြီ၊ လုပ်မိကွ . . . မြန်မြန်လေး”
သား၏ငိုသံ . . .

ထက်ခေါင်၏ မြူချောသံဖြင့် အိမ်မှာဆူညံ
နေလေသည်။

ကြောက်လွန်းလို့ လူသာ အပင်ပန်းခံချင်တယ်။ စိတ် အပင်ပန်းမခံချင်ဘူး။ မေမေတို့အိမ်ကလူတွေ ဒုက္ခ ပေးတာ ဘယ်လောက်စိတ်ဆင်းရဲရသလဲ။ မောင် မြင်နေကြားနေရတာပဲဟာ”

“ဒါပေမဲ့ . . ဒီလိုသာဆက်သွားနေရင် ပယင်း လဲသွား မယ် ယင်းရဲ့ ခုပဲကြည့် . . ယင်းမျက်နှာလေး ချောင် နေပြီ။ ညဉ့်လည်း အိပ်ရေးပျက်၊ နေ့ဘက်လည်း မနားရနဲ့ . . တော်နေကြာမှ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်နေ မယ်”

“လူပင်ပန်းပေမယ့် စိတ်ချမ်းသာရင်ပြီးတာပဲ။ အိမ်မှာ ဒုက္ခတွေခံခဲ့ရလွန်းလို့ ပယင်း တကယ်ကြောက်နေ တာ ခေါင်ရဲ့။ ပစ္စည်းခိုးတဲ့သူနဲ့ . . စကားရှုပ်တဲ့သူနဲ့ အဲဒီထက်ဆိုးတာက . . ကိုယ့်အိမ်ရောက်မှ နေမ ကောင်းလို့ဆိုပြီး လှဲနေ လဲနေတဲ့သူနဲ့ ကိုယ့်ကို ကူညီတယ်မရှိဘူး။ သူတို့ကို ပြန်ပြုစုရနဲ့ တကယ် ရောဂါဖြစ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး . . ညာတာ”

“ဟင်၊ . . ဘာလိုညာတာလဲ သူတို့က”

“ကြိုတင်ငွေခြောက်လစာယူထားတော့ ခြောက်လ ပြည့်အောင်နေရတော့မှာကိုး ဒီတော့ . . တစ်လနှစ် လကြာတာနဲ့ အိပ်ရာထဲ လဲပြတော့တာပဲ။ သူ့မှာ အသည်းရောင်ရောဂါရှိပါတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူက ထားရဲမလဲ ပြန်တော့ပေါ့။ ပေးထားတဲ့ငွေအဆုံးပဲ ပေါ့။ ဘာတတ်နိုင်မလဲ။ ဟော . . လိုချင်တဲ့အကွက် လည်းရရော ထပြန်လိုက်တာ ကြော့လို့”

“ဟောဗျာ”

ထက်ခေါင် . . အံ့ဩမျက်လုံးပြုန်း၏။

“အဲဒီထက်ဆိုးတာက ပွဲစားက အပျိုဆိုပြီး ထည့်လိုက် တဲ့မိန်းကလေးက အိမ်ရောက်လို့မှ တစ်လမရှိသေး ဘူး။ ပျိုဟယ် အန်ဟယ်နဲ့ဖြစ်လို့ အိမ်ရှင်က အစာ အိမ်ရောဂါလား ဘာလားနဲ့ ဆေးခန်းတွေဘာတွေ ပြပေါ့။ လူကလည်း မစားနိုင်မသောက်နိုင်ဖြစ်ပြီး ချွေးကျသွားတော့ ဆေးခန်းပြုရတာပေါ့။ အစားအိမ် ရောဂါဖြစ်တယ်ပဲမှတ်တာ။ တကယ် တကယ်ကျ တော့ ကိုယ်ဝန်နှစ်လသုံးလတောင်နီးနေပြီတဲ့ . . က”

“ဟင် . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဆိုတော့ သူက အိမ်ထောင်ရှိ တယ်လေ၊ ငွေလာစုတာပေါ့၊ အဲဒါ . . . အိမ်ရှင်က အိမ်ထောင်ရှိတယ်ဆိုရင် ပြန်ဟယ်ပြုဟယ် ဖြစ်မှာစိုး ပြီး အပျိုပဲလိုချင်တယ်ဆိုတော့ ပွဲစားက အလုပ်ရ အောင် အပျိုလို့ပြောဆိုလို့ . . . ညာပြောရတာတဲ့၊ ကဲ . . . ဘယ်လောက် မကောင်းလိုက်သလဲဆိုတာ”

“ဟာကွာ . . . မဟုတ်လိုက်တာ၊ အမှန်အတိုင်းပြော တော့ဘာဖြစ်သလဲ”

“တချို့ကျတော့လည်း ကလေးအမေဖြစ်နေရင် က လေးလွမ်းတာနဲ့၊ ဗိုင်းနေ ဝိုင်းနေတာမျိုးဖြစ်မှာစိုးလို့ မကြိုက်ဘူးလေ၊ တော်နေကြာ . . . ဘာဖြစ်လို့ ခဏ ပြန်ဦးမယ်ဆိုတာမျိုးတွေ ခဏခဏကြုံနေရတော့ အိမ်ထောင်လက်ရှိနဲ့ဆိုရင် မခေါ်ချင်ကြဘူး၊ စော စောက ကိုယ်ခန့်ကိစ္စကတော့ ပယင်း မိတ်ဆွေတစ် ယောက်အိမ်မှာဖြစ်တာ၊ အဲဒီလိုမျိုးတွေ ကြုံထား တော့ ပယင်း တကယ်ကြောက်တယ်”

“ဟုတ်တယ် . . . တကယ်ကြောက်စရာပဲ”

“ကိုင်း . . . ခေါင် ခေါ်ချင်သေးသလား”

ထက်ခေါင် မျက်နှာရှုံ့၏။

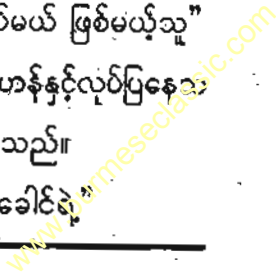
“စိတ်ရှုပ်စရာကြီးကွာ . . . ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ်ရှုပ်လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ အရှုပ်တော်ပုံတွေ ထပ်ဆင့်ဝန်ပိမှာ တော့ ကြောက်တယ် ယင်းရဲ့၊ ဒီလိုလုပ်လေ . . . အ သက်အရွယ်ကြီးကြီးထဲကဆိုရင်ရော”

“အဲဒီတော့ . . . သွေးတိုး ခေါင်းကိုက် ဆီးချိုရောဂါ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု ဝင်နေလောက်တဲ့အရွယ်လေ၊ ဒီလို တိုက်မြင့်မြင့်အလွှာထပ်တွေကနေ မဆင်းနိုင် မတက်နိုင်လို့ ကိုယ်ကပ် ပြေးဟယ်လွှားဟယ် ဆင်း ပေးနေရမယ်၊ ပြီးတော့ . . . ခေါင်လို လူကြီးကိုရိုသေ သိတတ်တဲ့သူနဲ့ကတော့ . . . လုံးဝကို မကိုက်တာ၊ ဒေါ်ကြီး နေနေ ကျွန်တော်လုပ်မယ် ဖြစ်မယ့်သူ”

ပယင်းက လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့်လုပ်ပြနေသ

ဖြင့် ထက်ခေါင် သဘောကျစွာ ရယ်လေသည်။

“ဟင် . . . ဘာရယ်စရာပါလို့လဲ ခေါင်ရဲ့”

ဝဝဝ

“ရယ်စရာပါလို့ ဟုတ်ဘူး ယင်းရဲ့ ယင်း စကားပြောတာ သဘောကျလို့ ကိုယ့်မိန်းမကတော့ကွာ . . စကားပြောတာ ဟန်နဲ့ပန်နဲ့ တကယ်အမူအရာ ကောင်းတယ်၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်လို့ရတယ်”

“တကယ်ပြောတာလား ခေါင်”

ပယင်းမုက်နှာမှာ ကြည်နူးရိပ်လွမ်းလေ

သည်။

“တကယ်ပေါ့ . . ပွင့်အမူအရာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပဲ”

“ဟာ . . . ကြည့်ပါလား၊ အဲဒီခေါင်ကတော့လေ အကောင်းပြောတယ်မှတ်လို့ . . ကဲ . . ကဲ”

ပယင်းက ထက်ခေါင်ကို လိုက်ရိုက်၏။ ထစ်

ခေါင်က အိမ်ဧည့်ခန်းထဲမှာ ကွေ့ရှောင် လှည့်ပတ်ပြေးထေသည်။

ကလေးငိုသံကြားမှ . . နှစ်ယောက်သာ

‘ကလေး’ ရှိရာပြန်ပြေးလာကြချိန်မှာ ချွေးဖြင့် ရွှံ့နှစ်နေကြထေသည်။

သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသောအချိန်

ဝဝဝ

တာလများစွာမှာ ထက်ခေါင်နှင့်ပယင်းတို့အတွက် ဘယ်လိုမှ မေ့ပျောက်ပစ်၍ ရနိုင်စွမ်းမည်မဟုတ်သော . . .

အမှတ်ရစရာများဖြင့်သာ ပြည့်နှက်နေခဲ့လေ

သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၅)

သား မောင်ထက်ခေါင်နဲ့ သမီး ပံယင်းဖြူ
 .ဘာမှ မကြာလိုက်ဘူးအောက်မေ့မိ
 တာ မြေးလေး နှစ်နှစ်ပြည့်မွေးနေ့လုပ်တော့
 မယ်ဆိုမှ . . အချိန်တွေ မနည်းတော့ပါလား
 လို့ သိလိုက်တယ်။ သားတို့ သမီးတို့ရေ . . .
 မြေးလေးနာမည် 'အာကုာထက်
 ခေါင်'ဆိုတာ ဖိတ်စာမှာဖတ်လိုက်နေတော့
 ဘုရား . . .

www.burmeseclassic.com

ဒါကြောင့် . . .

သားတို့သမီးတို့မေမေနဲ့ပဲ စာရေး
ပေးလိုက်တာ၊ ဖိတ်စာဖတ်ပြီးတာနဲ့ ဒီစကား
တွေပြောချင်လို့ ရေးလိုက်တာ၊ တယ်လီဖုန်း
နဲ့ပြောရင်လည်း လိုရင်းကမရောက်ဘူးလေ
ကဲ . . . ဒါပါပဲကွယ်၊

ဆင်ခြင်နိုင်အောင် သတိပေးတာ

ပါ။

သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ -

သားတို့သမီးတို့ရဲ့ ဖေဖေ

'မြတ်စံ'ဟု ရေးထိုးထားသော လက်မှတ်ထံ

ရှင်းလင်းစွာမြင်တွေ့ရ၏။

ပယင်း၏ဖေဖေ ဦးမြတ်စံကို . . . ထက်ခေါင်

လေးစားပါသည်။ စကား များများစားစားပြောလေ့မရှိတဲ့ အရေး

တည်ရိုးသားအေးဆေးဆေးဖြောင့်မတ်သူဖြစ်လေသည်။

ယခုလို . . . စာရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရေးသား

ဆုံးမခြင်းကို ဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ထက်ခေါင်ကြံတွေ့ဖူးခြင်းဖြစ်

၏

“ဘာတဲ့လဲဟင်”

ပယင်းက လှမ်းမေး၏။ ပယင်း၏မေမေက

အီချင်စိတ်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လေသည်။

“ဖတ်ကြည့်လေ”

ထက်ခေါင်က စာကမ်းပေး၏။ ပယင်းက

“ဣတ်”ခနဲ အသံပြုလေသည်။

“ဪ . . . မဖတ်အားသေးလို့ ဘာလဲ မေးတာပေါ့

ခေါင်ရဲ့၊ ပြောလိုက် ပြီးတဲ့ကိစ္စ”

“ကလေးနာမည်ကိစ္စပဲ ယင်း၊ အာကာထက်ခေါင်ဆို

တာကို မြင့်လွန်း စီးလွန်းတယ်တဲ့ . . . ယင်းဖေဖေ

ကြိုက်ပုံမရဘူး”

ပယင်း မျက်ခုံးလေးတွန့်၏။ ပယင်း၏မေမေ

၏ကြည်ဖြူထံမှ သက်ပြင်းချသံ ကြားရလေသည်။

“ကဲ . . . ကြည့်၊ အဲဒီ ကိုမြတ်စံကတော့လေ . . . သူတို့

ကလေး သူတို့ကြိုက်တာ ပေးပေစေ၊ ရှင် ဝင်မပါနဲ့

လို့ ပြောထားတာ၊ ရှည်ကြောပြီး လျှောက်ရေးပြန်ပြီ။

ဝဝဝ

အဲဒီလိုမှန်းသိ အဲဒီစာ ယူကိုမလာခဲ့ပါဘူး။ ဘာနေတာလဲဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး သူ့ မလာနိုင်တဲ့အကြောင်း ပြောတာတဲ့၊ မပေးမှာစိုးလို့ ညာတာလေ “ဟုတ်တယ် မေမေဖြူ တရားစခန်းဝင်မှာမို့ မလာဖြစ်ဘူး သူပြောတယ်”

“အဲဒီတရားစခန်းက ဆယ်ရက်တစ်ပတ် ခဏခဏဝင်နေတာပါ သားရယ်၊ မဝင်မနေရ စာချုပ်ချုပ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်သားသမီးတွေက လာစေချင်လို့ခေါ်တာ၊ တစ်ခါတလေ သူ လိုက်လာသင့်တာပဲ။ အဲဒါကိုပဲ စိတ်တိုခဲ့ စကားများခဲ့ရသေးတယ်။ သူပြောတာတွေ ခေါင်းထဲမထည့်နဲ့ မောင်ထက်ခေါင်တချို့နေရာတွေမှာ ဘယ်လိုအယူသီးပြီး ကတ်သတ်မှန်းကိုမသိတာ၊ အသက်ကြီးလာလေ စကားပြောရ ဆိုရ ခက်လေပဲ၊ တကယ်စိတ်ပျက်တယ်”

ပယ်င်း၏မေမေ ဒေါ်ကြည်ဖြူက အားနာ မျက်နှာဖြင့်လှမ်းပြော၏။ စာယူလာခဲ့မိခြင်းအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံလည်းရလေသည်။

ဝဝဝ

“ကိစ္စမရှိပါဘူး မေဖြူရဲ့ ကျွန်တော်တို့မသိတာ မတတ်တာကို သွန်သင်တာပဲ . . ကျွန်တော် သဘောကျပါတယ်၊ ခု . . စိတ်မကောင်းဖြစ်တာက ဖေဖေစိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် ဘယ်လိုမှလုပ်လို့မရတော့ဘူး ခင်ဗျ။ ဖိတ်စာတွေအားလုံး ဝေပြီးသားဖြစ်နေပြီဆိုတော့ . . .”

“အမယ်လေး . . မဝေရသေးလည်း ဝေသာဝေမောင်ထက်၊ ဖိတ်စာရိုက်ပြီးသားဖြစ်နေပြီပဲ . . ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

“ဖိတ်စာသာ မဝေရသေးလို့ကတော့ ထက်ခေါင်ဆိုတဲ့ နာမည်ကို ပြန်ပိတ်လိုက်လို့ရပါတယ်”

“သားစိတ်ထဲမှာ စိတ်ခုစရာများဖြစ်သွားသလား”

“ဟင့်အင်းခင်ဗျ . . လုံးဝမဖြစ်ပါဘူး၊ စိတ်ခုစရာ မရှိပါဘူး”

“ဒါဆိုရင် သူ့စာကို မေဖြူ မယူလာခဲ့ဘူး၊ သားမေဖေလိုက်ရဘူးလို့ပဲထားကွယ်၊ အဲဒီအတွက် မေဖြူ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ချင်ဘူး၊ သမီးအဖေက အဲဒီလို ဝင်ပါ

မဝဝဝ

တာတွေကြောင့် ခက်တယ်”

“မခက်ပါဘူး မေဖြူ ဖေဖေတ လူကြီးဆိုတော့ အကြားအမြင်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ထက်ရှိပါတယ်၊ ဖေဖေပြောမှ သတိထားမိတယ်၊ ဟုတ်တယ် . . . နာမည်က မြင့်နေတယ်”

“အမှန်တော့ အာကာကိုရွေးလိုက်တာပါ၊ သူ့အဖေ နာမည်ထည့်လိုက်လို့ ဆန်းသွားတာ၊ ရိုးရိုးပြောရင်တော့ အာကာပဲပေါ့နော် . . . ခေါင်”

‘ပယင်း’တ ကြားဝင်ဖြေလေသည်။ ထက်

ခေါင် ခေါင်းညိတ်၏။

သားကိုကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်ကတည်းက သားလား သမီးလား မသိရသေးခင်မှာ ထက်ခေါင်ရင်ခွင်ထဲ ပယင်း ခေါင်းထိုးဝင်အိပ်စက်ရင်း နာမည်ရွေးခဲ့ကြတာကို သတိရလေသည်။

သားလေးမွေးရင် ‘ထက်ခေါင်’ နာမည်ထည့်ဖို့ သမီးလေးမွေးရင် ‘ပယင်းဖြူ’ နာမည်ထည့်မည်ဖို့ သဘောတူညီခဲ့ကြပါသည်။

ဝဝဝ

တနင်္ဂနွေဆိုရင် ‘အောင်ဘုခေါင်’ဆိုတာမျိုး ပေါက်တတ်ကရံနာမည်ပြောကြရင်း ရယ်မောခဲ့ကြတာကို ပြန်သည့်သတိရကာ ရယ်ချင်လေသည်။

“အေးပါ . . . အဓိကကတော့ ‘အာကာ’ပဲပေါ့။ သူ့ပြောတာတွေ စိတ်ထဲမထားနဲ့ . . . မေ့လိုက်ကြ၊ အလကား သမီးအဖေက နေရာတကာ ဇီဝကြောင်တယ် ဘာမှ မဟုတ်တာကို”

ဒေါ်ကြည်ဖြူက စကားစမြတ်ချ၏။ ဖုန်းလာသဖြင့် ထက်ခေါင် စကားထပြောရာမှ နာမည်ကိစ္စပြီးပြတ်လေသည်။

ထဲ ဧည့်သည်များနေလို့ လူစေတက်စေညှိမခံနိုင်ခဲ့ဘူး။ ယင်းသူငယ်ချင်းလာတာ သတိစောင်းမထားမိဘူး။

“ဧည့်သည်တွေက တစ်ချိန်တည်းစုပြုကျလာတော့ ဘယ်မြင်တော့မလဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . တချို့ဆို စိတ်ဆိုးမလားပဲ၊ ပြန်ခါနီးလာနှုတ်ဆက်မှုမြင်ပြီး စားရသောက်ရအဆင်ပြေရဲ့လား မေးရတယ်”

“ဒ်ပေါက်ကျွေးတာဆိုတော့ အဆင်ပြေမှာပါ။ ပွဲပြင်တာက ဒ်ပေါက်ဆိုင်ကကောင်လေးပဲဟာ”

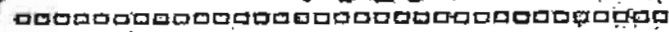
“ဒါပေမဲ့ . . . ထည့်ပါဦး ယူပါဦးလေးမှ လောကွတ်မလုပ်နိုင်ခဲ့တာ”

“အားလုံး အလှူ လုပ်ကြတာဆိုတော့ နားလည်ပေးကြမှာပါ”

“ယင်း . . . ပျော်လား”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . .”

ပယင်းထံမှ ဟန်လုပ်ရယ်သံ ထွက်လာ၏။

“ဟင် . . . ဘာလို့ ရယ်တာလဲ”

“ခေါင်ရော”

“အလှူအောင်မြင်တာပဲ ယင်းရဲ့ . . . ပျော်တာပေါ့၊ ယင်း မပျော်ဘူးလား”

“ပျော်ပါတယ် . . . မတွေ့ရတာကြာတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဆုံရစကားပြောရတာပဲဟာ၊ ဒါပေမဲ့ . . . အရမ်းပင်ပန်းတာပဲနော်၊ ယင်းဖြင့် လဲကျမတတ်ပဲ”

“ဒါပေါ့ . . . ဧည့်သည်ကို အာရုံထားနေတော့ အစားစားဖို့အာရုံမရဘူး။ ဒီတော့ . . . အိပ်ရေးကယျက် အစားကမပြည့်နဲ့ ရင်တွေ တလုပ်လုပ်တုန်နေမှာပေါ့ . . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ယင်းဖေဖေသာလာခဲ့ရင် ဘာပြောမလဲ မသိဘူး”
ပယင်း သဘောကျစွာ အသံထွက်ရယ်၏။

“သူပြောနေကျစကား ပြောမှာသေချာတယ်”

“ဘာလဲ”

ဝဝဝ

“ခေါင် စိတ်မဆိုးနဲ့”

“မဆိုးဘူး . . ပြော”

“ဖေဖေ ပြောလေ့ပြောထရှိတဲ့စကားက ကုသိုလ်တစ်ပဲ
ငရဲတစ်ပိဿာတဲ့”

“ဟင် . . ဘာလို့ပြောတာလဲ . . အဲဒီလို”

“ဘုန်းကြီးက ငါးပဲး . . လူကတစ်ရာလောက်၊ ဒီကြား
ထဲ ဘုန်းကြီးကိုလျှောက်က မဖြစ်စလောက်ဆိုတာမျိုး
ကို ကြည့်မရဘူး ထင်တယ်၊ ပြီးတော့ . . လာတဲ့သူ
တွေက ငြိမ်နေတာမဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျွေးတဲ့အစား
အစာကို ဘာဖြစ်သလေး၊ ညာဖြစ်သလေးပြောကြား
မှာဆိုတော့ ကြားရရင် နား အကုသိုလ်ဖြစ်မယ်၊ ဒေါသ
ဖြစ်မယ်၊ ဒါကြောင့် ကုသိုလ်တစ်ပဲ ငရဲတစ်ပိဿာတဲ့
ဖေဖေက သူ လှူနိုင်သလောက် ဘုရားမှာ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းမှာသွားလှူဖို့ပဲ အာသိသမ္ဘိတယ်”

“အင်း . . သူပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲနော် ယင်း”

ဒီကနေ့မှာပင် . . .

ဝံပေါက်နှင့်မတည့်သူ . . .

ဝဝဝ

သက်သတ်လွတ်စားသူတွေပါလာသဖြင့်
ဘာကျွေး၍ ကျွေးရမည်မှန်းမသိ၊ စိတ်ပင်ပန်းခဲ့ရတာ သတိရ
လေသည်။

“နောက်ဆိုရင် . . တို့လည်း ဖေဖေလိုပဲ ကုသိုလ်ရ
မယ့်နေရာမှာ သွားလှူကြမယ် . . ဟုတ်လား”

“အင်း”

“ဇီဝိတဒါနဆေးရုံတို့”

“အင်း”

“မိဘမဲ့ကလေးတွေတို့”

“အင်း”

“ဘိုးဘွားရိပ်သာတို့”

ပယင်းထံမှ ‘အင်း’သံ မကြားရဘဲ ထိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်နေသဖြင့် ပယင်း အိပ်ပျော်နေတာ သိလိုက်၏။
ထက်ခေါင် ယဲ့ယဲ့ပြုံးလျက် ပင့်သက်ချကာ
စိတ်လျှော့စဉ်မှာပင် မျက်ခွံတွေ လေးစင်းကျလာလေသည်။

အခန်း(၇)

“ဖေဖေ . . မေမေ” ခေါ်တတ်စ သား၏
ဖိတ်လာပီကလာ စကားသံလောက် နားဝင်ချိဖွယ်ကောင်း
သောအသံသည် မရှိပြီ။

ပယင်း၏မေမေ လာရောက်လည်ပတ်စဉ်က
လေးကိုချိပိုးလျက် ဟိုဟိုဒီဒီ သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့သော
အပြင် သားက အပြင်ထွက်ကျင့်ရှိလာခဲ့၏။

အပြင်ထွက်ရမည်ဆိုလျှင် အသံထွက်သည်
အဖီ သား ရယ်မောလေသည်။

“ကဲ . . လိုက်မယ်တဲ့၊ ခေါင်ရေ . . ကြည့်ပါဦး”
ထက်ခေါင်အပြင်သွားဖို့ပြင်လျှင် သားက
လက်ကမ်းလျက် လိုက်ဖို့ပြင်လေသည်။

ပယင်းချီထားသောလက်ထဲမှ ခြေကန်ရန်
လျက် ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းက ထက်ခေါင်ဘက် အတင်းလှမ်း

“ဟာ . . ကျတော့မှာပဲ သားရယ်၊ ခေါင် . . ဒီ
ကြည့်ပါဦး မောင်ရဲ့”

ပယင်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာသွယ်သွယ်လေး
ဝကစ်နေသော သားကိုနိုင်အောင် မနည်းထိန်းနေရလေသည်။

“ဟား . . သားကကွာ၊ မေမေလဲတော့မှာပဲ”
ထက်ခေါင်က သားကိုလှမ်းဆွဲချီလေသည်။

“လိုက်မလား . . ဟုတ်လား သား၊ ဖေကြီးနဲ့ လိုက်
လား”

“လိုက်မယ်”
သားအသံလေးက ချစ်စဖွယ်ကောင်းလှ

သည်။

“ကိုင်း . . ခေါ်သွား၊ လိုက်မယ်တဲ့”

“နောက်နေ့ကျရင်ခေါ်မယ်နော် သား . . ဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း . . ထု(ခ)လိုက်မယ်”

“ထု(ခ)လိုက်လို့မရဘူး သားရဲ့၊ ဖေကြီး အလုပ်တွေရှိ
သေးတယ်လေ”

“ဟင့်အင်း . . လိုက်မယ်”
ထက်ခေါင်ကို အတင်းဆွဲဖက်တွယ်ကပ်ထား

ဖြင့် ပယင်းက အတင်းဆွဲပေမယ့် မရပါ။

“လာပါ သားရယ်၊ မေနဲ့သွားမယ် . . ဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း”

“မုန့်ကျွေးမယ်ကွာ . . သားကြိုက်တဲ့ ချောကလက်”

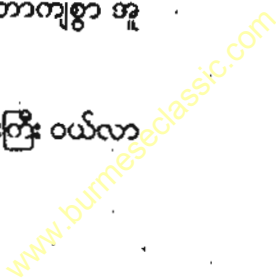
“ဟင့်အင်း . . ပါဆိုကွာ”

သား ဒေါသထွက်လျှင်အဲဒီလို ‘ကွာ’ထည့်သုံး

ကြောင့် . . ထက်ခေါင်ရော ပယင်းပါ သဘောကျစွာ အူ
နက်သည်းလို့က် ရယ်မောမိကြလေသည်။

“သားက လိမ္မာတယ်ကွာ၊ မုန့်တွေအများကြီး ဝယ်လာ
ခဲ့မယ် . . ဟုတ်လား”

“သားလည်း မုန့်ဝယ်မယ်”

မယင်းတို့လည်း ဒီလောက်မသင်ရပါဘဲ သား ဒီလောက်စကားတတ်လှပုံက ထူးခြားလှလေသည်။

“ကိုင်း . . ခေါင်သွားတော့၊ တော်နေကြာ . . နောက် ကျနေမယ်”

ထက်ခေါင်လက်ထဲမှ သားကို ပယင်းဆွဲခေါ်၏။ သားက ထက်ခေါင်၏အင်္ကျီကို အတင်းကုတ်ကတ်ဆွဲထားကာ အော်ငိုသံက ကြွက်ကြွက်ညံနေလေသည်။

“သားက လိမ္မာတယ်လေ၊ မငိုနဲ့ တိတ်”

ပယင်းအသံက သား၏အသံကို ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းမရှိလောက်အောင် ‘သား’အသံက အောင်နေလေသည်။

“ခေါင် . . သွားလေ . . သွားတော့၊ တော်နေကြာ . . နောက်ကျနေမယ်”

ထက်ခေါင် ပန်းချီဆွဲတာက ဝါသနာအရသာဖြစ်လျက် . . အဓိကလုပ်နေတာက Heart ကုမ္ပဏီ အိမ်တွင်းအလှပြင်ဆင်မှုလုပ်ငန်း၏ ဝိသုကာပဲဖြစ်လေသည်။

ပန်းချီပညာရှင်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ထက်

ခေါင်၏စိတ်ကူးစိတ်သန်းက သူ့များနှင့်မတူ ထူးခြားဆန်းပြားခြင်းကြောင့်လည်း Heart ကုမ္ပဏီ နာမည်ရနေခဲ့တာပဲဖြစ်လေသည်။

ယခုတလောမှာ . . .

သတ်မှတ်ရက်အတွင်း ဒက်ကရေးရှင်း ပြင်ဆင်ပေးရမယ့် တိုက်ကိစ္စက အရေးကြီးတာအမှန်ပဲဖြစ်လေသည်။

“အေးကွာ . . ခုတိုက်က မင်္ဂလာဆောင်လက်ဖွဲ့မယ့် တိုက်ဆိုတော့ မင်္ဂလာပွဲအချိန်မီပြင်ရမှာ ယင်းရဲ့”

“မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ . . အိုး . . မြင့်လှချေလား”

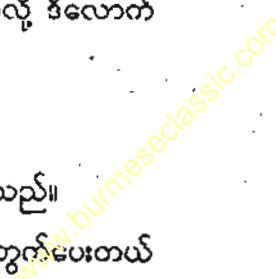
ပယင်း မျက်လုံးလေးပြူးသွား၏။

“သား မင်္ဂလာဆောင်မှာကွာ၊ အဲဒါ . . မိဘတွေက သီးသန့်နေဖို့ တိုက်လက်ဖွဲ့မှာ၊ ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် မျက်လုံးပြူးတာလဲ”

ဒီတော့မှ . . .

ပယင်း မျက်စောင်းထိုးလေသည်။

“သိဘူးလေ . . မိဘက သားသမီးအတွက်ပေးတယ်

ဝဝ

လို့မှ မထင်တာ၊ တိုက်တစ်လုံး လက်ဖွဲ့တယ်ဆိုတော့ အံ့သြတာပေါ့။ ကဲပါ . . ကလေးပေးပါ။ တော်နေကြာ . . နောက်ကျနေမယ်”

ပယင်းက ထက်ခေါင်လက်ထဲမှ ကလေးကို အမှတ်မထင်ဆွဲချီလိုက်၏။ သားငိုသံက ဆူညံသွားလေသည်။

“ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အလုပ်တွေလျှောက်မလုပ်နဲ့ နော် ယင်း၊ နားနားနေနေလည်းနေ”

“အမယ်လေး . . နားရပါလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ အလုပ်တွေ ပိနေတာနဲ့၊ သားကိုထိန်းရတာကကို မလွယ်တာ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သားအိပ်တဲ့အချိန်တော့ တစ်ရေးတစ်မောရအောင်အိပ် ယင်းရဲ့၊ တော်နေကြာ . . ယင်းလဲသွားလိမ့်မယ်”

“အင်းပါ ခေါင်ရယ်၊ ကဲ . . သွားပါတော့”

ပယင်းက ထက်ခေါင်၏ကျောပြင်ကို လက်ဝါးလေးဖြင့် သာသာတွန်း၏။

ထက်ခေါင်က တိုယ်ကို မတ်မတ်ကြီးဆန့်

ဝဝဝ

သျှက် ဇက်ခိုင်တောင့်ထားကာ စစ်ချီတက်သလို ခြေထောက်တစ်ချောင်းချင်းမြှောက်၍ ဆတ်တောက် ဆတ်တောက်လျှောက်လေသည်။

လှေကားထိပ်ရောက်မှ ပယင်း၏ပါးကိုတစ်လှည့် သားကိုတစ်လှည့် နမ်းလျက် 'တခုတာ'လုပ်ကာ ဆင်းသွားလေသည်။

ပယင်းက . . ထက်ခေါင် လှေကားထစ်ချိုးရောက်သည်နှင့် ဝရန်တာဆီမှ ပြေးကြည့်ပြန်လေသည်။

ထက်ခေါင်ကလည်း ကားပေါ်ရောက်သည်နှင့် ပယင်းမျှော်ကြည့်နေမှာအတတ်သိစွာ ဝရန်တာကို မော်ကြည့် လက်ပြန်တံဆက်တာ ထက်ခေါင်၏အကျင့်ဖြစ်လို့ နေခဲ့ပြီ။

အခန်း(၈)

“ဟောဗျာ”

ဒက်ကရေးရှင်းပြင်ဆင်ပေးရမည့်တိုက်သို့
ဧကန်မှ မျက်နှာကြက်ပုံစံများရေးဆွဲထားသည့် ဒီဇိုင်းဖိုင်တွဲ
ထုတ်ခဲ့တာ ထက်ခေါင် သတိရ၏။

ဘယ်နေရာမှာကျန်ခဲ့တာလဲစဉ်းစားတော့
သားကိုချီပြီး နှုတ်ဆက်စဉ်က ဆိုဖဲလက်တန်းပေါ်ချလိုက်မိတာ
သတိရလေသည်။

ဒီနောက်မှာတော့ .. ဒီဇိုင်းဖိုင်တွဲပြန်ယူဖို့

၇၆ + မေးခွန်း
ဝဝဝ

သတိမေ့လျော့ကာ သားနှင့်ပယင်းကို နှုတ်ဆက်ထွက်ခဲ့တာ
လေ။

ထက်ခေါင် စိတ်မော့စွာ ပင့်သက်ချစဉ်မှာ
ဆဲလ်ဖုန်းခေါ်သံကြားရလေသည်။

အိမ်ဖုန်းနံပါတ်မြင်ရကတည်းက ပယင်း ဖုန်း
ဆက်ပြီဟု သိလိုက်၏။

'ဟလို'ဟု ထူးစဉ်မှာ ယင်း၏ ချစ်စဖွယ် အ
သံလေးကို ကြားရလေသည်။

“မောင့်ဒီဒိုင်းဖိုင်ကျန်ခဲ့တယ် . . သိလား”

“သိတယ် ယင်း၊ ခုပဲ ဒီဖိုင်ချပေးမယ်လုပ်မှ သတိရ
တာ၊ သားကိုချီတုန်းက ခဏချလိုက်တာလေ”

“ယင်းလည်း အီခုပ်မြင်လိုက်တာ၊ အရေးကြီးတယ်
မဟုတ်လား၊ ယင်း လာပို့မလို့”

“ဖြစ်မလား ယင်းရယ်၊ ကလေးတစ်ဖက်နဲ့ ကားမောင်း
ဖို့က မလွယ်ဘူး၊ ပြီးတော့ . . ယင်းသားက အငြိမ်နေ
တာမဟုတ်ဘူးကွ၊ ကား ဘယ်လိုမှ မောင်းလို့ရမှာ
မဟုတ်ဘူး”

ပယင်း ရယ်သံလွင်လွင်လေး ကြားရလေ
သည်။

“အမယ် . . ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ၊ ဖြစ်ပါတယ်နော် . .
သားကို ခုံပေါ်မှာခါးပတ်ပတ်ပြီးထိုင်ခိုင်းထားလို့ရ
တယ် ခေါင်ရဲ့၊ ကားစီးလို့ကတော့ မောင့်သားက
ငြိမ်မှငြိမ်”

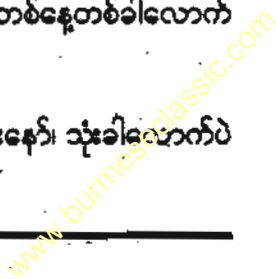
“မှန်မှန်ပြောစမ်း . . သားကိုခေါ်ပြီး ယင်း အဲဒီလို
သွားဖူးတယ်ပေါ့ . . ဟုတ်လား”

ဖုံးကွယ်ထားသမျှ ပေါ်သွားပြီဟု ရှက်ရယ်
ရယ်သံကြားရလေသည်။

“တစ်ခါတလေပါ၊ သား အရမ်းဂျီတိုက်နေလို့ အပြင်
ထွက်ထိန်းရင်းနဲ့ City Mart မှာ ပစ္စည်းသွားဝယ်ခဲ့
တာ”

“တစ်ခါတလေဆိုတာ ဘာလဲ၊ တစ်နေ့တစ်ခါလောက်
လား”

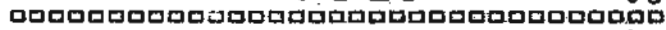
“အဲဒီလောက်ကြီး မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ သုံးခါလောက်ပဲ
သွားရပါသေးတယ်”

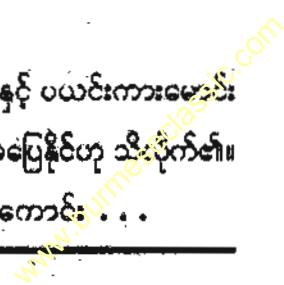

“ခုပါနဲ့ဆိုရင် လေးခါပေါ့”
 “ဟုတ် . . လာခဲ့မယ်၊ စောင့်နေ . . ဟုတ်လား”
 “နေဦး . . လာရမယ့်နေရာရောသိရဲ့လား”
 “ဟင် . . ဘာလို့ မသိရမှားလဲ၊ ခေါင်းခိုင်းဖိုင်မှာ လိပ်
 စာရေးထားတာပဲဟာ”
 “တယ်ကျွမ်းပါလား”
 “ခေါင်းခိုင်းလေ . . ပယင်းပဲဟာ၊ ဒီလောက်ကတော့
 မသိဘဲနေပါ့မလား”
 “ကားကို အရမ်းကြီး အမြန်မမောင်းနဲ့နော် ယင်း”
 “အင်းပါ”
 “သားကို ခါးပတ် သေသေချာချာပတ်”
 “စိတ်ချပါ ခေါင်ရာ၊ ဘာလို့ . . အဲဒီလောက်ကြီး စိတ်
 အရမ်းပူနေတာလဲ”
 “စိုးရိမ်လို့ပေါ့ ယင်းရဲ့၊ သားက အရမ်းဆော့တော့
 ယင်း မနိုင်မှာစိုးရိမ်တာ”
 “မစိုးရိမ်နဲ့၊ အဲဒီလောက်ကတော့ မိုင်နာပါ၊ ကိုင်း . .
 လာခဲ့ပြီ . . စောင့်နေနော်”

“အိုကေ”
 ပယင်း၏အသံလေးပျောက်သွား၏။ ထက်
 ခေါင်က ဖုန်းပိတ်ရာမှ ပင့်သက်ရှည်ချွမိလေသည်။
 အိမ်အလုပ်တစ်ဖက် သား၏အလုပ်က တစ်
 ဖက်ဖြင့် ပယင်းခမျာ ပင်ပန်းရသည့်ကြားထဲ . . မိမိကြောင့်
 အလုပ်ပိုလုပ်ရပြီဟု စိတ်မကောင်းဖြစ်၏။
 ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်အချိန်မှစ၍ ပယင်း၏ကားကို
 ဝိုင်းဝန်းထဲထည့်သိမ်းထားခဲ့တာ အချိန်တော်တော်ကြာခဲ့၏။
 ပယင်း၏မေမေရောက်လာသည်မှစ၍ . .
 သားအမိတစ်တွေ ဟိုသွား ဒီလာဖြင့် ပယင်းက သူမ၏ကားကို
 ပြန်မောင်းခဲ့လေသည်။
 ထိုစဉ်က . . သားကို ပယင်း၏မေမေက
 ထိန်းပေးချီးပေးထားနိုင်ခဲ့သဖြင့် ကိစ္စမရှိ။
 ယခုလို . . .
 ကလေးပီစီကွေးလေးနှင့် ပယင်းကားမောင်း
 ထွက်လာမှာကျတော့ တယ်လို့မှအဆင်မပြေနိုင်ဟု သိလိုက်၏။
 မပြောကောင်း ပြောကောင်း . . .

၀၀၀

ဟု တွေးကြည့်ရုံဖြင့်ပင် စိတ်ထဲမှာပူလောင် ထင်တောင်လျက် နေ၍မရအောင် စိုးရိမ်ကြီးလေသည်။

“ယင်းမလာခဲ့နဲ့ . . မောင် လာခဲ့မယ်”

ပြောဖို့ ပယင်းထံဖုန်းဆက်ကြည့်သောအခါ ဖုန်းခေါ်သံသာကြားနေရလျက် ဖုန်းကိုင်သူမရှိသဖြင့် . . ပယင်းနှင့်သား ထွက်လာခဲ့ပြီဟု သိလိုက်၏။

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤမျှစိုးရိမ်ကြီးခြင်း မရှိ ပူလောင်သောကရောက်ဖူးခြင်းမရှိခဲ့ပါဘဲ။

ဒီကနေ့မှာမှ . . ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းအခုန် မြန်ကာ စိုးရိမ်စိတ် ပြင်းထန်နေလေသည်။

ထိုအချိန်မှာ . . .

မိမိထိုင်ခုံ၏နံဘေးခုံမှာ သားကိုထိုင်စေ လျက် ပယင်း ကားမောင်းထွက်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။

စကားတတ်ခါစဖြစ်သော သားက “မေမေ မေမေ”ခေါ်ကာ စကားလှမ်းပြောသမျှ မေးသမျှ ပယင်း စိတ် ရှည်စွာ ဖြေကြားလာခဲ့၏။

သားက အငြိမ်မနေ၊ ထိုင်ရာမှ ထ၊သဖြင့်

၀၀၀

နိုင်ခဲ့မှလိမ့်ကျမှာစိုးရိမ်ကာ စတီယာရင်ကို လက်တစ်ဖက် နှင့်ဖြင့်ထိန်းကိုင်လျက် သားကို တစ်ချက်တစ်ချက် လှမ်းဆွဲ လေသည်။

“ကောင်းကောင်းထိုင် . . သားရာ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ မေမေ စိတ်ဆိုးလာပြီနော်”

အသံမှာမာမာဖြင့် ငေါက်ရသေး၏။

သားက ခဏသာငြိမ်လျက် ထိုင်ခုံနောက်မှ ထွယ်ကာ မတ်တတ်ထရပ်လေသည်။

“သား . . ပြောလို့မရဘူးလား၊ ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေလေ၊ အဲဒီလိုဆို . . နောက် သားကို ဘယ်တော့မှမခေါ် တော့ဘူး”

သားစိတ်က မအေးထံမှာရှိမနေပါ။ နံဘေးမှ

အသံပြတ်သွားသော ကားတွေကိုကြည့်ကာ ဘာကိုသဘော ပူသည်မသိ တခစ်ခစ်ရယ်ရာမှ ထခုန်လေသည်။

“ဟဲ့ . . လိမ့်ကျတော့မှာပဲ သားရယ်”

လမ်းကြောင်းလုတက်ဝင်လာသော ကားနှင့်

အဆင့်ဆင့်ဆိုင်တိုက်မိတော့မလိုဖြစ်သွားသဖြင့် ကယွာကယာ

ဝဝ

ဆွဲအကွေ့ . . သား လျှောခနဲ လိမ့်ကျသွားပုံက တစ်ချိန်တည်း
ဖြစ်သွားသည်တွင် . . . .

“သား”

ပယင်း၏ မျက်စိတွေ ပြာသွား၏။

သား လိမ့်ကျပြီဟု သိလိုက်ခြင်းက ကျန်တ

တွေ ဘာတစ်ခုမျှ ဂရုမစိုက်နိုင်အောင်ဖြစ်သွား၏။

သားကို စိုးရိမ်တကြီးလှမ်းဆွဲလိုက်သည်တွင်

ပြင်းထန်ကျယ်လောင်သောအသံကြီးကို ကြားလိုက်၏။

ခေါင်းကို အင်အားကြီးမားသောအရာတ

ခုက ရိုက်ချလိုက်သလို ခံစားရ၏။

“ဟာ . . တိုက်ပြီ . . ကားတိုက်ပြီ”

အော်ဟစ်သံ သဲ့သဲ့ကြားရ၏။ လူတွေ

ပွက်အော်ဟစ်သံ ပြေးလွှားသံ ကြားရ၏။ ပယင်းက မျက်စိ

အားယူဖွင့်ကြည့်၏။

မှုန်ဝါးဝါးအမြင်အာရုံမှာ ကားရှေ့ကြမ်းခ

ပေါ်ခွေခွေလေးကျနေသော သားကိုမြင်ရလေသည်။

သား . . သားရယ်။

ဝဝဝ

သားကိုလှမ်းဆွဲဖို့ . . . .

သားကိုဆွဲယူဖို့ ပယင်း လက်လှမ်း၏။

သို့သော် . . . .

ပယင်းတစ်ကိုယ်လုံး . . လုံးဝမလှုပ်နိုင်ဘဲ

ဦးခနဲ ကျသွားခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်မှာ . . . .

လောကကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် လုံးဝအဆက်ပြတ်

သွားခဲ့လေသည်။

အခန်း(၉)

ယင်းရယ် . . .

ဘယ်ခါမခွဲ . . တို့လက်တွဲမယ် . . .

ရွယ်စူးရည်မှန်း မျှော်ကာတမ်းလည်း

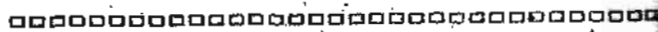
သင်္ခါရဘေး မရှောင်သာသေးကြောင့်

ဝေးရ ဆွေးရ လွမ်းရပါပြီ အချစ်ရယ် . . .

သို့သော်လည်းလေ . . .

ချစ်သက်ဝေ၏ ဖြူစင်ရှင်းသန့်

စိတ်ရင်းမြတ်ကြောင့် . . .

နတ်ပြည်နတ်ရွာ . . 'ယင်း' ရောက်လေအံ့ဟု

သည်းအူပြတ်မျှ . . ခံစားရစိတ် . . .

မျိုကာသိပ်လျက် . . .

ချစ်သက်ဆုံး၏ တွဲသောလက်ကို

ဖြုတ်ခွင့်ကြည်ဖြူ ပေးအပ်ပါသည် . . .

ယင်း ကောင်းရာသုဂတိလားစေသော် . . .

ယင်းရဲ့ ချစ်ခင်မွန်း . . .

ထက်ခေါင်

မျက်ရည်အပြည့်ဖြင့်ဖွဲ့ ဆိုထားသော စိတ်ခံ

စားမှုတမ်းချင်းကို ချစ်သောချစ်ရလေသော ပယင်းဖြူ၏ဓာတ်

ရှေ့မှာချလျက် ချစ်သူမြင်တွေ့စေတော့ဟု ရည်ရွယ်သည့်တိုင်

ချစ်သော 'ယင်း' မြင်တွေ့နိုင်ပါမည်လား . . .

ထက်ခေါင်၏ နှလုံးသားတွေ လွင့်စင်ကြော

ရပြီကို 'ယင်း' သိနိုင်ပါမည်လား။

ပယင်းသာ မောင့်အချစ်ဦး။

ပယင်းသာ မောင့်အမြတ်နိုးဆုံးဖြစ်ခဲ့ပါသော

ယင်းအတွက် . . ဘယ်လိုဖြေသိမ့်လို့မှမရနိုင်ပြီကို စာနာစွာ

နားလည်ပေးနိုင်မည့်သူ ဘယ်သူရှိပါမည်လဲ။

“ကွယ် . . သွားတဲ့သူက သွားပြီ သူ့ကံက ဒီလောက်ပဲ

ပါလာတာ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ သားရယ်၊ အမေတို့မှာ

လည်း ဒီသမီးတစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာပါ။ ဘယ်

ဖြေသာမလဲ၊ ဒါပေမဲ့ . . ကိုယ်မှ မတတ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ

ဒီလိုပဲ တရားနဲ့ဖြေတော့ပေါ့၊ ကံကောင်းထောက်မ

လို့ . . မြေးလေး အသစ်ရှင်ကျန်ခဲ့တာကို ကျေးဇူး

တင်ရမယ်”

“ပယင်း၏မေမေက သား 'အာကာ'ကို ချီပိုး

ထားရာမှ ထက်ခေါင်ကို ဖျောင်းဖျေ၏။

ပယင်း၏ဓာတ်ပုံရှေ့မှာသာ အစဉ်သဖြင့်

ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလျက် အအိပ်အစား မမှန်၊ ငုတ်တုတ်သာထိုင်

နေသော ထက်ခေါင်၏မျက်နှာမှာ ညှိုးချိုးနွမ်းလျနေလေသည်။

ပယင်း . . .

ယင်းရယ် . . .

မယ့်ဘူးကွာ . . 'ခေါင်' လုံးဝ မယ့်ဘူး . . .

ပယင်းသေပြီဆိုတာ ညာတာ . . .

ဝဝ

သူတို့ ဝိုင်းညှာကြတာ . . .
ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ယင်း . . .
ပြန်လာခဲ့ပါ ယင်းရယ် . . .
မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါကွာ . . .

ထက်ခေါင်ပါးစပ်မှ ဒီစကားတွေပဲ အဲဒါ
ကြောင်းထပ်မျှ တတွတ်တွတ်ကြားနေရလေသည်။

ထက်ခေါင်၏စိတ်မျက်စိထဲမှာ ထိုနေ့ကတင်
ပဲ သူနှင့်စကားတတွတ်တွတ်ပြောခဲ့သေးသောပယင်းကို မြင်
ယောင်နေလေသည်။

တယ်လီဖုန်းပြောရင်း ရယ်လိုက်သော . . .
ပယင်းအသံလေးကို ကြားနေလေသည်။

ဒီနောက်မှာ . . .

'ယင်း'မောင်းလာသောကားနှင့် ကားချင်
တိုက်မိသည်ဟု တယ်လီဖုန်းသတင်းကြားသဖြင့် သူ အပြေ
အလွှားပြေးသွားခဲ့၏။

'ယင်း' ဆေးရုံရောက်နေပြီဆိုသဖြင့်
အထိတ်တလန့် ပြေးကြည့်ခဲ့၏။

ဝဝ

"ယင်း . . သူ ဘယ်နေ့သလဲ"

"သူ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ . . ဟင်"

သူ့ကိုမြင်တွေ့ကြသူတွေက 'ယင်း'အနားမှ

နောက်ဆုတ်ရှောင်ပေး၏။

ထရော်လီပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေးရှိနေ

သော ယင်းကို သူ ပြေးဖက်၏။

"ယင်း . . ယင်း"

ယင်း . . ခေါင်ခေါ်နေတယ်လေ . . .

မောင်ရောက်လာပြီ။

ထူးပါဦး . . ယင်းရဲ့ . . .

ယင်း . . ဘာဖြစ်သွားပြီလဲဗျာ . . လုပ်ကြပါ

ဦး . . .

ဆရာမ . . .

ခေါ်ပေးပါဗျာ . . ယင်းကိုခေါ်ပေးပါ။

သူ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာ မျက်ရည်အပြည့်နဲ့နက်၏။

သူ့အသံမှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းလှန်းလှစွာ ငိုသံ

ပါနေခဲ့၏။

“ဆရာမ . . ပြောပါဗျာ၊ ယင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ”
“သူ . . အိပ်စိပိုင်းယား(Expire)ဖြစ်သွားပါပြီ”
“ဗျာ . . ခင်ဗျာ”

သူ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အံ့ဩတကြီး
ဖြစ်၏။
သူ ထင်သည်က သတိလစ်မေ့မော့တယ်
ဒီလောက်ပဲဖြစ်၏။

- ယခုတော့ . . . Expire တဲ့၊
- သေဆုံးပြီတဲ့ . . .
- ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား . . .
- ဟင့်အင်း . . မဖြစ်နိုင်ဘူး . . .
- လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး . .
- မညာနဲ့ . . .
- မဟုတ်ဘူး . . .
- သူ . . ကျုံးအော်လိုက်၏။

‘ယင်း’၏ရုပ်အလောင်းတင်ထားသော
ထရော်လီကို ဆွဲယူအံ့စဲစဲ ယင်းကို သူ ပြေးဖက်၏။

“ဆရာမ . . မဟုတ်ဘူး . . သူ မသေဘူး၊ ပြန်စစ်ပါ
ပြန်ကြည့်ပေးပါဗျာ၊ သူနဲ့ကျွန်တော် စောစောလေး
ကတင် ဖုန်းပြောခဲ့သေးတာပါ”

ဆရာဝန်မလေး၏ရှေ့ အပြေးရောက်၏။
အရေးပေါ်ခန်းမှထွက်သွားတော့မည့် ဆရာဝန်မလေးကို တား
ဆီး၏။

ဆရာဝန်မလေးက မဝင့်သက်မျှင်းမျှင်းချ၏။
ထက်ခေါင် စိတ်ကျေနပ်စေဖို့ ‘ယင်း’အနားပြန်လာ၏။ မျက်ခွံ
လှန်လျက် မျက်လုံးသူငယ်အိမ်ကို ကြည့်၏။

“ထို့နောက် . . ခေါင်းကို ညင်သာစွာ ခါလေ
သည်။

“သေချာပါတယ် . . သူ မရှိတော့ပါဘူး”
တိုးတိုးညင်သာပြောသောလေသံက သူ့နား
ထဲမှာ ငုံးပေါက်ကွဲသံကြားရသလို ကျယ်လောင်စွာ မြည်ကျန်ခဲ့
လေသည်။

နှလုံးသားတစ်ခုလုံး လွင့်စင်ကဲ့အက်သွား
သလို . . ရင်မှာ ဟာခနဲဖြစ်ထွန်း၏။

၉၂ + မင်းသား
မင်းသား

အသွေးအသားတွေ . . .
ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေ . . .
တဆတ်ဆတ်တုန်ခါကာ တစ်စစပြုတ်ကျ

လေပြီဟု ခံစားရ၏။

“ယင်းရယ်”

ယင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဖက်ထားသော
သူလက်များကို ဝိုင်းဝန်းဆွဲဖြုတ်ကာ ယင်းကို သယ်ယူသွားကြ
လေသည်။

“ယင်း”

ကြေကွဲစွာ ဟစ်ခေါ်လိုက်သော သူ့အသံကို
'ယင်း' မကြားနိုင်တော့ပါ။

အခန်း(၁၀)

သူနှင့် 'ယင်း'တို့၏ သာယာလှပသော ဘဝ
ကလေး ပျက်စီးခဲ့ပြီ။

နုလုံးသားတွေ လွင့်စင်ကြေကွဲခဲ့ချပြီ။

ချစ်သူကိုဆုံးရှုံးရသောဘဝမှာ ဘာတစ်ခုမျှ

အဓိပ္ပါယ်မရှိတော့ပြီ . . .

စသော စကားလုံးများ၊ စာသားများကို စိတ်

ကူးယဉ်ဝတ္ထုများမှာ သူ ဖတ်ခဲ့ဖူး၏။

ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံမခံစားရစဉ်က ခပ်ပေါ့ပေါ့

ဝဝဝ

ပြုံးခဲ့၏။ 'နုလုံးသားမရှိလို့ကတော့ သေပြီပေါ့' သရော်ခဲ့ဖူး၏။

ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံရလေမှ ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိ

သော ဝေဒနာကို 'သူ' သည်းထန်စွာခံစားရလေသည်။

'ယင်း'မရှိတော့ပြီဟူသော အသိက သူ့ဘဝ

တစ်ခုလုံးကို ခြောက်သွေ့စေခဲ့၏။

'ယင်း'မှလွဲ၍ တခြားဘာအရာတစ်ခုကမှ

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းကို မဆောင်ကျဉ်းနိုင်ပြီ။

သူနှင့်ယင်းသည် တစ်သွေးတည်း တစ်သား

တည်း တစ်ဘဝတည်းဖြစ်တည်နေခဲ့သည်ကို 'ယင်း' ပျောက်

ကွယ်သွားလေမှ . . .

'ယင်း'ကို ဆုံးရှုံးရလေမှ သူ ပိုမိုခံစားသိရှိနိုင်

ခဲ့လေသည်။

'ယင်း' . . .

မကြာခဏ အော်ခေါ်မိ၏။

တစ်နေရာရာမှ 'ယင်း' ပြန်လည်ရောက်လာ

ခဲ့နိုးနိုး မျှော်ကိုးမိ၏။

ဒီလိုပဲ . . .

ဝဝဝ

ယင်းနှင့်သူက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

ပုန်းအောင်းကျင့်ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

သူ့ အပြင်ကပြန်လာလျှင် ယင်းကို တစ်ခန်း

ဝင် တစ်ခန်းထွက် ရှာဖွေခဲ့ရစမြဲဖြစ်၏။

'ယင်း'က သူ မောလောက်ပြီဆိုမှ ပုန်းနေရာ

မှ ထွက်ခဲ့လျက် . . 'ဝါး'ခနဲ အသံပြုကာ နောက်ကျောမှ သိုင်း

ဖက်တတ်စမြဲလည်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့အတူ . . .

'ယင်း'ကလည်း သူ့ကို မျက်စိအောက်က

အပျောက်မခံပါ။

"မောင်ရေ . . ဟေး . . ခေါင် ဘယ်ရောက်နေလဲ"

"ကြားလား . . ."

"ကြားရင် . . အကြောင်းပြန်"

'ယင်း'မှာက ဟာသဉာဏ်ရှိ၏။ ပျော်ရွှင်

နောက်ပြောင်စွာနေတတ်သဖြင့် သူတို့အိမ်ထောင်ရေးမှာ မည်

သံဖြင့်လွမ်းကာ သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလေသည်။

"ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာ"

ပတ်ဝန်းကျင်က အားကျလောက်သည်အထိ သာယာသောစံပြအိမ်ထောင်ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုတော့ . . .

ရယ်သံ တိတ်ဆိတ်ခဲ့ပြီ။

ချိုသာရွှင်ပျသော 'ယင်း'၏ စကားသံပျောက်

ကွယ်ခဲ့ပြီ။

ယင်းရေ . . .

မောင်ရေ . .

တုံ့လှယ်ခေါ်သံ မကြားရတော့ပြီ။

သား 'အာကာ'ကို ယင်း၏မေမေက ခေတ္တ

ခေါ်ဆောင်သွားသဖြင့် . . .

တစ်အိမ်လုံးမှာ ထက်ခေါင်တစ်ယောက်

တည်း။

'ယင်းရေ . . .'

အော်ဟစ်ငိုကြွေးသံကို ဘယ်သူကြားကြား

မရှက်နိုင်ပြီ။

'ယင်း'၏ဓာတ်ပုံရှေ့မှာထိုင်လျက် 'ယင်း'ကို

ထင်တနေသော သူ့ကို 'သူ့ရူး'ဟုခေါ်လည်း ခေါ်ကြစေတော့။

သူ မမှုတော့ပြီ။

ယင်း မရှိတော့သောဘဝမှာ သူ ဘယ်လို

နေ၍မှ မပျော်နိုင်ပါပြီ။

လိုက်ခဲ့မယ် ယင်းရယ် . . .

ယင်းနောက်ကို မောင်လိုက်ခဲ့မယ် . . .

အစားအစာဟူ၍ ဘာတစ်ခုမျှ မျိုချ၍မရ

အောင် ရင်မှာတင်းကျပ်နေသဖြင့် ထမင်းမစား ဟင်းမစား

နိုင်သက်စွာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေခဲ့တာကို ဘယ်သူမှ သိနားလည်

မေးနိုင်စွမ်းမရှိပေ။

"ထက်ခေါင်ရာ . . မင်း ဒီအတိုင်းနေရင် သေသွား

မယ် . . ဘာမှတ်နေလဲ"

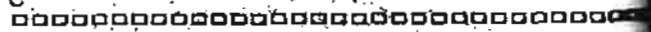
ထက်ခေါင်နှင့် သူငယ်ချင်းမက ညီအစ်ကို

ဆစ်မျှရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေခဲ့သူက . . ညီညီဖြစ်၏။

ဆံပင်မဖြိုး၊ မုတ်ဆိတ်မသိမ်းဖြင့် ညည်းသို့

သို့ဖြစ်နေသော ထက်ခေါင်အတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် မကြာခဏ

ချောက်လာခဲ့၏။

“သေကွာ . . . သေရင်အေးတယ်၊ ငါ ယင်းနောက်
လိုက်မယ်၊ ယင်းနဲ့ ငါတွေ့မယ်”

“ဟား . . . ရူးနေလား၊ ခေါင်ကြီးရ အဓိပ္ပါယ်မရှိတာ
ကွာ၊ ယင်းနဲ့တွေ့ရမယ်လို့ ဘယ်သူကပြောလဲ . . .
မင်းကို”

“ငါပြောတာလေ . . . မင်းကြားတယ်မဟုတ်လား
ယင်းက ငါ့ကိုသိပ်ချစ်တာကွာ၊ ငါ့ကိုစောင့်နေမှာ
သိတယ်”

ညီညီ ကျိတ်ပြုံး၏။

“ဘယ်ကနေစောင့်မှာလဲ သူက”

“စောင့်ချင်တဲ့နေရာက စောင့်ကွာ၊ သူ့ဆီ ငါ လိုက်
မယ် . . . ဒါပဲ”

“ထက်ခေါင်ရာ . . . မင်းစိတ်ကို မင်းထိန်းကွာ၊ မင်း
တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး၊ မင်းမှာ ‘သား’
သေးတယ်၊ ‘အာကာ’ရှိသေးတယ်လေ . . . လျှောက်
ကြောင်မနေနဲ့”

“ကြောင်တာလားကွာ၊ မင်း ကိုယ်ချင်းမစာ မပြော

ညီညီ ယင်းမရှိတဲ့ဘဝမှာ ငါ မနေချင်ဘူး . . . သေ
ချင်တယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့သေသေ . . . သေချင်
တယ်”

“ကွာ”

ထက်ခေါင်ကို ညီညီ လက်မြှောက်ရလေ
သည်။ ထက်ခေါင် . . . ခေါင်းကြောမာတာ စိတ်ကြီးတာ၊ လုပ်
ချင်တာကို စွတ်လုပ်တတ်တာတွေကြောင့် ထက်ခေါင် တစ်ခုခု
လုပ်လိုက်မှာ စိုးရိမ်ကြီးလေသည်။

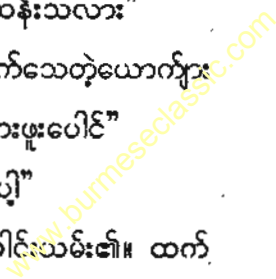
“မင်း အရမ်းကိုနုသေးတာပဲ ထက်ခေါင်၊ ယောက်ျား
ဖြစ်ပြီးကွာ . . . သေစကားပြောရတယ်လို့”

“ဟ . . . ယောက်ျားဖြစ်တာနဲ့ သေစကား မပြောရဘူး
လို့ မင်းကို ဘယ်ဘိုးတော်က ပြောသလဲ၊ ယောက်ျား
လည်း လူပဲ . . . သေချင်တာ ဆန်းသလား”

“ဆန်းတယ်၊ မိန်းမသေတာနဲ့ လိုက်သေတဲ့ယောက်ျား
ဘယ်မှာရှိလို့လဲ . . . ကြားမကြားဖူးပေါင်”

“အေး . . . အခု မင်းကြားဖူးပြီပေါ့”

ညီညီ စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းသင်း၏။ ထက်

ခေါင်ပုံစံက တကယ်ပဲ မိုက်မိုက်ကန်းကန်းပြုလုပ်တော့မည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်လေသည်။

“ပြောပါဦး . . . သေတော့ မင်းမသာဖြစ်တာပဲရှိမယ် မင်းပြောသလို ပယင်းနဲ့တွေ့ဖို့ဆိုတာ ဝေလာထေ”

“ငါသိတယ် . . . သူ ငါ့ကိုစောင့်နေမှာ”

“ဟား . . . . .”

ညီညီ နှုတ်ခမ်းတွန့်ပြုံး၏။

“ပယင်းက ငါ့ကို သိပ်ချစ်တာ ညီညီ၊ ငါ့ကို မျက်စိ အောက်က အပျောက်မခံနိုင်အောင်ကိုချစ်တာ၊ ဒီလိုနဲ့ လွယ်လွယ်ခွဲသွားမယ် မင်း ထင်သလား”

“ဟ . . . ခွဲမသွားချင်လည်း ခွဲသွားရပြီ၊ သေမင်းက မင်းတို့ကိုခွဲလိုက်ပြီပဲ ထက်ခေါင်၊ မင်း ရူးနေပြီလား”

“မင်း ထင်ချင်သလို ထင်ကွာ”

ထက်ခေါင်က ပုလင်းလှမ်းဆွဲ၏။ ညီညီက လှမ်းတားလိုက်လေသည်။

“တော်ပြီ . . . မင်းလွန်နေပြီ ခေါင်ကြီး၊ ဒီလောက် သောက် . . . တော်ပြီပေါ့”

“မတော်ဘူးကွာ . . . မတော်သေးဘူး၊ ငါ့ကို မတားနဲ့ ညီ၊ မင်းပြန်နော် . . . မင်း မသောက်ချင်ရင်ပြန် . . . ပြန်နိုင်တယ်၊ ငါ မတားဘူး”

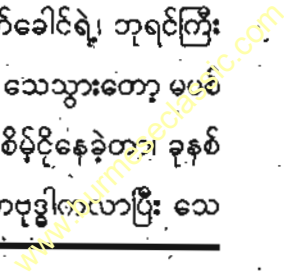
“မင်းရုပ် မင်းပြန်ကြည့်စမ်း ထက်ခေါင်၊ ဘာရုပ်ပေါက် နေပြီလဲ၊ အရင်ကထက်ခေါင်နဲ့တူသေးရဲ့လားဆို တာ”

“တူတူ . . . မတူတူကွာ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ တူလည်း ထက် ခေါင်၊ မတူလည်း ထက်ခေါင်ပဲ၊ ငါ ဘဝမပြောင်း သေးတာ သေချာတယ်”

“အေး . . . အဲဒီလောက်သောက်လို့ကတော့ ဘဝ ပြောင်းဖို့သေချာပြီ ထက်ခေါင်”

“ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါမှ . . . ငါ့ရဲ့ယိုင်းနဲ့တွေ့ရမှာလေ”

“ကွာ . . . အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်နေတော့ခက် တယ်၊ မင်း ကြားဖူးမှာပဲ၊ ထက်ခေါင်ရဲ့ ဘုရင်ကြီး ကွာ . . . သူ့မိန်းမကိုချစ်လွန်းလို့ သေသွားတော့ မပစ် ရက် မီးမသင်္ဂြိုဟ်ရက်နဲ့ တစ်မိတ်မိတ်နဲ့နေခဲ့တာ၊ ခုနစ် ရက်ခုနစ်လီပဲ၊ အဲဒီမှာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကလာပြီး သေ

သွားတဲ့ မိဖုရားကြီးနဲ့ပေးတွေ့ခဲ့တာ”

ထက်ခေါင် ဒေါသကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။

“သိတယ် . . . အဲဒီမိဖုရားကြီးက ချီးပိုးထိုးဖြစ်ပြီး သူ့လက်ရှိယောက်ျားဖြစ်နေတဲ့ ချီးပိုးထိုးကို အချစ်ဆုံးပြောလို့ ဘုရင်ကြီးရှက်စိတ်နာပြီး အလောင်းကိုမီးရှို့ခဲ့တာလေ၊ အဲဒါမျိုးနဲ့ လာမယ့်ဥနဲ့ ညီညီ၊ ငါ့ပယင်းက ငါ့ကို ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် ချစ်နေမယ့် မိန်းမ၊ ပယင်းကို ငါ ယုံတယ်”

“ဒါပေမဲ့ . . . မင်း အခုလို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ပြီး ဘာအလုပ်မှ မလုပ်နိုင်ဘဲ ဘဝကိုလက်မြောက်အနှံ့ ဖေးတာကို . . . ပယင်း ကြိုက်မယ်ထင်သလား”

ထက်ခေါင် ငြိမ်သွားလေသည်။

“ခုဆိုရင်ကြည့်လေ . . . မင်းလက်ထဲအပ်ထားတဲ့ အလုပ်တွေ . . . ဘယ်မှာလက်စသတ်နိုင်သလဲ၊ မင်းသောကရောက်နေချိန်မှာ အားလုံးက ကိုယ်ချင်းစာ ဝဲညှာပြီး မင်းကို ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောကြတာ ထက်ခေါင်၊ ဒါပေမဲ့ . . . ရေရှည်ဘယ်သူက ဒီအတိုင်း

ကြည့်နေမလဲ၊ တော်နေကြာ . . . မင်း အခက်တွေ့မှာကို ပယင်းမသိဘဲ နေမလား၊ မင်းဘဝမှာ မင်းတစ်ယောက်တည်းအခက်တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းရဲ့သမီးလေး ‘အာကာ’ရဲ့အနာဂတ်ကို မင်း ထည့်မစဉ်းစားတော့သွားလား၊ ပယင်းဆိုရင်လည်း ဒီလိုပဲ ပြောမှာပဲ”

နားထဲမှာ . . . ညီညီ၏အသံပျောက်သွား၏။

ပယင်း၏ကရုဏာဒေါသောဖြင့်ပြောဆိုနေသံကြားရလေသည်။

ပယင်း၏ပုံရိပ်ကို မြင်လာလေသည်။

ပယင်း . . .

ပယင်းရယ် . . .

ချစ်သူကို နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရသောအနေအထား။ နောက်ဆုံးဝတ်ခဲ့သော အဖြူရောင်ဂါဝန်ရှည်နှင့် သူမြင်တွေ့နေရ၏။

ပယင်းက ‘သား’တစ်ဖက်နှင့်မို့ အလုပ်လည်း တွင်စေ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလည်းဖြစ်စေသော ဂါဝန်ရှည်များသာ ဝတ်တတ်လေသည်။

၀၀

“ခေါင် . . အဲဒီလောက် စိတ်ဓါတ်ပျော့ညံ့လိမ့်မယ်လို့
ယင်း တကယ်မထင်ခဲ့ဘူးကွာ”

“စွာ . . ယင်းနဲ့ခွဲနေရတာလောက် စိတ်ထိခိုက်စရာ
ကောင်းတာ ရှိပါဦးမလား၊ ခေါင်ကို တစ်ယောက်
တည်း ပစ်ထားပါနဲ့ ယင်းရယ်၊ ယင်းမရှိရင် မောင်
မနေတတ်ဘူး”

“စိတ်ချပါ မောင် . . ခေါင်းနားမှာ ယင်းရှိနေပါတယ်၊
မောင်နဲ့သားကို စိတ်မချလို့ ယင်း စောင့်ကြည့်နေခဲ့ပါ
တယ်”

“ယင်းကိုလွမ်းလွန်းလို့ မောင် ဘယ်လောက်ခံစားရ
တယ်မှတ်သလဲ”

“မောင့်လိုပဲ ယင်းလည်း ခံစားနေရတာပါ၊ အလုပ်
ပျက်အကိုင်ပျက်နဲ့ မောင်စိတ်ဆင်းရဲနေတာမြင်ရ
တော့ ယင်း အရမ်းစိတ်ထိခိုက်ရတယ်”

“ယင်းရှိနေရင် . . ယင်းကိုမြင်နေရရင် မောင် မငို
တော့ဘူးလေ ယင်းရယ်၊ မောင့်အနားမှာ ယင်းနေ
ပေးပေါ့၊ မောင်နဲ့ မခွဲနဲ့ပေါ့”

၀၀

“အလုပ်အကိုင်မပျက် မောင် ပြန်လုပ်မယ် . . ကတိ
ပေးလေ”

“ပေးတယ် စိတ်ချ၊ မောင့်အနားမှာ ယင်းရှိနေပေးဖို့ပဲ
လိုတယ်”

“ရှိပါတယ်၊ မောင့်ကို ယင်းစောင့်ကြည့်နေခဲ့တာပဲ
ဟာ”

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၀)

“ဆရာ . . ဆရာ”

အဝေးကြီးမှခေါ်သံတစ်ခုလို ‘ထက်ခေါင်’၏
နားထဲ၌ အသံခပ်တိုးတိုးကြားရာမှ . . တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်
လာခဲ့၏။

“ဘာဖြစ်နေသလဲ . . ဟင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

အနီးဆုံးအသံမှ . . သူ့အနားမှကပ်၍ပြော
နေသော လေသံ . . .

ထက်ခေါင်က အံ့ဩတကြီးခေါင်းထောင်
ကြည့်လိုက်၏။ မူးနောက်နေသောမျက်စိထဲမှာ အဖြူရောင်ကို
ခပ်ဝါးဝါးမြင်ရလေသည်။

“ယင်း”

သူ လွတ်ခနဲ ဝမ်းသာအားရခေါ်မိလေသည်။
ယင်း မြန်လာခဲ့တာ သူ မျက်ဝါးထင်ထင်
မြင်တွေ့ခဲ့၏။ ‘ယင်း’နှင့် စကားတွေပြောခဲ့ရ၏။

ယင်းကို ပြန်လာခဲ့ဖို့ . . .

သူ့အနားမှာနေဖို့ ပြောတာကို . . . ယင်း
လက်ခံခဲ့တာပဲလေ။ ယခု . . . သူ့အနားမှာ ယင်း ရှိနေခဲ့ပြီ။

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ယင်းရယ်၊ ယင်း ပြန်လာမယ်ဆို
တာ မောင်ယုံတယ်၊ မောင်ကို ပစ်မထားဘူးဆိုတာ
မောင် သိနေတယ်”

ထက်ခေါင် အားရဝမ်းသာပြောကာ ‘ယင်း’
လက်ကိုလှမ်းဆွဲလိုက်သောအခါ . . . အဖြူရောင်က နောက်ဆုတ်
သွား၏။

“နဒီပါ ဆရာ . . . ဆရာ လူမှားနေပြီထင်တယ်”

ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွားသောအသံလေး
မှာ လှိုင်းခတ်တုန်ယင်နေလေသည်။

“နဒီ . . . ဟုတ်လား၊ ဘယ်က နဒီလဲ”

သူက မျက်လုံးအစုံကို စွတ်နှစ်မှိတ်ပြီးမှ မျက်
တောင်ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ပြုလျက် အားယူကြည့်လိုက်၏။

ပုလင်းတွေ၊ ဖန်ခွက်တွေ ပွစာကြနေသော
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သူ မှောက်လျက်လဲနေခဲ့တာဖြစ်၏။

အဖြူရောင်ကလေးက ဒူးဆစ်ချိုးထိုင်ကာ
ကြမ်းပြင်ပေါ်လက်ထောက်ကုန်းကြည့်နေရာမှ သူ ခေါင်း
ထောင်အထဲမှာ လက်ကို ရုတ်သိမ်းလိုက်၏။

ကျောဆန့် ခါးမတ်ကာ အထူးအဆန်းတစ်ခု
ကို အံ့ဩတကြီးကြည့်သလို ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းများက
ဝိုင်းစက်နေလေသည်။

“မင်း ဘယ်ကလဲ”

သူမကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူးဘူးတာ
သေချာလေသည်။

ပြီးတော့ . . .

“ယင်း မဟုတ်ပါလား” ဟု စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

“ဟိုဘက်ခန်းက”

သူ ငုတ်တုတ် ထထိုင်လေသည်။

“မဟုတ်တာ . . မညာနဲ့၊ ငါ ဒီမှာနေတာ ကြာပြီ၊ မင်းကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး”

“ဪ . . . ညာစရာလား၊ နဒီက ကြီးကြီးမြတ်တင်ရဲ့တူမ နယ်မှာနေတာ၊ အခုမှရောက်လာတာ တစ်ပတ်ပဲရှိ သေးတယ်”

နဒီကျတော့ . . . ထက်ခေါင်ကို စရောက် စဉ်ကတည်းက သတိထားမိခဲ့လေသည်။

“သနားပါတယ်ကွယ်၊ သူတို့လင်မယားက အလွန်ချစ် ကြတာ၊ မိန်းမက ကားအက်ဆီဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွား တော့ . . . ချောမှာ မစားနိုင်မအိပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး ရူးမတတ် ပါပဲ”

ကြီးကြီးမြတ်တင်ပြောပြကတည်းက ထက်ခေါင် ကို သနားကရုဏာပိုလေသည်။

ထက်ခေါင် . . . လွမ်းဆွေးငိုင်းတွေနေတာကို

ဝရန်တာအထွက်မှာ၊ လှေကားအတက်အဆင်းမှာ မြင်တွေ့နေ သဖြင့် သတိထားကြည့်မိခဲ့၏။

ဒီကနေ့မှာတော့ . . . အခန်းမှ ဝင်ထွက် တံခါးမကြီးက ဖွင့်လျက်သား . . .

ထက်ခေါင်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာမှောက်လျက် ကြီးတွေ့ရတော့ . . . “ဘာများဖြစ်နေသလဲ” လန့်သွား၏။

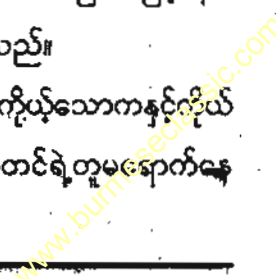
ကြီးကြီးမြတ်တင်တို့လင်မယားက အထည်ဆိုင် ဖွင့်ထားသဖြင့် စောစောစီးစီး ဈေးထွက်သွားကြပြီဖြစ်၏။

ဒီတော့ . . . နဒီနှင့် အိမ်ဖော်ကောင်မလေးပဲ ကျန်ခဲ့၏။

“ဟိုဘက်ခန်းကဦးဦး ဘာဖြစ်လဲမသိဘူး လဲနေ တယ် . . . မမနဒီ”

အိမ်ဖော်ကောင်မလေးလာပြောသဖြင့် ‘နဒီ’ အပြေးအလွှားလာကြည့်ခဲ့တာပဲဖြစ်သော်လည်း။

‘ထက်ခေါင်’ကျတော့ ကိုယ့်သောကနှင့်ကိုယ် ကိုယ့်အပူနှင့်ကိုယ်ဖြစ်နေသဖြင့် ဒေါ်မြတ်တင်ရဲ့ တူမရောက်နေ တာ လုံးဝမသိပေ။

‘နဒီ’ဆိုသောကောင်မလေးကို ယခုမှ မြင်ဖူး

တာပဲဖြစ်လေသည့်။

အထူးဆန်းဆုံးက ပယင်းကို သူ့အိပ်မက်ထဲ

မှာလိုလို . . . အပြင်မှာတကယ်တွေ့ရသလိုလို တွေ့မြင်ခဲ့

စကားပြောခဲ့ရခြင်းပဲဖြစ်၏။

နေဦး . . .

သူမရော . . . ပယင်းကို မြင်တွေ့လိုက်သေး

လား သိချင်လေသည်။

“မင်းရောက်လာတာ ကြာပြီလား”

“တစ်ပတ်ရှိပြီလေ၊ ကြာပြီလို့ပြောရင်လည်း . . . အင်း

. . . ရတယ် ပြောရမယ်”

“ဟာ . . . ဟိုဘက်ခန်းကို မင်းရောက်တဲ့အချိန်ပြော

တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီကို . . . ဒီကို မင်းရောက်တာကြာပြီ

လား . . . အဲဒါ သိချင်လို့မေးတာ”

“ခုကလေးတင်ပဲရောက်တာ၊ နဒီစိတ်ထဲ . . . ဖွဟဲ့

မပြောကောင်း ပြောကောင်း၊ ဆရာ တစ်ခုခုဖြစ်နေ

ပြီထင်တာ”

“ဒါဖြင့် . . . မင်း ပယင်းကိုမတွေ့ဘူးပေါ့”

‘နဒီ’နားထဲမှာတော့ ထက်ခေါင်က ‘ပယင်း’

လို့ပြောတာကို ‘ပုလင်း’လို့ကြားလေသည်။

“တွေ့တယ်လေ”

“ဟင် . . . ဘယ်မှာလဲ၊ အခု ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ”

“ဟာ . . . ဒီမှာလေ၊ ပုလင်းတွေကြားထဲမှောက်လျက်

လဲနေတဲ့ဟာ၊ ဟောဒီမှာ . . . နဒီထိုင်ဖို့ ဘေးဖယ်

လိုက်တာ၊ ဟောဒီမှာ . . .”

နဒီက ဘေးသို့ဆွဲစုပုံထားသော ပုလင်းတွေ

ပြန်နေသဖြင့် ထက်ခေါင် စိတ်တိုသွား၏။

“ကွာ . . . ဘယ်က ပုလင်းရမှာလဲ၊ ပယင်း . . . ပယင်း

ငါ့မိန်းမ ပယင်းဖြူကွာ၊ မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြော

နေတာလဲ”

နဒီ မျက်လုံးလေး ပြူးသွား၏။

နဒီ၏မျက်ဝန်းမှာ မျက်မှန်ထူထူကြီးတင်

ထားသဖြင့် မျက်ခုံးလေးပင့်တက်သွားတာကို ကြည့်ကာ မျက်

ပြူးသွားသည်ဟု သိလိုက်ရခြင်းပဲဖြစ်၏။

“မဟုတ်ပါဘူး . . . ဆရာ မှားနေပြီထင်တယ်၊ ဆရာ
မိန်းမက သေသွားပြီလေ။ ဆရာရဲ့ နဖီရောက်လာ
တော့ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးပြီးတာတောင် နှစ်ပတ်
လောက်ရှိပြီလို့ ကြားမြင်တင်က ပြောတယ်၊ နဖီတောင်
မမြင်ဖူးလိုက်ဘူး”

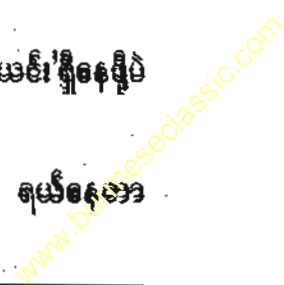
“ဝါဖြင့် . . . သူနဲ့ မတွေ့လိုက်ဖူးပေါ့”
“ဟင့်အင်း . . . အယ်လိုတွေ့မလဲ . . . မဟုတ်တာ”
“စောစောလေးကတင် သူ လာတယ်ကွာ၊ ဝါနဲ့ ကေား
တွေပြောနေကြသေးတာ၊ သိပြီ . . . မင်းဝင်လာတာ
မြင်လို့ သူ ရှောင်သွားတာပဲဖြစ်မယ်”
နဖီက ဟို . . . ဝီ . . . မျက်လုံးလေးဝေကြည့်

၏။
“သူ . . . သူဆိုတာ အယ်သုလဲ . . . ခြော် . . . သိပြီ၊
ဆရာ သူယော်ချစ်ရဲ့အုတယ်၊ ညွှန် ဆရာနဲ့ကေား
တွေပြောနေကြတာ ကြားတယ်”
ထက်ခေါင် ကျေနပ်စွာ ပြုံး၏။
ကဲ . . . ဟိုအက်ခန်းကတောင်ကြားတယ်ဆို

တူ မောင့်ဆီ ယင်း လာတာသေချာပြီပေါ့ ယင်းရယ် . . .
တိုင်မက်မဟုတ်ဘူး . . .
ဝါဟာ . . . တမုန့်တကန်ပဲပေါ့။
“ယင်းမရှိပြီ”ဆိုကတည်းက နှလုံးသားတွေ
အွေ့ပျက်ဝါကာ ရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့ပါ။

ယခုတော့ . . .
‘သူ့အနားကို ‘ယင်း’ပြန်ရောက်ပြီ
ပြန်လာခဲ့ပြီ . . .
ရင်မှာ ကျေနပ်ပီတိလှမ်း၏။
‘ယင်း’ ထယ်လိုပုံစံနဲ့ပဲ လာလာ . . .
ထယ်လိုအသွင်ဆင်္ဘာနဲ့ပဲရှိရှိ . . .
ယင်းဟာ မောင့်ရဲ့ယင်းပါ။
မောင့်ရဲ့ ချစ်ခန်းပါ . . .
အမိကက မောင့်အနားမှာ ‘ယင်း’ရှိနေပုံပဲ

အိတာပါ . . . နော်။
သူ သဘောကျစွာ အဟဲဟဲ ရယ်နေတာ
အမှ ‘နဖီ’ မိတ်မလုံစွာ ဟိုမိကြည့်၏။

“ဘာ . . . ဘာလို့ရယ်တာလဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး . . . ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး”

ပြောရင်းက ရယ်သံပါလေသည်။

မောင့်ရဲ့ ယင်း . . . ပြန်လာတယ်လို့ပြောရင်

သူ ယုံမှာမဟုတ်ဘူးကွ . . . သိလား ယင်း၊

အဲဒီတော့ . . . မပြောတော့ဘူးကွာ . . . နော်

“ဆရာ . . . နေကောင်းတယ်နော်”

နဒီ ထိတ်လန့်တကြားမေး၏။

“ကောင်းပါတယ်”

“ကောင်းတယ်သာ ဆိုတယ်၊ ဆရာကြည့်ရတာ တစ်ခု
ဖြစ်နေသလိုပဲ”

“မင်း ထင်လို့ပါ။ နေဦး . . . မင်းက ဘာဖြစ်တယ် . . .
ဟိုဘက်ခန်းက ကြီးကြီးဒေါ်မြတင်နဲ့ ဘာတွေ
တယ်”

“တူမပါ . . . ကြီးမြတင်ရဲ့ တူမ”

“ဪ . . . နာမည်က . . .”

“နဒီပါ”

“နဒီ . . . နဒီဆိုတာ မြစ်ပေါ့၊ ဒါဖြင့် မမြစ်ပေါ့ . . .
ဟုတ်လား”

“အဲဒီလိုဆို ဘယ်ကောင်းတော့မလဲ၊ နဒီပဲခေါ်ပါ”

ပြောရင်း . . . နဒီက ဖျက်စိရွှေ့ ရှုပ်ပွနေ

သောပုလင်းတွေ ပစ္စည်းတွေကောက်သိမ်း၏။

“ဟာ . . . ရတယ်ကွ . . . ထား၊ ထားလိုက်ပါ”

“ရပါတယ် ဆရာရယ်၊ နဒီ မနေတတ်လို့ပါ”

“မနေတတ်ရင် မင်း ဖင်ပန်းတယ်ကွ၊ ငါ့တစ်အိမ်လုံး
ရှုပ်ပွနေတာ”

ပြောရင်းက ယင်းကို သတိရလေသည်။

ယင်းက နဒီလိုပဲ သန့်သန့်ပြန်ပြန်နေတတ်

ဆူဖြစ်၏။ ကလေးတစ်ဖက်နှင့် အလုပ်မအားသည့်ကြားမှ
အမှိုက်တစ်စမရှိရအောင် သိမ်းဆည်းတတ်လေသည်။ အင်မ
တန်မှ မိန်းမ ပီသလေသည်။

“ဆရာ . . . တစ်ယောက်တည်းနေတာလား”

“မဟုတ်ဘူး . . . နှစ်ယောက်”

ယင်း ပြောထားတယ်လေ . . .

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

မောင်ကို ယင်းစောင့်ကြည့်နေမယ်ဆိုတာ
မောင်အနားမှာ ယင်းရှိနေမယ်ဆိုတာ . . .

“ဪ . . ဆရာ့သူငယ်ချင်းဆိုတာနဲ့ နေတာလား
ဟုတ်လား”

ထက်ခေါင် ပြုံး၏။
ယင်းရှိနေတာ သူ မသိဘူး ယင်းရဲ့၊
နေပေစေ . . .
မသိစေနဲ့ . . ပြောရင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူး
စိတ်ထဲမှနေ၍ ယင်းနှင့် တိတ်တခိုး စကား

ပြောနေမိလေသည်။

“မမနဒီ . . ဖုန်းလွှာတယ်”
“အေး . . လာပြီ”

နဒီက အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကိုလှမ်းနေ၏။
အိမ်ဖော်ကောင်မလေးက အိမ်ထဲ ခေါင်းငုံ့ကြည့်၏။
ထင်ရှားစွာ ခေါင်းနှင့်မျက်လုံးချင်းဆုံတွေ့သည်၌ ကြောက်လန့်တကြား
လှည့်ပြေးလေသည်။

“သွားဦးမယ် ဆရာ၊ အကြောင်းရှိရင် ပြောပါ။

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

ကူညီပါရစေ”
နဒီကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ နဒီက ခပ်
သွက်သွက်ပြေးထွက်သွားလေသည်။

အခန်း(၁၂)

“ယင်း”

သူ့အသံထွက်ခေါ်လိုက်ပြီးမှ ဟိုဘက်ခန်းက
ကြားသွားမလား တွေးကာ ခပ်အုပ်အုပ်အသံပြု၏။

သူ့ကို အမှန်တကယ်စောင့်ကြည့်နေခဲ့လျှင်
သူ့အနားမှာ ‘ယင်း’ရှိနေမှာ သေချာသည်ဟု သူ ယုံ၏။

“ယင်း . . .

သူ တကြော်ကြော်ခေါ်ရာမှ ယင်း၏ ဓါတ်ပုံ
ရွှေ့ရောက်လာ၏။

ဓာတ်ပုံထဲမှ ယင်း၏ ရုပ်ပုံလွှာက သူ့ကို ပြန်
ကြည့်နေရာမှ အသက်ဝင်ကာ ထွက်လာလေသည်။

“ဟင် . . . ဘာလဲ မောင်၊ မောင် ဘာပြောချင်လို့လဲ”

“စကားတွေ ပြောကြမယ်လေ ယင်းရယ်၊ မောင်တို့
စကားမပြောရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

“မောင်ညာတယ်၊ စောစောက ဟိုကောင်မလေးနဲ့
မောင် စကားတွေပြောနေတာ အကြာကြီးဟာ၊ ဘာ
စကားမပြောရတာ ကြာပြီလဲ”

“အဲဒါ . . . သူ့လာစကားပြောတာကို ယင်းရဲ့ မောင်ထ
ယင်းနဲ့ စကားပြောချင်တာ၊ ယင်းနဲ့တွေ့ချင်တာ
သူနဲ့မှ မဟုတ်တာ”

“သူက ဘယ်သူလဲ”

“ဟောဗျ . . . သူပြောတာ ယင်း မကြားဘူးလား၊ ကြီး
ကြီး ဒေါ်မြတင်ရဲ့တူမ . . . နာမည်က နဒီတဲ့”

“ချောတယ်နော်”

“ဟာ . . . ဘယ်ကလာ ချောရမှာလဲ၊ မျက်မှန်ဝိုင်းကြီး
က လင်းကွင်းလောက်ရှိတယ်၊ ပြီးတော့ . . . မျက်မှန်

အထူးက တစ်လက်မလောက်ရှိမလားပဲ၊ မျက်မှန်
ချွတ်ထားရင် ဟိုစင်းဒီစင်းနဲ့ ဘာမှမြင်ရမယ့်ပုံမဟုတ်
ဘူး”

“မောင်ကလေ . . . သူများတကာကို ရစရာမရှိအောင်
ပြောတယ်၊ တကယ်ပဲ”

“တကယ်မို့ တကယ်ပြောတာ ယင်းရဲ့”

“မောင် အလုပ်သွားတော့လေ၊ အလုပ်ချိန် နီးနေပြီ”

“ဟင့်အင်း . . . မသွားချင်ဘူး”

“မသွားချင်လို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ မောင်၊ မောင့်ကို . . . ဒီ
အလုပ်က ဂုဏ်သိက္ခာတွေ တစ်နင့်တစ်ပိုးကြီးပေးထား
တာ၊ ထက်ခေါင်းဆိုတဲ့နာမည်ကို မောင် လွယ်လွယ်နဲ့
ပစ်ရက်သလား”

“ယင်းကကွာ . . . ဘယ်သူက ကိုယ့်နာမည် ကိုယ်ပစ်
ပယ်ချင်ပါ့မလဲ”

“ဒါဖြင့် . . . ကြိုးစားလေ မောင်ရယ်၊ ကြိုးစားချမယ်၊
ယောက်ျားတို့လို့လ . . . သေခါမှလျှောက်၊ မောင်က
ယင်းသေတာနဲ့ပဲ စိတ်လျှော့တယ်လို့ကွာ . . . အလုပ်

၀၀၀

မဟုတ်တာ”

“ယင်းနဲ့မောင်က တစ်ဘဝတည်းပဲလေ၊ ယင်းသေတာ မောင်သေသလိုပဲ၊ ကျွတ် . . ယင်း မောင်ကိုတကယ် ချစ်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ချစ်လွန်းလို့ . . မောင်အနားမှာရောက်နေတာပေါ့၊ မောင်ကိုမခွဲနိုင်လို့ မောင်အနားက မခွာနိုင်ဖြစ်နေ တာပေါ့ မောင်ရဲ့”

“ဒါဖြင့် . . မောင်ကို ယင်းအနားကမနှင်နဲ့ကွာ”

“မောင် ဒီလိုပဲ ယင်းကို ‘တ’ပြီး ပူဆွေးနေတာ ယင်း ကြည့်နေရမှာလား”

“အဲဒါ . . ယင်းကိုသိပ်ချစ်လို့ဆိုတာ ယင်းသိသင့် တယ်”

“သိတယ် . . သိလို့ မောင်ဘဝ မနှစ်မွန်းရအောင် ယင်း တားနေတာ မောင်၊ မောင် ခံစားနေရတာ ယင်း မကြည့်ရက်လို့ပြောနေတာ”

“မောင် ခြွေချင်တယ်ကွာ . . ယင်းမရှိတဲ့ဘဝမှာ မောင် ဘယ်လိုမှ မနေတတ်ဘူး”

၀၀၀

“သားအတွက် မောင် မကြည့်တော့ဘူးလားဟင်၊ ‘အာကာ’အတွက် မောင် လုံးဝ ထည့်မစဉ်းစားဘူး လား၊ ခုရော . . သား ဘယ်မှာလဲ”

“သားကို . . ယင်း မိဘတွေခေါ်သွားကြမယ်”

“ဘိုးအေဘွားအေလက်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်တယ်ပေါ့ လေ၊ မောင် သိပ်တစ်ကိုယ်ကောင်ဆန်းတာပဲ”

“မဟုတ်ဘူး . . ယင်းမေမေက သူ့ဟာသူ ခေါ်သွား တာ ယင်းရဲ့၊ မောင် ထည့်တာမဟုတ်ဘူး”

“ခေါ်သွားရမှာပေါ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် မစောင့် ရှောက် မထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့လူရဲ့လက်ထဲ ကလေးတစ် တစ်ယောက်ထားလို့မှ မဖြစ်တဲ့ဟာ”

“ယင်းကကွာ . . နည်းနည်းလေးမှ စာနာစိတ်မရှိဘူး၊ မောင်နေရာမှာ ယင်းဆိုရင် ဘယ်လိုနေမလဲ ဟင်”

ယင်း မဲ့ပြုံး ပြုံး၏။

“ဘယ်လိုနေရမလဲ၊ ကိုယ့်သားလေးကို ယင်းရင်ခွင် ထဲ ရင်ဖျပ်မကွာစောင့်ရှောက်ထားမှာပေါ့”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် မောင် ပြန်ခေါ်လိုက်မယ်”

“လောလောဆယ် မောင်ကိုယ်ကို မောင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းဖို့လိုတယ်၊ ဟောမိ . . မှန်ထဲမှာ မောင်ပုံစံ မောင်ပြန်ကြည့်ပါဦး။ စာရင်က 'ထက်ခေါင်' ဟုတ်သေးရဲ့လားလို့”

'ယင်း'က မှန်တင်ခုံကိုမေးလေးဆတ်ပြစ်။

ထက်ခေါင်က နံရံကပ်မှန်ဆီ စာကြည့်ရောက်၏။

မညှပ်တာကြာပြီဖြစ်သောဆံပင်တွေက ရှည်

လျှားလျှော့ မနီပရဲကျနေသဖြင့် ညှဉ်းသိုးသိုးနိုင်နေလေသည်။

နှုတ်ခမ်းပွေ။ မုတ်ဆိတ်ပွေ၊တွေ ထိုးထိုး

ထောင်ထောင် ထနေခြင်းကြောင့် ပင်ကိုယ်ရှင်သန်သောပုံစံ

ပျောက်လျက် ကြမ်းတမ်းနေလေသည်။

“ယင်း၊ ချစ်တဲ့ ထက်ခေါက်က သန့်သန့်ပြန်ပြန်နေ
ဇာတ်တဲ့လူ၊ ဒီလိုပုံစံမျိုးမှ မဟုတ်တာ”

“ယင်းကိုလွမ်းတဲ့စိတ်နဲ့ မောင် မှန်တစ်ချက်မကြည့်ခဲ့
ဘူး”

“မောင် မှားတာပေါ့၊ မောင်က လောကကြီးထဲမှာ လူ
တွေနဲ့အတူတူနေရသေးတာလေ၊ ကိုယ့်အကို

ကိုယ်ရေစုန်ပျောပင်လို့ ဘယ်ရမလဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကို
ကိုယ် ပြန်ပြုပြင်ပါ မောင်၊ မောင်ဘဝအတွက် ယင်း
တို့သားလေးအတွက် မောင် ပြန်ကြိုးစားပါ”

“ယင်းရှိနေရင် မောင်ဘဝ ပြည့်စုံပြီ၊ ယင်း၊ စာနားမှာ
ရှိနေလို့ကတော့ မောင် စိတ်ချမ်းသာပြီး စာရင်လို
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေနိုင်မှာပဲ၊ ယင်းသာ မောင်စာနားက
ထွက်မသွားနဲ့”

“ယင်းနဲ့မောင်က တာဝကြားနေခဲ့ပြီ မောင်ရဲ့၊ မောင်
ယင်းက စာရင်ကယင်းဘဝနဲ့မှ မဟုတ်တာ”

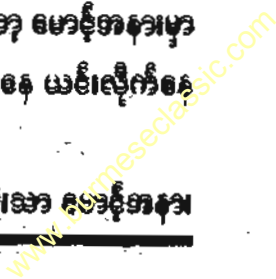
“တာပဲဖြစ်ဖြစ် . . ယင်းကို မောင် မြင်တွေ့နေရရင်
ကျေနပ်ပြီ ယင်း။ မောင်စိတ်ကို မောင် ထိန်းနိုင်ပြီ”

“မောင် တကယ်ပြောတာလား”

“တကယ်ပြောတာ”

“ဒါဖြင့် . . မောင် စိတ်ချမ်းသာတော့ မောင်စာနားမှာ
ယင်း၊ ရှိနေမယ်၊ မောင်နောက်ကနေ ယင်းလျှောက်နေ
မယ်”

“ဟားဟား . . ပျော်စာယ့်ကွား၊ ယင်းသာ မောင်စာနား

၀၀၀

မှာရှိနေလို့ကတော့ မောင် စိတ်ချမ်းသာမှာအမှန်ပဲ၊ တခြားလူတွေသာ ယင်းကိုမြင်ရင် အရမ်းအံ့ဩသွား ကြမှာနော်”

ယင်း . . . ယဲ့ယဲ့ပြုံး၏။

“အံ့ဩမှာထက် ထိတ်လန့်ကုန်မှာ မောင်ရဲ့၊ ယင်းက သေပြီးသားလူလေ၊ သေပြီးတဲ့သူကိုမြင်ရင် တစ္ဆေ သူရဲဆိုပြီး ကြောက်မှာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် မောင်ကလွဲ ပြီး ယင်းကိုဘယ်သူမှ မမြင်စေရဘူး . . . စိတ်ချ”

“ကြည့်စမ်း . . . အဲဒီလိုလုပ်လို့ရသလား”

“ရတာပေါ့ . . . အရင်ကလည်း မောင့်အနားမှာ ယင်း ရှိခဲ့တာပဲ၊ မောင့်ကို မတွေ့စေချင်တော့ မောင် မတွေ့ခဲ့ရဘူး မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် . . . ယင်းကို ဘယ်မှာတွေ့ရမလဲ မောင် လိုက်ရှာခဲ့တာပဲ၊ ယင်းရေ . . . ယင်းရေနဲ့ အော်ပြီး ခေါ်ခဲ့တာ”

“ငိုလည်း ငိုတယ်”

“ဟာကွာ . . . ယင်းသိရက်နဲ့ အသံမပြုဘူး၊ ကြည့်စမ်း”

၀၀

“တော်နေကြာ . . . မောင် လန့်သွားမှာစိုးလို့လေ၊ ရက် ကြာသွားရင် မောင့်စိတ်တွေ ငြိမ်သွားမယ်မှတ်ခဲ့တာ၊ မောင်က ယင်းကို အရမ်း 'တ'နေတော့ ယင်း မနေ နိုင်တော့ဘူး၊ မောင့်ကိုထိန်းပေးဖို့လိုပြီ ဆိုပြီး မြင် အောင် ပြလိုက်ရတာ”

“နောက်ဆိုရင် တိတ်တိတ်ကလေး ပုန်းမနေရဘူး နော်၊ မောင် . . . ယင်းကိုမြင်ချင်တယ် တွေ့ချင်တယ် စကားတွေ တစ်ဝကြီးပြောချင်တယ်”

“ဒါဆိုရင် မောင်ကလည်း ယင်းပြောတဲ့စကားကို နား ထောင်ရမယ်လေ”

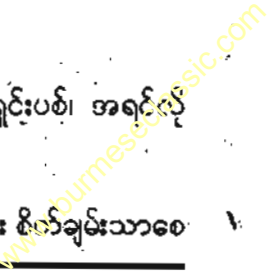
“အင်း . . . နားထောင်မှာပေါ့ ယင်းရဲ့၊ ယင်းက မောင့် ချစ်ဖနီးပဲဟာ”

“ဒါဆို . . . ဆဲပင်ညှပ်”

“အင်း”

“နှုတ်ခမ်းမွှေး ပါးမြိုင်းမွှေးတွေပါရှင်းပစ်၊ အရင်လို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပြန်နေရမယ်”

“စိတ်ချ . . . မောင့်ကိုမြင်တာနဲ့ ယင်း စိတ်ချမ်းသာစေ”

၁၃၀ + မသေးလေး
၀၀၀

ရမယ်၊ ကိုင်း . . ကျေနပ်သလား”

“အင်း”

‘ယင်း’က အပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်၏။ ယင်း

အပြုံးက ဟိုတုန်းကလောက် ရွန်းလက်တောက်ပမနေဘဲ ထည့်
တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်နေသဖြင့် . . .

ကြည့်ရတာ လူကြီးဆန်ကာ ငြိမ်သက်လွှဲ

အားကြီးနေသည် ထင်မိလေသည်။

အခန်း(၁၃)

“ဟာ . . ဆရာထက်”

ထက်ခေါင်ကိုမြင်တာနှင့် Heart ကုမ္ပဏီဝန်
ထမ်းတစ်ယောက်က ဝမ်းသာအားရအော်လိုက်၏။

ညီညီက မဖြစ်နိုင်တာဟု ထင်မိလေသည်။

‘ပယင်း’ဆုံးပြီးသည်မှစ၍ လုပ်ငန်းကို ဘယ်
လိုမှ စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ အရက်စိုက်ထဲ ခေါင်းနစ်စိမ်ဝင်နေ
တော့မလောက် အချိန်ပြည့်စုသက်၊ အချိန်ပြည့်မှစနေသော
ထက်ခေါင်အတွက် သူ တကယ်စိတ်ပျက်ရုံမက စိတ်ကုန်နေခဲ့

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

လေသည်။

ထက်ခေါင်ဆွဲမဖြစ်မည့်ခိုင်းတွေကို ညီညီက
ဝင်ကူဆွဲပေးနေရတာမို့ . . ထက်ခေါင်ကို အမြန်ဆုံး အလုပ်
ပြန်ဝင်စေချင်တာ အမှန်ပဲဖြစ်လေသည်။

“ဟာဗျာ . . ဆရာထက်ကြီးက ရေလည်သားနားနေ
တာပဲ”

“မမြောက်နဲ့တိတ်ကောင်၊ မင်း ဘာမှ စားရမှာမဟုတ်
ဘူး”

ထက်ခေါင် ပြန်ဖြောသောအသံ။

ညီညီ အံ့သြခြင်းကြီးစွာ လှည့်ကြည့်၏။

ဘုရားရေ . . .

အရက်နာကျကာ ရီဝေခန့်ကျင်နေသော မျက်
လုံး ဆံပင်ဘုတ်သိုက် ညှဉ်းသိုးသိုးနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်
မွေးဗလံပွဖြင့် . . မနေ့တစ်နေ့က ဘယ်လိုဖျောင်းဖျ နားချလို့
မရအောင် . . ဇနီးစိတ္တဖံဖြင့် ရူးလုနီးပါးဖြစ်နေသော ထက်
ခေါင်က . . .

ယခုတော့ . . .

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

ပယင်းရှိနေစဉ်အချိန်အခါကလို ရှင်းသန့်ခန့်
၍နေလေသည်။

ဆံပင်မုတ်ဆိတ် နှုတ်ခမ်းမွေး ဘာတစ်ခုမျှ
မရှိအောင် ရှင်းသန့်ထားတာ ထက်ခေါင်အစစ်မှ ဟုတ်ပါလေစ
ဘု အထင်မှားယူရလေသည်။

“ထက်ခေါင် . . ဟာ . . ခေါင်ကြီး”

အားလုံး ဝိုင်းဝန်းနှုတ်ဆက် ဝမ်းသာအားရ
ဖြစ်ချိန်မှာ . . ညီညီဝမ်းသာပုံက သူများထက် ပိုလေသည်။

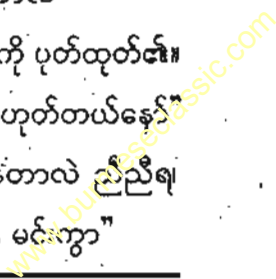
လုပ်ငန်းတာဝန်ပြန်လွှဲပေးရ၍ တာဝန်ငြိမ်း
နားထက် သုံးမရအောင်ပစ်လိုက်ရတော့မည်ထင်ထားရာက
အတိတ်ရက်ကြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲလာပုံကို . . အံ့သြဝမ်းသာ
အောင်အောင်ဖြစ်လေသည်။

“ဟာ . . ဘာလို့လျှောက်ကိုင်နေတာလဲ”

ထက်ခေါင်က ညီညီလက်ကို ပုတ်ထုတ်၏။

“မင်း အစစ်နော် ထက်ခေါင်း၊ မင်း ဟုတ်တယ်နော်”

“ဟာ . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ညီညီရ၊
ငါမဟုတ်မလို့ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ . . မင်းကွာ”

ညီညီ တဟဲဟဲရယ်၏။

“မသိဘူးကွာ . . . သေချင်တယ်၊ သေချင်တယ် အော် ပြီး ကျွမ်းပစ်နေလို့ သွားပြီထင်ထားရာက ရုတ်တရက် ကြီးပြန်ရောက်လာတာကိုး . . . မင်းက”

“သေလို့ကတော့ . . . မင်းတို့ဆီဘယ်လာမလဲ၊ ပယင်း နောက် တစ်ခါတည်းပါသွားပြီမှတ်”

ပြောရင်းက . . .

မိမိနောက်မှာ ပယင်းရှိမလား ရှာဖွေကြည့်မိ ၏။ ပယင်း၏ အရိပ်အယောင်မျှ မတွေ့ရ၍ စိတ်ထဲ ‘ဟာ သွား လေသည်။’

“အေးလေ . . . ဝူတွေကြားထဲ နီးနီးကပ်ကပ် သူ ဘယ်နေမလဲ”

အဝေးတစ်နေရာမှနေ၍ မိမိကိုစောင့်ကြည့် နေလိမ့်မည်ဟူသောစိတ်အတွေးက စိတ်သက်သာရာရစေလေ သည်။

“ဟ . . . အဲဒီစိတ်ကတော့ ဒီအတိုင်းပါပဲလား”

“အေး . . . ဒီအတိုင်းပဲမှတ်”

ပြောရင်းမှ . . .

“ပယင်းနဲ့ပြန်တွေ့ရတယ်ကွ . . . သိလား”

ပြောချင်စိတ်က လျှာယားနေခဲ့၏။ ပြောချင် သောစကား မပြောရဘဲထိန်းထားခြင်းကြောင့် ဖုံးကွယ်မှုရှိနေခဲ့ တာကို မျက်နှာမှာ တစ်စွန်းတစ်စပေါ်နေလေသည်။

“မှန်မှန်ပြော ခေါင်ကြီး၊ မင်းမှာ ပြောစရာစကားရှိနေ တယ်မဟုတ်လား . . . ပြော”

ထက်ခေါင်က သူ့စားပွဲနေရာမှာ ထိုင်မိလျှင် ညီက စားပွဲစွန်းမှာတက်ထိုင်ပြီး ထက်ခေါင်မျက်နှာကို စေ တြာည့် အကဲခတ်နေလေသည်။

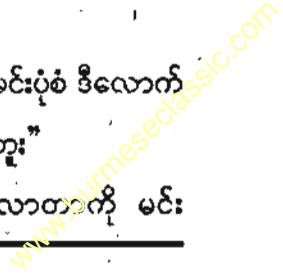
“ဟာ . . . ဘာရှိရမှာလဲ၊ မင်းက . . . အသားလွတ်ကြီး”

“မဟုတ်ဘူးကွာ . . . တစ်ခုခုတော့ထူးခြားတာ အမှန် ပဲ၊ မင်းမျက်နှာကြည့်တာနဲ့ ငါ့စိတ်ထဲမှာ သိနေတယ်”

“ဘာသိတာလဲ . . . ပြော”

“ဟ . . . ထူးခြားတာ သိတယ်ကွာ၊ မင်းပုံစံ ဒီလောက် မြန်မြန်ပြောင်းပုံက မဟုတ်သေးဘူး”

“ဘာလဲ . . . မြန်မြန်ပြောင်းလဲလာတာကို မင်း

သဘောမကျဘူးလား”

“ကျတယ် . . . ဝိုင်း(Why) ဘာကြောင့် ဒီလောက်
မြန်မြန် ပြန်ကောင်းလာတာလဲ၊ အဲဒါပဲ ငါသိချင်တာ
ဟိုနေ့က ငါတရားဟောတာတောင် မင်း လက်မှမခံ
တာ၊ မင်းနဲ့ငါ မတွေ့တဲ့ ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်မှာ တစ်ခုခု
ထူးခြားချက်ရှိတာ အမှန်အကန်ပဲ၊ ပြောပါဦး . . .
ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က မင်းကိုချွတ်လိုက်တာလဲ”

“ခက်နေပြီ . . . ငါ့ကိုချွတ်နိုင်တာ ပယင်းပဲရှိမှာပေါ့
တခြား ဘယ်သူရှိနိုင်မှာလဲ”

ညီညီ မျက်ခုံးပင့်တက်၏။

“ပယင်း . . . ဟုတ်လား၊ ပယင်းက မင်းကို ဘယ်လို
ချွတ်နိုင်မှာလဲ”

“ကွာ . . . ငါ ပစ်စလက်ခတ်ကြီး တေပေလေလွင့်နေ
တာမကြည့်ချင်ဘူး၊ အရင်လို သန့်သန့်ပြန်ပြန်
နေရမယ်၊ အလုပ်ပြန်လုပ်ရမယ်ဆိုတော့ကွာ . . . သူ
အကြိုက် ငါနေရတာပဲ”

ညီညီ ကျွတ်ခနဲ စုတ်သပ်ခေါင်းယမ်း၏။

တစ်ခုခုတော့ မှားယွင်းနေပြီဟု ထင်လိုက်၏။

“သူက အိပ်မက်ပေးတာလား . . . ဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး . . . သူလာတွေ့တာ၊ ငါ့ကို”

ဘုရားရေ . . .

ထက်ခေါင် သွက်သွက်ခါအောင် ရူးပြီဟု
သောအတွေးဖြင့် ညီညီ မျက်လုံးအပြူးသားကြည့်မိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၄)

“ဟင်”

ထက်ခေါင်၏ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲဖြစ်၏။ အခန်း
တံခါးပွင့်လျက်အနေအထားကြောင့် ဘယ်သူ့ရောက်နေသလဲ
အံ့ဩတကြီး ကြည့်မိလေသည်။

ပယင်းလား . . .

ပယင်းများလား . . .

ရင်တဒိတ်ဒိတ် အခုန်မြန်လေသည်။

မိမိကို မပြတ်စောင့်ကြည့်နေမည်ဆိုသော

www.burmeseclassic.com

၁၄၀ + မင်းသား

ပယင်း၏စကားကြောင့် ပယင်းကို တွေ့ရလို တွေ့ရငြား မကြာခဏ လှည့်ပတ်ရှာဖွေမိသောသူ့ကို တွေ့ကြသူတိုင်းက အထူးအဆန်းကြည့်သွားကြတာ ခံရ၏။

“ဟောဗျာ”

ယခုတော့ . . . ပယင်းက အိမ်မှစောင့်ကြိုနေသည်ပဲ။

“ပယင်းရေ”

သူ ဝမ်းသာအားရခေါ်မိ၏။

သူ ရှုပ်ပေဖွယ်အသံမျှ အခန်းတစ်ခုလုံး သန့်စင်ပြောင်လက်နေတာ ပယင်း ရှင်းလင်းပေးထားသည်ပေါ့ဟုတ်လား . . .

အခန်းထဲမှာ ပယင်းရှိနေသည်ဟူသော သိစိတ်က ရင်မှာချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်စေလေသည်။

ပယင်း . . . အချစ်ရေ . . .

သူ အခန်းထဲ ပြေးဝင်လိုက်၏။

ထင်သည့်အတိုင်း ပယင်းက အပေါက်ဝကို နောက်ကျောပေးထား၏။ လိုက်ကာခန်းဆီးတွေ (သူ လုံးချေ

နတ်သူတို့ + ၁၄၁

တင်ထားသမျှ)ပြန်လည်ဖြန့်ချိနေခဲ့လေသည်။

“ယင်း”

သူ ပြေးဖက်လုစဲစဲ နောက်ကျောခိုင်းအနေအထားမှ မျက်နှာလှည့်ကြည့်လာ၏။

“ဟာ . . . ဆရာ”

နဒီဆိုသော . . . ဟိုဘက်ခန်းက ကောင်မ

လေး။

သူ့ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲဖြစ်၏။

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းသည် ခေထနစ်မြှုပ်ခံရသော ခဲတစ်လုံးပမာ ဆုံးရှုံးသွားရလေသည်။

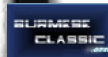
စိတ်ပျက်ခြင်းကြောင့် . . .

ကြည်ကြည်လင်လင်ရှိနေသော မျက်နှာက ခြုံ့မိုင်းသွားလေသည်။

“မင်း ဘာလာလုပ်နေတာလဲ ဒီမှာ”

ရန်လိုစွာမေးလေသည်။

“အခန်းတံခါးပွင့်နေတာမြင်လို့ လာကြည့်တာ ဆရာရဲ့ ဆရာ အပြင်ထွက်သွားတာမြင်ထားတော့ တခြား

www.burmeseclassic.com

နဒီ၏အကြည့်က နူးညံ့သိမ်မွေ့လှ၏။

“ဆရာက မမကို အရမ်းချစ်တာပဲနော်”

“ဟ . . ကိုယ့်မိန်းမ ကိုယ်မချစ်ဘဲနေမလား”

“ဒါပေမဲ့ . . ဆရာချစ်တာက သူများတွေထက်ပိုတယ် အနုပညာသမားမို့လို့နဲ့တူတယ်နော်၊ အရမ်းချစ်တတ်တာပဲ”

သူက နဒီကို မျက်ခုံးနှစ်ဖက်တွန့်ကြည့်မိ၏။

“ချစ်တာပဲ၊ အနုပညာသမားမို့လို့ ရှိမလား”

“မဟုတ်ဘူးလေ ဆရာ၊ နဒီပြောတာက အနုပညာ သမားတွေက ခံစားတတ်တော့ သူများထက် ပိုခံစား ပြီး . . ချစ်တတ် မြတ်နိုးတတ်မယ်ထင်လို့ပါ”

ထက်ခေါင်က ဧည့်ခန်းဘက်ထွက်လာသဖြင့်

နဒီက နောက်မှပါလာလေသည်။

“မပြောတတ်ဘူးကွာ၊ ငါ ပယင်းကို ချစ်တာက အနှိုင်း အဆမရှိတာ အမှန်ပဲ၊ လူလဲလို့ရရင် သူ့နေရာမှာ ငါ အစားထိုးသေလိုက်ချင်တယ်”

“မမ ပယင်းက အရမ်းကံကောင်းတာပဲ”

“ဟင် . . ဘာဖြစ်တယ်”

နဒီကိုလှည့်ကြည့်သော ထက်ခေါင်မျက်နှာ မှာ မာထန်နေလေသည်။

နဒီက သူ အော်ငေါက်သည့်တိုင် စိတ်မဆိုးဘဲ အရိုးခံမျက်နှာလေးဖြင့် ခပ်ငေးငေးကြည့်နေခဲ့၏။

“မင်း ဘာပြောလိုက်တယ် နဒီ၊ သူ့ခမျာ ကံဆိုးလို့သေ ရရှာပြီ၊ ဒါ . . ဘာကံကောင်းတာလဲ၊ မင်းစကားက”

နဒီ၏မျက်နှာမှာ အားနာရိပ်လွှမ်း၏။

“ဟာ . . ဆောရီး ဆရာ၊ နဒီက အချစ်ခံရတဲ့မိန်းမ တစ်ယောက်အနေနဲ့တွေးပြီး ကံကောင်းတယ် ပြောမိတာပါ၊ နဒီ . . ကြီးမြတ်တို့အိမ်ရောက်တော့ မမ ပယင်းက ဆုံးပြီးနေပြီ၊ ဒါကြောင့် . . မမပယင်းကို နဒီ မမြင်ဖူးလိုက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ . . ဆရာ လွမ်းဆွေး တသနေတာတွေ အတိုင်းသားမြင်နေရတော့ မမကို ဆရာ ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ မြင်တွေ့နေရတာလေ၊ အဲဒီလိုမျိုး ဒီတစ်ခါပဲ နဒီ မြင်ဖူးတာကိုး ဆရာရဲ့”

ဝဝဝ

နဒီ ရှင်းပြတာကို သူ ကျောခိုင်းနားထောင်
နေရာမှ နဒီကိုလှည့်ကြည့်၏။

ရိုးသားပွင့်လင်းစွာပြောနေတာ ထင်ရှားလေ
သည်။

“ငါ့ကို ရှူးနေတယ် မထင်ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း”

နဒီ ခေါင်းယမ်း၏။

“အရမ်းခံစားတတ်တာကို နားလည်လိုက်တယ်”

“တချို့ကတော့ ငါ့ကို ရှူးသွားပြီလားတောင် ပြောနေ
ကြတယ်”

“သူတို့နားလည်မှုမရှိတာပါ။ ဆရာ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်
ပါ”

“မင်းကတော့ နားလည်တယ်ပေါ့”

နဒီ ခေါင်းညိတ်၏။

“နားလည်ပါတယ်။ ဆရာစိတ်ကို နဒီ သိနေသလိုပဲ”

ကြီးမြတ်တို့ပြောပြကတည်းက စိတ်ထဲက

သနားနေမိတာကို နဒီ ထည့်မပြောတော့ပါ။

ဝဝဝ

“ဆရာမှာ သားလေးရှိတယ် ပြောတယ်၊ အဲဒီသား
ရော”

“နယ်မှာ . . . ပယင်းမေမေခေါ် သွားတယ်”

“ဆရာတစ်ယောက်တည်း စားရေးသောက်ရေး ခက်
မှာပဲနော်”

ခက်ပါသည်။

ပယင်းရှိစဉ်က အိပ်ရာထစာ ကြာခံကြော်၊

ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကြော်ထားတာမျိုး . . .

ပေါင်မုန့်နှင့်ကြက်ဥ၊ ဘုံဘေတို(စ်)လုပ်ပေး

တာမျိုး၊ လက်ဖက်ရည်ကော်ဖီနှင့် တွဲဖက်လျက် စားစရာတစ်ခု
အတ အဆင်သင့် အမြဲရှိနေခဲ့၏။

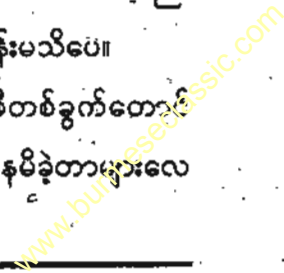
ယခုတော့ . . .

အိပ်ရာထကတည်းက တစ်ယောက်တည်း

ကြောင်တက်တက်နိုင်ကာ ဘယ်လိုနေရမှန်းမသိပေ။

ကိုယ်သောက်ဖို့ ကော်ဖီတစ်ခွက်တောင်

ဖျော်မသောက်ဖြစ်ဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင် ငိုနေမိခဲ့တာများလေ
သည်။

၁၅၀   †   မအေးလေး
=====

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . .

နဒီနှင့်မိတ်ဆွေဖြစ်ရခြင်းအတွက် သူ စကား
ပြောဖော်ရကာ စိတ်သက်သာစေတာအမှန်ပဲဖြစ်လေသည်။

အခန်း(၁၅)

ထက်ခေါင် . . ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာချိန်မှာ
တစ်အိမ်လုံး မှောင်မည်းနေလေသည်။

ဘုရားရေ . . .

ငါ ဘယ်လောက်အထိ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သလဲ၊
ညနေက အလုပ်မှပြန်လာချိန်မှာ နေဝင်စပြု
နေပြီဖြစ်၏။

ဟိုဘက်ခန်းမှနဒီနှင့် စကားပြောချိန်မှာ
မထင်မှတ်ဘဲ အချိန်တော်တော်ကြာခဲ့၏။

ဒိနောက်မှာတော့ . . .

မောမောဖြင့် ကုလားထိုင်မှာမှိတ်ခနဲ အိပ်
ပျော်သွားခဲ့တာ ခဏတစ်ဖြုတ်လောက်သာကြာခဲ့သည် ထင်မိ
၏။

ယခုတော့ . . .

ညဉ့်နက်လှပြီ။

ရက်တော်တော်ကြာကြာ အခန်းအောင်းနေ
ခဲ့ရာမှ ပြန်ထွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းသည့်ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်
မရှိပေ။

“ဝါး”

အိပ်ချင်စိတ်မပြေသေးဘဲ ဆက်အိပ်ချင်စိတ်
ဖြင့် အားရပါးရ သမ်းရာမှ မျက်စိအကြည့်က ပယင်း၏ရုပ်ပုံ
ပန်းချီထံရောက်လေသည်။

ရယ်မောနေသော ပယင်း၏နှုတ်ခမ်းလှလှ
လေးမှ ရယ်သံသဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရ၏။

“ယင်း”

“ယင်း ရောက်နေပြီလား . . . ဟုတ်လား”

“ပြောစမ်းပါ ယင်းရဲ့”

“ယင်းရယ်သံတွေ မောင် ကြားနေရတယ်”

သူ့ရင်တွေ အခုန်မြန်လာလေသည်။

တစ်ခန်းလုံး လှည့်ပတ်ရှာဖွေလိုက်၏။ အ

ခန်းမီးတွေ တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း လိုက်ဖွင့်လိုက်၏။

“အိပ်ပုတ်ကွာ”

“မောင်က အရမ်း အိပ်ပုတ်ကြီးတာပဲ”

ယင်းအသံကို နားထဲမှာကြားရပြီ။ မီးဖိုခန်း

ထဲမှာ ယင်းရောက်နေသည်ပဲ။

မီးခလုတ်အဖွင့် မီးထိန်လင်းသွားစဉ်မှာ . .

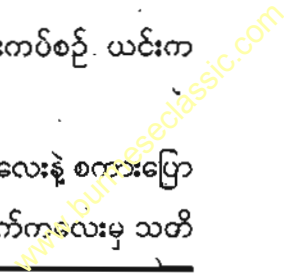
ယင်းကို နောက်ဆုံးနေ့ကတွေ့ရသည့် အဝတ်အစားဖြူဖြူလေး
နှင့် ထမင်းစားပွဲခုံနားမှာ ခပ်နွဲ့နွဲ့ရပ်နေတာ မြင်ရလေသည်။

“ယင်း”

သူ ဝမ်းသာအားရ ပြေးကပ်စဉ် ယင်းက
နောက်ဆုတ်လေသည်။

“ဘာ . . . ခုမှ ယင်းလဲ၊ ဟိုကောင်မလေးနဲ့ စကားပြော

နေတုန်းကတော့ ယင်းကို တစ်ချက်ကလေးမှ သတိ

မရဘူး မဟုတ်လား”

ယင်းက မျက်နှာပုပ်ပုပ်ကလေးနှင့် နှုတ်ခမ်း စူးလေသည်။

“ဘာလို့ သိတိမရ ရမှာလဲ . . ပြောနေတာ ယင်းအကြောင်းတွေပဲ၊ မောင့်မိန်းမ မောင် ဘယ်လောက် အထိချစ်တယ် မြတ်နိုးတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိကြပါတယ် ယင်းရယ်၊ ယင်းအတွက် မောင် ရူးမတုတ်ခဲ စားခဲ့ရတာပဲဟာ”

‘ယင်း’ မဲ့ပြုံး ပြုံး၏။

“ဟိုကောင်မလေးနဲ့ မောင် စကားပြောနေတဲ့အချိန် တုန်းက မောင့်မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ဝင်လည်တောက်ပနေခဲ့တာ ယင်းကို ပိုးတုန်းကအတိုင်းပဲ”

“ဟာကွာ . . မဟုတ်တာ ယင်းကလည်း”

“ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာလဲ၊ မောင့်ကို ယင်း စောင့်ကြည့်နေပါတယ်လို့ပြောထားတာ မောင် မေ့သွားခဲ့တဲ့ အထိ စကားကောင်းနေခဲ့တာပဲ”

“ယင်း ကြားမှာပါ၊ သူက သာလိကာသေလို့ဝင်တာ

သလားအောက်မေ့ရအောင် စကားပြောတာ”

“မောင်ကိုယ်တိုင်က လက်ခံပြောခဲ့တာလေ၊ ကဲ . . ထားပါ . . . စကားပြောတာကတော့၊ သူပြန်သွားတော့ မောင် အဝတ်အစားမလဲနိုင်၊ ရေမချိုးနိုင်ဖြစ်ပြီး . . ပီတိတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နဲ့ အိပ်ပျော်သွားတဲ့ အထိ ဘဝင်ကျသွားတာကိုရော ဘာငြင်းချင်လဲ”

“ယင်းကကွာ . . ငြင်းစရာမှ မလိုတာ၊ မောင် အပြင် မထွက်တာကြာလို့ ဒီနေ့ အပြင်ထွက်တော့ အရမ်းပင်ပန်းပြီး အိပ်ပျော်သွားခဲ့တာ”

“အိပ်တဲ့မျက်နှာက ကြည်ကြည်နူးနူးပြုံးဟဲ့အပြုံးကြီးနဲ့ ဟွန်း”

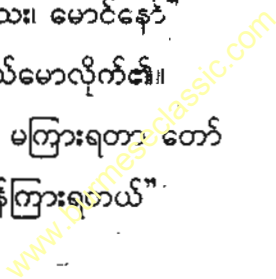
“ဟုတ်လား”

“အမယ် . . ဟုတ်လားဖြစ်ရသေး၊ မောင်နော်”

သူ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်၏။

“ယင်းဆီက အဲဒီအသံမျိုးတွေ မကြားရတာ တော်တော်ကြာခဲ့ပြီကွနော်၊ ခုမှ ပြန်ကြားရဟယ်”

“စိတ်ဆင်းရဲသွားပြီလား”

၀၀၀

“ပျော်သွားတယ်၊ မောင့်ဘဝထဲကနေ အဲဒီအသံတွေ ပျောက်သွားမှာတောင် စိုးရိမ်တယ်”

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ယင်းမရှိတဲ့နောက် တခြားတစ်ယောက် ရောက်လာပြီပဲဟာ၊ ကြားရမှာပါ”

“ဟိုဘက်ခန်းကကောင်မလေးလား”

“မေးစရာလိုသေးလား . . ဒါပေါ့”

“မဟုတ်တာ ယင်းရယ်၊ ယင်းကလွဲပြီး မောင့်မှာ နောက်ထပ်တစ်ယောက်ဆိုတာမရှိစေရဘူး . . စိတ်ချ”

“သိပ်အပြောမကြီးနဲ့ မောင်ရဲ့၊ ခုထောင် မောင့်စိတ်တွေ အရင်ကလောက် တင်းကျပ်လေးလဲမနေတော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဝန်ခံစမ်းပါ မောင်ရဲ့”

“ဝန်ခံရအောင် ဟုတ်မှ မဟုတ်တာ”

“အဲဒီကောင်မလေးကြည့်ရတာ မောင့်ကို စိတ်ဝင်စားနေသလိုပဲ”

“ယင်း စိတ်ထင်လို့ပါ”

“စိတ်ထင်တာမဟုတ်ဘူး . . ယင်း မြင်နေရတာ၊

၀၀၀

ဆရာ . . ဆရာနဲ့ခေါ်တာ ပါးစပ်ဖျားက မချဘူး”
သူ ရှက်ရယ် ရယ်၏။

“ယင်းက ခုထိ သဝန်တို့လို့ကောင်းတုန်းပါပဲလား”

“ဘာလဲ မောင်ပြောပုံက ဘဝပြောင်းပြီဆိုတော့ သဝန်မတို့ရဘူးပေါ့ . . ဟုတ်လား”

“ကွာ . . သဝန်တို့တာ ချစ်လို့ပဲဟာ . . တိုစမ်းပါ၊ ဘယ်လောက်တိုမလဲ တိုချင်သလောက်တို”

“မောင် ဝရမစိုက်ဘူးဆိုတဲ့စကား စိတ်ထဲကများပြောနေသေးသလား”

“မပြောပါဘူး . . မောင်မိန်းမက မောင့်ကို ခုထိ အရမ်းချစ်တာပါလားလို့ မောင် ပျော်တာ တကယ်ပဲ”

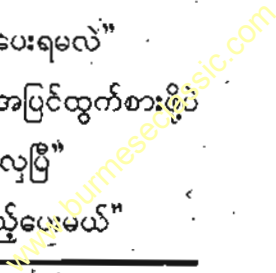
“ကဲ . . ထမင်းစားလေ၊ ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ”

“ယင်းရော”

“မောင်ပဲ စားပါ၊ ယင်း ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

“အမှန်ကတော့ . . ရေမိုးချိုးပြီး အပြင်ထွက်စားဖို့ပဲ ယင်းရဲ့၊ ခုတော့ . . အချိန်လွန်လှပြီ”

“နေဦး . . ဘာရှိသလဲ ယင်းကြည့်ပေးမယ်”

မိမိ့ချောင်ရီ Side board ကို ယင်းက တစ်ခုဖြင့် တစ်ခု ဖွင့်ကြည့်လေသည်။

“ဟင် . . ဘာမှလည်း မရှိပါလား”
အံ့ဩတကြီး ဆိုလေသည်။

“ဘယ်ရှိမလဲ၊ ယင်းမရှိတာနဲ့ မောင့်ဘဝလည်းမရှိ တော့ဘူး။ ဘာမှ ချက်ပြုတ်စားသောက်တာမှ မဟုတ် တာ”

“ကွယ် . . မောင်က အလုပ်မဟုတ်လိုက်တာ၊ နေဦး ယင်း ဝယ်ထားတဲ့ ခေါက်ဆွဲထုပ်တွေတော့ ရှိမယ် ထင်တယ်”

ယင်း ဆွဲထုတ်နေသည့် ယမ်ယမ်ခေါက်ဆွဲ ပါကင်ထဲမှ ခေါက်ဆွဲထုပ်ထွက်လှာလေသည်။

“တော်ပါသေးရဲ့ . . တစ်ထုပ်ကျန်နေသေးလို့ ခေါက် ဆွဲချဉ်စပ်သောက်လိုက်လေ . . မောင့်အကြိုက်ပဲ ဟာ”

“သောက်ချင်စိတ်မရှိပါဘူး”

“မရှိဘူး မလုပ်နဲ့ သောက်ရမယ်၊ တော်နေကြာ . .

မောင်လဲသွားရင် အာကာလေးမှာ အဖေရောအမေ ပါ မရှိဘဲဖြစ်နေမယ်”

ယင်းက ယခင်ကအတိုင်း ရေနွေးဆူဆူထဲ မှာ ချဉ်စပ်ထုပ်ဖောက်ထည့်၏။

ခဏအကြာမှာ . . မွေးကြိုင်သင်းယုံနေ သော ခေါက်ဆွဲပန်းကန်က ထက်ခေါင်၏ရှေ့သို့ရောက်လာ လေသည်။

“ယင်းရော သောက်လေ”

“ဟင့်အင်း . . မောင်ပဲသောက်၊ ယင်း ထိုင်ကြည့်မယ် လေ”

“မောင်တို့နှစ်ယောက်အတူတူ တစ်စားပွဲတည်း ထိုင် မစားရတာကြာပြီ ယင်းရာ၊ စားပါ . . စားစမ်းပါ”

ထက်ခေါင်က ဇွန်းတစ်ချောင်းယူပြီး ယင်းကို စမ်းပေး၏။ ယင်းက ပြုံးပြုံးလေးလှမ်းယူလေသည်။

ခေါက်ဆွဲပန်းကန်ကို ယင်းနှင့်ထက်ခေါင် ကြားချကာ တစ်ယောက်တစ်ဇွန်း ခပ်သောက်ရာမှ တစ် သက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြုံးမိကြလေသည်။

အရင်ကအတိုင်းပါပဲလား . . . ယင်းရယ်၊

အခန်း(၁၆)

“ဟိတ် . . . မောင် . . . ထက္ကာ . . . ဘယ်နှနာရီရှိပြီလဲ”

ယင်းက သူ့လက်မောင်းကို လှုပ်ကိုင်နိုးခြင်း

ကြောင့် . . . သူ နိုးလာခဲ့၏။

ညက ‘ယင်း’နှင့် နှစ်ယောက်အတူ စကား

အတူ တစ်ဝဲကြီးပြောနေခဲ့၍ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့၏။

မိုးလင်းခါနီးမှ မှိတ်ခနဲ အိပ်ပျော်သွားကာ

အိပ်သံကြောင့်နိုးလာချိန်မှာ အိပ်ရေးမဝသေးသဖြင့် ရုတ်တ

ရက် မျက်လုံးမဖွင့်နိုင်ဘဲဖြစ်နေလေသည်။

ဝဝ

“ဟင် . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ပန်းကန်မှာ ဖွန်းနှစ်
ချောင်းနဲ့ တခြားဘယ်သူလာတာမှလည်း မတွေ့ပါ
ဘူး”

နဒီ . . .

နဒီ၏အသံ . . .

သူ့ခေါင်း ဆတ်ခနဲ ထောင်သွားလေသည်။

လေးလံတွဲကျနေသော မျက်ခွံကို စွတ်ဖွင့်ကြည့်၏။

မဟုတ်သေးဘူး . . .

‘ယင်း’လေ . . .

‘ယင်း’ဖြစ်ရမှာ . . . .

တစ်ညလုံး ယင်းနဲ့စကားပြောနေခဲ့တာ။

ခုနကမှ . . . ယင်းက ပုတ်နှိုးလိုက်တာ . . .

ခုတော့ . . .

ဘယ်လိုကဘယ်လို . . . အနားမှာ နဒီရောက်

နေတာလဲ၊

သွားပါပြီကွာ . . .

နဒီရောက်လာတာနဲ့ ‘ယင်း’ရှောင်နေရ

ဝဝဝ

ပေါ့။

နဒီ . . . .

မင်း နှောင့်ယှက်တယ်ကွာ . . .

“ဟင် . . . ဆရာက ဒီမှာအိပ်ပျော်နေခဲ့တာတော့
မဟုတ်လောက်ပါဘူးနော်”

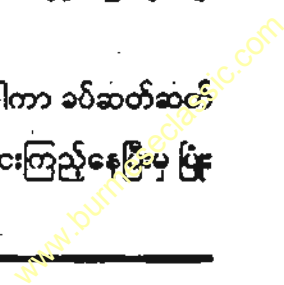
နဒီ ယခုမှ . . . သူ့နှိုးလာတာ သတိထားမိ

သွား၏။ သူ့က မျက်လုံးပွတ်ကြည့်လျှင် နဒီ၏ အားနာမျက်နှာ
တို့မြင်တွေ့ရလေသည်။

“ဟုတ်လိုက်တာမှ သိပ်ဟုတ် . . . အခုမှ နိုးလာတာ၊
ကဲ . . . ပြော . . . ဘာလဲ . . . ဘာကိစ္စနဲ့၊ ကြမ်းပြင်
ပေါ်မှာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ထမင်းစားခန်းက ကုလား
ထိုင်မှာထိုင်ပြီး စားပွဲခုံပေါ်မျက်နှာအိပ်နေတာ၊
အဲဒါကို မင်းတို့ဘက်ခန်းက ဘယ်လိုမှ မမြင်နိုင်ဘူး
. . . သေချာတယ်”

သူ့အသံက ဒေါသသံ ပါကာ ခပ်ဆတ်ဆတ်

ဖြစ်နေလေသည်။ နဒီက အံ့ဩတကြီး ဝေးကြည့်နေပြီးမှ ပြန်
လိုက်၏။

၀၀

ဟိုနေ့က... ထက်ခေါင် ကြမ်းပေါ်ရှိ အရက် ပူလင်းခွဲတွေကြားထဲအိပ်နေသဖြင့် နဒီ အလန့်တကြားလာ ကြည့်ခဲ့တာ ရည်ရွယ်ပြောခြင်းဖြစ်သဖြင့် . . ပြုံးမိတာဖြစ်လေ သည်။

“အစစ်ပဲ၊ ဆရာ့ကိုမတွေ့တာနဲ့ ဒီအထိဝင်လာခဲ့တာ ဆိုပါတော့”

“ငါ့ကိုလာနှိုးဖို့ မင်းကို မပြောထားမိပါဘူး”

နဒီ အသံထွက်အောင် ခပ်တိုးတိုးရယ်၏။

“ဆရာ . . ဘာတွေ ဒီလောက်စိတ်တိုနေတာလဲ၊ နဒီက မုန့်ဟင်းခါးလာပို့တာပါ ဆရာရဲ့၊ ကြီးမြတ်လေ . . သူတို့ဈေးထဲကမုန့်ဟင်းခါး ကောင်းလှချေရဲ့ဆိုပြီး ဝယ်ပို့ပေးထားလို့ . . ဆရာပါစားရအောင် လာပို့ တာ”

ယခုမှ . . မိမိနှာခေါင်းထဲမှာ မုန့်ဟင်းခါးနဲ့ရ နေတာ သတိထားမိ၏။ နဒီက ပြောပြောဆိုဆို ချိုင့်လှယ်ပေး လေသည်။

“ငါ့ကိုပါ ကျွေးလိုက်တဲ့လား”

၀၀

နဒီ ရှုတ်ပြုံး ပြုံး၏။

“အများကြီးပဲ ဆရာရဲ့၊ သုံးလေးယောက်အဝစားလို့ ရတယ်လေ၊ ဒီမှာကြည့်ပါဦး”

ထမင်းစားပန်းကန်ပြားထဲထည့်ထားသော မုန့်ဟင်းခါးကိုမြင်သာအောင်ပြ၏။ အကြော်နိုင်းချင်း၊ ဘဲညပြတ် အလွှာချပ်ကလေးများအပြင် ကြက်သွန်ကြော်ဖြူးထားသော ခန်းကန်က စားချင်စဖွယ်ဖြစ်လေသည်။

“မင်းရော . . စားပြီးရဲ့လား”

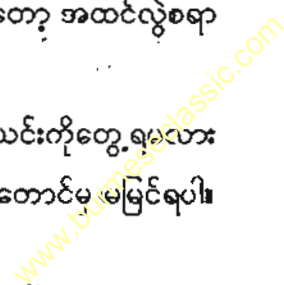
“ဟင် . . ဘယ်စားရဦးမှာလဲ၊ ဆရာ ရုံးသွားအမိကျွေး လို့ရအောင်၊ ဒီဘက်ခန်းထွက်လာခဲ့တာ၊ ဆရာနဲ့အ တူတူစားမှာပေါ့”

ဟာကွာ . . .

‘ယင်းကြားသွားလို့ကတော့ အထင်လွဲစရာ ဖြစ်တော့မှာပဲ။

သူ . . စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ယင်းကိုတွေ့ရမလား ခုကြည့်၏။ ယင်းကို . . အစအနလေးတောင်မှ မမြင်ရပါ။

“ဆရာ . ဘာရှာတာလဲ”

ဝဝဝ

သူ့အမူအရာကို နဒီ သတိပြုမိသွားလေ

သည်။

“ဟင့်အင်း . . မရှာပါဘူး”

“ဆရာကြည့်ရတာ . . တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာ
သလိုမျိုးပဲ”

သူ အိပ်ချင်စိတ် မကုန်သေးဘဲ ဝါးခနဲ သင်္ဃမိ
လေသည်။ နဒီက သူ့မျက်တွင်းချောင်နေတာကို သတိပြုမိ
သွား၏။

“ညက ဆရာအိပ်မပျော်ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း”

“ထင်တယ် . . ဆရာမျက်နှာချောင်နေကတည်းက
အိပ်ရေးဝအောင် အိပ် . . အစားဝအောင်စားမှပေါ့
ဆရာရဲ့၊ တော်နေကြာ . . . ဆရာလဲသွားတော့
ဘယ်နဲ့လုပ်မလဲ”

“လဲတော့လည်း လဲတော့ပေါ့ကွာ၊ တစ်ယောက်တည်း
အိပ်ပွယ်မရှိ နေရတာနဲ့စာရင် သေသွား အေးတာ
ပဲ”

ဝဝဝ

“ဟင် . . မဟုတ်တာ၊ ဆရာမှာ သားရှိနေသေးတယ်
လေ ဆရာရဲ့ . . အာကာရှိနေတာပဲ၊ တစ်ယောက်
တည်းမှ မဟုတ်တာ”

“သားကို သူ့ဘိုးအေဘွားအေတွေက စောင့်ရှောက်
ထားပြီပဲ”

“ဒါပေမဲ့ . . ဘယ်တူမလဲ ဆရာရယ် မိဘက အဓိက
ပဲ၊ အမေမရှိရင် အဖေရှိနေဖို့လိုအပ်တယ်၊ မိဘမဲ့
ကလေးတွေမှာ စိတ်ဝေဒနာ အနည်းအကျဉ်းခံစားရ
တတ်တယ်လို့ နဒီ စာတွေထဲမှာ ဖတ်ဖူးတယ်”

“မင်းစားချင်ရင် စားနှင့်ပါလား၊ မျက်နှာသွားသစ်
လိုက်ဦးမယ်”

နဒီအနားမှ သူ အမြန်ဆုံးထွက်လာခဲ့၏။

မဟုတ်တာ . . .

ယင်းမရှိတဲ့ဘဝမှာ . . ထက်ခေါင် ဘယ်လိုရှိ

နိုင်မလဲ။

နှစ်လွှားပေါင်းမှတစ်ရွက်ဖြစ်တဲ့ . . .

စွယ်တော်ရွက်နဲ့ . . ချစ်သူတွေကို တင်စား

ခဲကြတာ မဲလွန်ပါဘူး။

ပယင်းနဲ့ထက်ခေါင်ရဲ့ဘဝမှာ တစ်သက်အဖို့ မဆိုထားပါနဲ့၊ တစ်ရက်ခွဲကြဖို့တောင် စိတ်ကူးခဲကြတဲ့သူတွေ့ မဟုတ်တာ . . . နော် . . . ယင်းရယ်။

‘ယင်း’ တိတ်တိတ်ကလေး ခိုးပြီး လာတွေ့ဖော် စကားပြောဖော်ရလို့ စိတ်ကျေနပ်သလိုခံစားရတာ နဒီနဲ့ မသိတာ။

“ကြာလိုက်တာ ဆရာရယ်၊ ဆရာ . . .”

နဒီအသံကို ကြားရလေသဖြင့် သူ့စိတ်အတွေးတွေ လွင့်ပြေး၏။

“လာပြီ”

သူ အမြန်ဆုံး မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပြီး ထွက်ခဲ့၏။

“လန့်သွားတာပဲ ဆရာရယ်၊ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ဘာများ ဖြစ်နေပြီလဲလို့”

“ဟာဗျာ . . . နဒီကလည်း ကျွန်တော်က ကလေးမှ မဟုတ်တာ”

“ကလေးမဟုတ်ပေမယ့် . . . ညကအရှိန်က ရှိနေသေးတယ်လေ ဆရာရဲ့၊ တော်နေကြာ . . . ရိုဝေတဲ့ရိုဝေ ဖြစ်ပြီး လဲကျမှဖြင့်”

“ဟာ . . . နဒီကတော့ ပြောတော့မယ်ဗျာ၊ လူကို အရက်သမားဖြစ်အောင်”

“နို့ . . . ဆရာသောက်တာပဲဟာ”

“စိတ်ညစ်လို့သောက်တာ၊ ယင်းရှိတုန်းက လုံးဝသောက်တာမှ မဟုတ်တာ”

“ဟုတ်တယ် . . . ကြီးမြတ်က ဆရာအရင်က သောက်တာပြုတာ မတွေ့ဘူးလို့ပြောတယ် ဆရာရဲ့၊ အစကတောင် မသောက်တာ အခုလည်းမသောက်နဲ့ပေါ့၊ ကဲ . . . စားမယ်နော် ဆရာ၊ ဟင်းရည်ပူပူလေး ဖြစ်အောင် နွေးထားတယ်”

သူ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

နဒီက သူ့အိမ်သူ့ယာပမာ သူ့စားဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ပေးနေတာကြည့်ပြီး ယင်းများ နဒီကိုယ်မှာ ဝင်ရောက်နေသလား စိတ်ကူးနှင့်အကြည့် . . .

၁၇၀ † မြန်မာ့
စာပေအဖွဲ့

'ယင်း'၏ ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာကလေးက နဂါ
၏မျက်နှာမှာ ထင်ဟပ်လေသည်။

အခန်း(၁၇)

“ဟာ . . . ခေါင်ကြီး . . . အိပ်လှချေလား”
ထက်ခေါင်၏ပခုံးကို လှုပ်နှိုးသူက ညီညီဖြစ်
နေလေသည်။ အိပ်ချင်စိတ်ဖြင့်ကြည့်သောကြောင့် ညီညီ၏
ကိုယ်က နှစ်ကိုယ်ခွဲ သုံးကိုယ်ခွဲတွေဖြစ်ကာ မျက်စိထဲ ယိမ်းထိုး
နေလေသည်။

“ညီညီရာ . . . နေစမ်းပါ၊ အိပ်စမ်းပါရစေ”
သူ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ ညီညီလက်ကို ပုတ်ထုတ်
လိုက်၏။

ဝဝဝ

“ဘာဖြစ်သလဲ . . မင်း နေမကောင်းဘူးလား ထက်ခေါင်”

ညီညီအသံမှာ စိုးရိမ်သံ ပါနေခဲ့၏။

“နေကောင်းတယ်ကွာ . . အိပ်ချင်တာပဲရှိတယ်”

“မင်း . . ညက မအိပ်ရဘူးလား . . ဟုတ်လား”

ထက်ခေါင် ပင့်သက်ခဲ့၏။ စိတ်တိုစိတ်က

အိပ်ချင်စိတ်ကိုလွှမ်းကာ ခေါင်းထောင်လာ၏။

“မအိပ်ရလို့ အိပ်ချင်တာပေါ့ကွာ အရေးထဲ . . မင်းက တစ်မှောင့်”

သူ အော်လေသည်။

“အိပ်ပေါ့ကွာ . . အိပ်ချိန်မှာအိပ်မှ မင်း အလုပ်လုပ်နိုင်မှာပေါ့ ခေါင်ကြီးရဲ့ ခုကြည့် . . အိမ်ဒက်ကနေ ရှင်း ပြင်ထားတာ စစ်ရမှာ၊ မင်း ခေါင်းမထောင်နိုင်တော့ ငါ့မှာ အိမ်ရှင်တွေကို ဘယ်လောက်မျက်နှာပူရသလဲ . . ကြည့်”

“မပူနဲ့ . . နော်၊ အားလုံးဖြစ်စေရမယ်”

“အဲဒါဆို . . ထလေ . . သွားမယ်”

ဝဝဝ

“ဟာ . . တစ်ရေးအိပ်ပြီးမှသွားမယ်ကွာ၊ အိပ်ချင်ပါတယ်ဆို”

ထက်ခေါင်၊ခေါင်းက စားပွဲပေါ် ပြန်မှောက်

ကျသွား၏။

“ထက်ခေါင်ရာ . . မင်းနဲ့တော့ ခက်တော့တာပဲ၊ မင်းက စပြီး စည်းကမ်းဖောက်ရင် လက်အောက်ငယ်သားတွေကို ငါ ဘယ်လိုကိုင်လို့ရမလဲ၊ ထကွာ . . လန်းသွားအောင် လက်ဖက်ရည်သောက်မယ် ထ”

ညီညီက ထက်ခေါင်ကို လက်မောင်းရင်းမှ

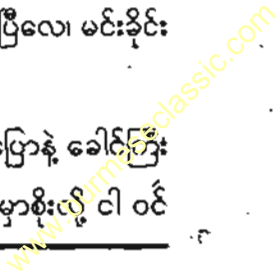
ခေါင်ကာ အတင်းထစေ၏။

“မင်းရှိနေတာပဲ . . မင်းနဲ့ပြီးတာပဲဟာ”

“ဘယ်လိုပြီးမလဲ၊ မင်းဆွဲထားတဲ့ဒီခိုင်း မင်းစစ်ကြည့်ရမယ့်ဟာ”

“မင်းက ဒီလိုကြေးလား . . ကောင်းပြီလေ၊ မင်းခိုင်းတာ ငါလုပ်ရမှာပေါ့”

“ဟာ . . ဒီသဘောမျိုးတော့ မင်းမပြောနဲ့ ခေါင်ကြီးရာ၊ မင်းကို သူများတွေ မလေးစားမှာစိုးလို့ ငါ ဝင်

ထိန်းတာ၊ ပြောပါဦး . . . ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလောက်
တောင် အိပ်ရေးပျက်နေတာလဲ၊ မင်း ဘာတွေဖြစ်နေ
သလဲ၊ ငါ့ကို ဖွင့်ပြောကွာ . . . ငါတို့က ညီအစ်ကိုလို
ပေါင်းလာတဲ့သူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်မိကြလေသည်။
ကျ . . . စိမ့် . . . ရှယ် . . .

မှာလိုက်သော လက်ဖက်ရည်ခွက် ရောက်

တာနှင့် ထက်ခေါင်က တစ်ကျိုက် ကျိုက်ချ၏။

“ငါပြောရင် မင်း မယုံဘူး၊” ငါသိတယ်”

“ပြောကွာ . . . ယုံမယ်”

“ငါတို့ တစ်ညလုံး စကားတွေပြောနေကြတာ”

“တစ်ညလုံး . . .”

ညီညီ မျက်ခုံးပင့် အံ့အားသင့်စွာကြည့်၏။

“ဘယ်သူနဲ့လဲ”

“ယင်းနဲ့”

ညီညီ သောက်လက်စလက်ဖက်ရည် သီး၏။

“ဘာ . . . ဘာ . . . ဘယ်သူနဲ့”

မျက်လုံးပြူးထွက်လေသည်။

“ယင်းနဲ့ကွာ . . . ပယင်းနဲ့၊ ငါ့မိန်းမနဲ့ . . .”

“ဟာ . . . ခေါင်ကြီး၊ မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေ
တာလဲ၊ မဟုတ်တာ”

“ကဲ . . . ငါပြောတယ်မဟုတ်လား၊ ငါပြောရင် မင်း
ယုံမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတော့ . . . မင်းပဲ ယုံမယ်ဆို”

“ကွာ . . . ယုံနိုင်စရာမှ မရှိတာ၊ သေပြီးတဲ့သူက မင်းနဲ့
ဘယ်လိုစကားပြောမှာလဲ၊ ခြေ . . . သိပြီ . . . မင်း
အိပ်မက် မက်တာလား၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောကြတာ
လား”

ထက်ခေါင်ခေါင်ယမ်းတာကို ညီညီကြည့်ပြီး

ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်၏။

“မဟုတ်ဘူး”

ထက်ခေါင်က နံဘေးကို အကဲခတ်ကြည့်ရာ
မှ တခြားသူတွေကြားသွားမှာစိုးသောဟန်ဖြင့် လေသံ နှိပ်ပြော
လေသည်။

“ယင်း . . . လာတယ်ကွာ၊ ငါနဲ့ လာတွေ့တယ်”

၀၀

“ဘုရားရေ . . မင်း ရှေးနေပြီလား ခေါင်ကြီး၊ မဟုတ်
တာကွာ . . မဖြစ်နိုင်တာ”

“ကျွတ် . . ခက်ပါလား၊ အဲဒါကြောင့် . . မင်းကို ငါ
မပြောပြဘဲထားတာ၊ မင်းမေးလို့ပြောတော့လည်း
မယုံတော့ခက်တာပဲ”

ထက်ခေါင်မျက်နှာက တကယ် အလေးအ
နက်ထားပြောနေတာဖြစ်တော့ ခက်၏။

သွားပြီ . . .

ထက်ခေါင် ရှေးသွားပြီ။

စိတ်ကစဉ်ကလျားဖြစ်သွားပြီ။

နားထဲမှာ အသံတွေကြား . . .

မျက်စိထဲမှာ ထင်ရာမြင်ရာ စွတ်မြင်။

ဖြစ်ချင်တာကို စိတ်ကူးနှင့်ဖန်ဆင်း ရှေးသွပ်

ခြင်းကို ကြားဖူး၏။

ယခုတော့ . . .

ကိုယ့်သူငယ်ချင်း အရင်းခေါက်ခေါက်က ဒီ

လိုအဖြစ်ဆိုးမျိုးဖြင့် ကြုံရရာပြီ။

၀၀

သနားစရာကောင်းလှသည့်ဖြစ်ခြင်း။

သူတို့လင်မယားလောက်ချစ်တာ . . တစ်

ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်
တာ၊ ဂရုတစိုက်ရှိကြတာအတွက် . . ကိုယ်(ညီညီ)ပင် အားကျ
ခဲ့ဖူး၏။

ညီညီအိမ်ထောင်ပြုခဲ့လျှင် ဒီလိုမျိုးပဲဖြစ်စေရ
မယ် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ဖူး၏။

ပြောကြဟော့ဆိုတော့ . . .

ပယင်းနှင့်ညီညီက တစ်နယ်တည်းသားတွေ
ဖြစ်လျက် ကျောင်းနေဘက်တွေဖြစ်ခဲ့၏။

ပယင်းကိုချစ်ခင်မြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် ပရိပိုစ်လုပ်ခဲ့
ဖူး၏။

ပယင်းထံမှ အဖြေမရဘဲ ဒေါသနှင့်ရန်တွေ့
တာကို ရခဲ့၏။

“သွားစမ်းပါ၊ နင့်ကို ငါ ရိုးရိုးသားသားခင်တာနော်
ညီညီ၊ အဲဒီလို . . မဟုတ်တရုတ်စိတ်တွေ့ထားရင်
နင့်ကို ငါ ဒီတစ်သက်မခေါ်တော့ဘူး”

ပြောသည့်အတိုင်း . . .

ပယင်း၏ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေတွေ ပြောင်းသွားခဲ့၏။ နောက်ဆုံးကျတော့ . . . ညီညီကပဲ တောင်းပန်ခဲ့ရပါသည်။

“ဆော့နီပဲ . . . ပယင်းရယ်၊ နင် မကြိုက်ရင် ငါ နောက်ဆုတ်ပါတယ်၊ မခေါ်မပြောဘဲတော့ မနေပါနဲ့ဟာ ငါ မနေတတ်ဘူး၊ အရင်အတိုင်းပဲ ခင်ခင်မင်မင်နေပါ၊ အဲဒီလို စိမ်းကားပြတ်တောက်တဲ့အထိတော့ မရက်စက်ပါနဲ့”

“တကယ်လား ညီ၊ နင် တကယ်ပြောတာလား”

“တကယ်ပါ . . . နင် မကြိုက်တဲ့စကား ငါ နောက်ထပ်လုံးဝမပြောတော့ဘူး . . . စိတ်ချ”

“အိုကေ . . . နင့်စကား တည်ပါစေ ညီ၊ နင့်စိတ်ဖောက်ပြန်လာလို့ကတော့ . . . ဒီတစ်သက် မဟုတ်ဘူး၊ ဆယ်သက်မခေါ်ဘူး . . . သိရဲ့လား”

ပယင်းက မဟုတ်မခံစိတ်ရှိလျက် ရင်ထဲရှိ ရှိတဲ့အတိုင်းပြောတတ်တာ ညီညီ သိနေတော့ . . . ပယင်း

တကယ်ပြောတာဟု သိ၏။

သူ မချီသွားပြုလေးဖြင့် ရင်နာစွာ နောက်ဆုတ်ခဲ့ရပါသည်။

ထက်ခေါင်နှင့်ကျတော့ . . . Y.T.U တက်ရင်းမှ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့တာဖြစ်၏။ သူ ရန်ကုန်ရောက်လာချိန်မှာ ပယင်းက နယ်မှာကျန်ခဲ့လျက် အဆက်အသွယ် လုံးဝမရှိဖြစ်သွားခဲ့၏။

နောက်တစ်ခါ . . . ပယင်းကိုပြန်တွေ့ချိန်မှာ ထက်ခေါင်၏ချစ်သူအဖြစ် တွေ့ခဲ့ရတာပဲဖြစ်လေသည်။

ဒီတော့လည်း . . .

အတိတ်ကိုပြုပြင်ဖုံးကားချကာ ပယင်းနှင့် မိတ်ဆွေအဆင့် ပြန်လည်ဆက်သွယ်ခဲ့လေသည်။

ပယင်းကို သူ ပရိုပိုင်းလုပ်ဖူးတာ၊ တစ်ဖက်သတ်အသည်းစွဲချစ်မြတ်နိုးခဲ့တာကျတော့ ထက်ခေါင် မသိစေတော့ပါ။

ပယင်း အက်ဆီဒင့်ဖြစ်ပြီးဆုံးတော့ . . . သူ ကြော့ကွဲဝမ်းနည်းခဲ့ရပါသည်။ တိတ်တဆိတ် မျက်ရည်ကျသည်

၁၈၀ † မအေးလေး
အထိ ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ထက်ခေါင်၏ခံစားမှုကို နားလည်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့ပါသည်။

“ပယင်းက ငါ့ကိုစောင့်ကြည့်နေခဲ့တာတဲ့ကွ၊ ငါ့အနား မှာ သူ့ အမြဲရှိနေတယ်လို့ပြောတယ်”

“နားထဲမှာ . . သူ့အသံကိုကြားရတာလား . . ဟုတ် လား”

“အေးလေ . . သူ့အသံကွာ . . စကားပြောတာကို နားနဲ့လည်းကြားရတယ်၊ သူ့ပါးစပ်လှုပ်ပြောတာကို တောဒီမျက်စိနဲ့ပါ မြင်ရတာ ညီညီ”

“လူကိုပါ မြင်ရတယ်ပေါ့”

“မြင်ရတာမှ အသေအချာပဲ၊ သူက ဆုံးသွားတဲ့နေ့က အဝတ်အစားပဲ ဝတ်ထားခဲ့တာ”

ညီညီ စိတ်မောစွာ ပင့်သက်ချ၏။

“ကျွတ် . . တစ်ခုခုတော့မှားနေပြီ ခေါင်ကြီး၊ အိပ်မက် မက်တာလောက်ဆိုရင် ငါ လက်ခံနိုင်သေးတယ်၊ ခုတော့ကွာ . . မင်းက မဟုတ်သေးပါဘူး”

“ဟာ . . မဟုတ်ဘဲနဲ့ မင်းကို ငါ ဒီစကားတွေပြောရ

အောင် . . ငါ အရှူးလား”

“အားနာနာနဲ့ပြောရရင် ဘယ်သူ့ကိုပဲ သွားပြောပြော အားလုံးက မင်းကိုရှုနေပြီပဲပြောကြမှာ သေချာတယ် ခေါင်ကြီး၊ သေသွားတဲ့သူကို ရိပ်ခနဲမြင်ကြရတာပဲ ကြားဖူးတယ်၊ မင်းလို . . လူကောင်လိုက်ကြီး လာ စကားပြောတာ မကြားဖူးပါဘူး”

“အခု . . ငါပြောပြီကွာ၊ မင်း ကြားဖူးသွားပြီဆိုရင် ရော”

ညီညီ ခေါင်းယမ်း၏။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ခေါင်ကြီး၊ ပယင်းကို မင်း စွဲလမ်းလွန်းလို့ မင်းစိတ်ထဲကဖြစ်ချင်တာကို စွတ်ဖန်တီးယူတာပဲဖြစ် ရမယ်”

“နေကွာ . . မယုံလည်းနေ၊ မတတ်နိုင်ဘူး”
ထက်ခေါင် . . ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထသွား၏။

ညီညီက ထက်ခေါင်နောက်ကျောကိုကြည့်ကာ ခေါင်းယမ်း တျန်ခဲ့လေသည်။

ပယင်းအနားသို့ တိုးကပ်ကာ ပယင်း၏မျက်
ရည်ကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် တို့သုတ်၏။

“မောင်က ပယင်း ဒီဘဝရောက်နေတာတောင် အနိုင်
ယူချင်စိတ်ရှိသေးတာကိုး”

“မောင် တောင်းပန်ပါတယ် ယင်းရယ်၊ အနိုင်ယူချင်
စိတ်လည်း ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး၊ စကား
ပြောမှားသွားတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ် ဟုတ်ပြီလား”

“ပယင်း မောင့်နောက်က တကောက်ကောက်လိုက်
နေမိတာ မောင် မကြိုက်ရင် အဝေးကပဲကြည့်မယ်
လေ”

“မဟုတ်တာ . . မောင် အရင်ကလို အလုပ်ပြန်လုပ်
နိုင်တာ ယင်းကို ခုလိုတွေ့မြင်နေရလို့ပဲ၊ ယင်းသာ
မောင့်အနားမှာမရှိရင် ဘာဖြစ်သွားမလဲ၊ ယင်းသိပါ
တယ်၊ မောင့်ဘဝတစ်ခုလုံး ရစရာမရှိအောင် ပျက်စီး
သွားမှာသေချာတယ်”

“အဲဒါ ခက်တာပဲ၊ ယင်းက မောင့်အနားမှာ အမြဲနေ
ခွင့် ရှိချင်မှရှိမှာ”

“ရှိပါတယ် ယင်းရယ်၊ မောင့်အတွက် ယင်း ရှိနေပေး
ပါ”

“မောင်”

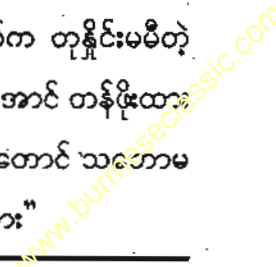
“ဟင်”

“ဟိုဘက်ခန်းက ကောင်မလေးနဲ့အဆင်ပြေမယ်ဆို
ရင် . . ယင်းကို ဘာမှအားနာမနေနဲ့၊ မောင် လက်
တွဲလိုက်ပါလား”

“ဟာကွာ . . ယင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောတာလဲ”

“မောင့်ဘဝအတွက် ယင်း ဖြည့်ဆည်းပေးချင်တာပါ
မောင်၊ မောင့်ကိုချစ်လွန်းလို့ပြောရတာပါ၊ ယင်းကို
လွမ်းဆွေးနေတဲ့သောကတွေကို ဒီနည်းနဲ့ပဲ ကုစားလို့
ရမှာ မောင်ရဲ့”

“မဟုတ်တာ ယင်းရာ၊ အဲဒါ မောင့်ကို ဖော်ကားတာပဲ
ကွာ၊ ယင်းကို မောင်ချစ်တဲ့အချစ်က တုန့်ငြင်းမပီတဲ့
အချစ်၊ ဘာနဲ့မှ လဲလှယ်ယူလို့မရအောင် တန်ဖိုးထား
ချစ်ခဲ့တာ၊ ယင်း . . အဲဒီလောက်တောင် သဘောမ
ပေါက်ဘူးလား နားမလည်ဘူးလား”

အခန်း(၁၉)

နဒီက ထက်ခေါင် မူးရူးအော်ဟစ်နေသည်
ဟုထင်ပြီး ပြေးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဒီရောက်တော့ . . အခန်းတံခါး လာဖွင့်ပေး
သောပုံစံက ပုံမှန်ဖြစ်နေသဖြင့် . . မျက်ခုံးလေး ပင့်တက်သွား
အောင် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေသည်။

“ဆရာ . . တစ်ယောက်တည်းလား”

တခြားဘယ်သူရှိသလဲဟု အခန်းတွင်း ခခါင်း
လေးစောင်းကြည့်ပြီး မေးလေသည်။

“တစ်ယောက်တည်းပဲလေ နဒီရဲ့၊ ဘယ်သူရှိရမှာလဲ”
“စောစောက ဆရာ့အခန်းကုန်နေ စကားပြောသံကြား
နေရတယ်၊ နဒီက ဧည့်သည်တစ်ယောက်၊ ယောက်
ရောက်နေတယ်တောင် မှတ်နေတာ”

အော်ဟစ်ပြောဆိုသံကြောင့် စကားများရန်
ဖြစ်နေသလားဟု လန့်သွားရတာကို နဒီ အားနာစွာ ဖုံးကွယ်
ပြောလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် . . .

မီးဖိုခန်းတွင်းမှ ပန်းကန်ကျကွဲသံပေါ်လာခဲ့
၏။ နဒီက ‘ဟော’ခနဲ အသံပြုလျက် မျက်လုံးလေး ဝိုင်းစိတ်
သွားလေသည်။

ထက်ခေါင်က . . ‘ယင်းကတော့ လုပ်ချ
လိုက်ပြန်ပြီ’ဟု သိလိုက်၏။

“ပန်းကန်ကွဲသံ ဆရာရဲ့”

နှစ်ယောက်သား အခန်းတွင်း ပြေးဝင်မိကြ
လေသည်။ စားပွဲပေါ်မှာ ထက်ခေါင်အုပ်ဆိုင်းထားခဲ့သော ပန်း
ကန်က လျှောကျကွဲခဲ့တာပဲဖြစ်၏။

“ဟာကွာ . . စောစောက ယင်ကောင်တွေ့လိုက်တာ
နဲ့ နားမှာစိုးလို့ ဟင်းပန်ကန်ပေါ် မှောက်ချထားခဲ့
တာ”

“ဖြစ်တတ်ပါတယ် ဆရာရဲ့၊ ကြွေပန်းကန်က လျှော
ကျသွားခဲ့တာပါ”

ပန်းကန်ကွဲအစအနတွေ့ကောက်ဖို့ နှစ်ယောက်
ထူး ဒူးညွတ်ထိုင်ချလိုက်ကာကုန်းအကောက်မှာ . . .

“ဟာ . . .”

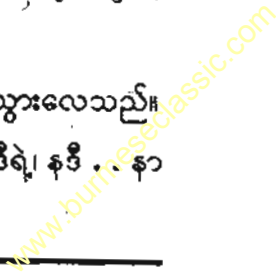
မထင်မှတ်ဘဲ ခေါင်းချင်းတိုက်မိကြလေ
သည်။

“ဆောရီး ဆရာ . . ဆောရီး”

နဒီက မျက်မှန်သမားမို့ မျက်နှာချင်းအ
တောင့်မှာ နဒီမျက်မှန်နှင့် ထက်ခေါင်၏ခေါင်း ထိခိုက်သွားခဲ့

ထက်ခေါင် အရမ်းအားနာသွားလေသည်။

“ကျွန်တော်က တောင်းပန်ရမှာပါ နဒီရဲ့၊ နဒီ . . နာ
သွားပြီလား”

နဒီ . . ဟန်လုပ် ပြုံးလိုက်၏။ မျက်မှန်ပေါ်မှ ရိုက်ချလိုက်သလိုဖြစ်သွားတာမို့ အနည်းအကျဉ်း ထိမိခိုက်မိဖြစ်ကာ နာသွားတာ အမှန်ပဲဖြစ်လေသည်။

“အင်း . . နည်းနည်းတော့ နာတယ် ဆရာ”

မျက်မှန်ချွတ်ကြည့်လိုက်၏။

“ဟောဗျာ . . ပေါက်သွားတာပဲ”

ထက်ခေါင် အလန့်တကြားဖြစ်၏။ နဒီ၏

မျက်လုံးထောင့်စွန်းမှာ သွေးစို့သွားခဲ့လေသည်။

“ခဏနော် . . နဒီ . . ခဏလေး”

အခန်းထဲ အပြေးအလွှား ဝင်၏။

ဘာလိမ်းပေးရမလဲ . . စဉ်းစားရင်း ဆေး

သေတ္တာဖွင့်၏။

စိတ်ပူသွားမိတာ . . .

စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်သွားရတာတွေကို . . .

ယင်း မြင်တွေ့ကာ သရော်ပြုံး ပြုံးမှာပဲ သွေး

မိလေသည်။ တံကယ်လည်း ယင်းက လက်ပိုက်ကာ ပြုံးကြည့်

နေ၏။

“ကိုယ့်ကြောင့်ဖြစ်ရတာ ယင်းရယ်၊ ဒါကြောင့် . . ကိုယ် အားနာသွားခဲ့တာပါ”

ဖြေပြော ပြောမိလေသည်။

“ဘယ်သူက ဘာပြောနေလို့လဲ မောင်ရဲ့၊ မောင့်ဘာ

သာ မောင် မလုံမလဲဖြစ်နေပြန်ပြီ . . အဟင်းဟင်း”

ထင်သည့်အတိုင်း ယင်း ရယ်နေလေသည်။

“ပရုတ်ဆီလိမ်းလို့ ဘယ်ရမလဲ၊ မျက်လုံးထောင့်စွန်းဆို

တော့ မျက်လုံးပူသွားမှာပေါ့”

ထက်ခေါင်က ပရုတ်ဆီဘူးကိုင်တော့ . .

ယင်းက ကန့်ကွက်၏။

“ဒါဖြင့် . . ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

အကြံဉာဏ်တောင်းမိလေသည်။

“ပျားကော်ကောင်းသားပဲ၊ အဲဒါ . . အအေးဆေးဆီ

တော့ မျက်လုံးမထိခိုက်ဘူးပေါ့”

“ကျေးဇူးပဲ ယင်းရယ်”

သူ အပြေးအလွှား ပြန်ထွက်လာခဲ့စဉ်မှာ . .

နဒီကို မျက်မှန်ကျိုးလေးကိုင်ထားလျက်တန်းလန်း မြင်ရလေ

သည်။

“နဒီ . . ဘာဖြစ် . . ဟာ . . မျက်မှန်ကိုင်း ကျိုးသွား
တာပဲ”

ထက်ခေါင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်လေသည်။

မိမိခေါင်းနှင့်တိုက်မိရုံဖြင့် . . ကိုင်းမကျိုး

လောက်ပါဘူးဟု တစ်လက်စတည်း ‘စဉ်းစားမိပြီးလည်းဖြစ်
လေသည်။

“နဒီလေ . . စောစောက မျက်မှန်ဖြုတ်ပြီး ဘေးခဏ
ချထားမိတာ၊ အဲဒါ . . ပြန်ထတော့ မျက်မှန်ပေါ်
ပြန်တက်နင်းမိပြီးသားဖြစ်တာ ဆရာရဲ့”

နဒီအသံမှာ နှမြောသံပါနေ၏။ ထိုအချိန်မှာ

ရယ်လိုက်သူက ‘ယင်း’ ဖြစ်လေသည်။

ထက်ခေါင်အကြည့်မှာ ‘ယင်း’ က သူ့ကြောင့်

ဟု အမူအရာလုပ်ပြ၏။

“မောင်ပဲ . . အဲဒီကောင်မလေးကို မျက်မှန်ထူထူကြီး
နဲ့ ကြည့်မကောင်းပါဘူးပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား
အဲဒါကြောင့် . . သူနင်းမဲ့ ခြေထောက်အောက်ကို

‘ယင်း’ ထည့်ပေးလိုက်တာ၊ ကိုင်းလေ . . အဲဒီတော့
မျက်မှန်ထူကြီး ပြုတ်သွားရောပေါ့ . . မဟုတ်ဘူး
လား”

“ကောင်းကွာ . . အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ် စာကြည့်
လို့ရတော့မလဲ၊ အားနာစရာကွာ”

သူက ယင်းကို ပြောလိုက်တာဖြစ်၏။

နဒီကျတော့ ယင်းကိုမြင်တွေ့ရသူ မဟုတ်သ

ဖြင့် သူမကိုပြောသည်ဟုပဲ မှတ်ထင်လေသည်။

“ရပါတယ် ဆရာရဲ့၊ နဒီ နက်ဖြန်ပြန်လုပ်မှာပေါ့၊ မျက်
မှန်က တစ်ရက်တည်းနဲ့ အပြီးရနေပြီပဲဟာ”

“ကျွန်တော် လိုက်လုပ်ပေးမယ်လေ . . နဒီ”

“မဟုတ်တာ . . နဒီဘာသာ နဒီလုပ်ပါမယ်၊ ဆရာ
ကြည့်ရတာ အရမ်းကိုအားနာနေသလိုချည်းပဲ၊ ဆရာ
လုပ်တာမှမဟုတ်တဲ့ဟာ၊ ဘာတွေ အားနာနေတာလဲ
ဆရာရဲ့”

“မျက်ကပ်မှန်လုပ်ခိုင်းလိုက်ပါလား မောင်၊ အဲဒါဆို
သူ့မျက်နှာလှလှလေးနဲ့ မျက်လုံးအလှ ထင်းခနဲ ပေါ်

လာမှာ”

‘ယင်း’အသံကို သူကြားရလေသည်။

“ယင်းကွာ”

ဘာလို့ အဲဒီလောက်ဝင်ပါနေရတာလဲ . . .

သူ မျက်စောင်းဆိုးမိလေသည်။

“ဟင် . . . ဆရာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

နဒီက သူ့ကြည့်ရာကို လိုက်ကြည့်၏။

အလန့်တကြားမေး၏။

“ဟင့်အင်း . . . မဖြစ်ပါဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“မဟုတ်ဘူး . . . ဆရာ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကိုမြင်နေ

တွေ့နေလို့ ကြည့်နေသလိုပဲ”

သူ ရှက်ရယ် ရယ်မိလေသည်။

“နဒီ ထင်လို့ပါ။ နဒီအတွက် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေး
ရရင်ကောင်းမလဲ . . . စဉ်းစားနေမိတာ”

“ဘာမှ မစဉ်းစားပါနဲ့ . . . မဟုတ်တာ၊ မျက်မှန်လုပ်
တာ လွယ်လွယ်လေးပဲဟာ၊ နဒီ လုပ်နေကျဆိုင်မှာ
သွားလုပ်ရုံပဲ၊ ဘာမှ အပန်းမကြီးပါဘူး”

ပြောလိုက်လေ . . . ပြောလိုက် . . .

မျက်ကပ်မှန်လုပ်လို့ ပြောလိုက် . . .

“မျက်မှန်ဆိုတော့ တော်နေကြာ မှန်ကွဲတာနဲ့ ကိုင်းကျိုး
တာနဲ့ ရှုပ်ပါတယ် နဒီရဲ့၊ မျက်ကပ်မှန် လုပ်ရင်ရော”

ယင်း ကျေနပ်စွာ ခေါင်းလေးညိတ်ပြုံးနေ
တာ မြင်ရလေသည်။

“မျက်ကပ်မှန်”

နဒီက မျက်လုံးလေး ထောင့်ကပ်စဉ်းစား၏။

အုတ်ပါရဲ့၊ ယင်းပြောသလိုပင် နဒီ၏မျက်လုံးလေးက တောက်
ပြောင်လှပလေသည်။

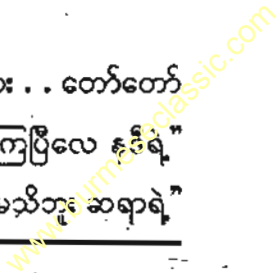
ယခုမှ . . .

နဒီ၏ နက်မှောင်ရှည်လျားလျက် ခပ်စိတ်

စိတ်မျက်တောင်များအနားသတ်ထားသောအလှကို မြင်ရလေ
သည်။

“အခုခေတ်မျက်မှန်ထူကြီးတွေအစား . . . တော်တော်
များများက မျက်ကပ်မှန် တပ်နေကြပြီလေ နဒီရဲ့”

“ဒါပေမဲ့ . . . နဒီ နေတတ်ပါ့မလား မသိဘူး ဆရာရဲ့”

၀၀

“ဘာ မနေတတ်စရာရှိသလဲ၊ နောက်တော့ အကျင့်ရ သွားမှာပေါ့”

“မဟုတ်ဘူး . . . နဒီက မျက်လုံး အရမ်းပွတ်တတ်တာ လေ၊ အဲဒီမျက်ကပ်မှန်တပ်ထားရင် မျက်လုံးပွတ်လို့ မရဘူး မဟုတ်လား”

“လက်အကျင့်ကိုသတိထားထိန်းလိုက်ရင် နောက်ကျ တော့ ဘယ်ပွတ်မိတော့မှာလဲ နဒီရဲ့ . . . ခဏပဲ၊ ခဏလောက်သတိထားရင်ဖြစ်သွားမှာပါ”

“ဆရာက . . . နဒီမျက်မှန်တပ်တာ ကြည့်လို့မရဘူး ထင်တယ်”

ယင်းထံမှ ရယ်သံကို သူ့ကြားလိုက်ရ၏။

သူက ယင်းကို မျက်မှောင်လေးကြုတ်ကြည့်မိလေသည်။

“ဟုတ်လား”

“ဟာ . . . မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ခုလို ကျိုးတာပဲ့တာကွဲတာတွေ မဖြစ်အောင် စေတ နာနဲ့ ပြောတာပါ။ မျက်ကပ်မှန်မတပ်တတ်ရင်လည်း မတပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်က အလကားလျှောက်ပြော

၀၀၀

နေမိတယ်”

“နဒီ သွားပြီး စမ်းတပ်ကြည့်မှာပါ”

“တော်နေကြာ . . . အဆင်မပြေရင် ကျွန်တော်ကြောင့် ဖြစ်နေပါဦးမယ်”

“ဟင့်အင်း . . . မဖြစ်စေရပါဘူး၊ နဒီကိုယ်တိုင်လည်း စမ်းတပ်ကြည့်ချင်တာပါ။ ကဲ . . . သွားဦးမယ် ဆရာ၊ ပန်းကန်ကွဲအစအနတွေ စူးဦးမယ်၊ နဒီ ကောက် သိမ်းပေးတာ တော်နေကြာ ကျွန်နေမှာစိုးရတယ်”

“ရပါတယ် . . . အားလုံးကုန်သလောက်ပါပဲ”

“တံမြက်စည်းတစ်ချက်လှည်းလိုက်မှ စိတ်ချရမယ် ဆရာရဲ့”

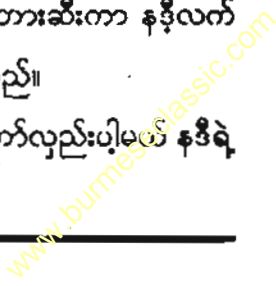
ပြောရင်း . . .

နဒီက တံမြက်စည်းယူလိုက်၏။

ထက်ခေါင်က ရွှေမှတားဆီးကာ နဒီလက်

ထဲမှ တံမြက်စည်းလှမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ၊ ကျွန်တော်လှည်းပါ့မယ် နဒီရဲ့ ရပါတယ်”

၂၀၂ † မအေးအေး
၀၀

“ဒါဖြင့် . . ပြန်ပြီဆရာ၊ ဝှတ်နိုက်(Good night)”

“ဝှတ်နိုက်”

နဒီကို တံခါးဝအထိ ပြန်ပို့ပေးလိုက်၏။ သူ

ပြန်လှည့်အလာမှာ သူ့ကို ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်နေသော ယင်းကို
တွေ့ရလေသည်။

အခန်း(၂၀)

“ဘယ်လိုလဲ မောင်”

“ဟင် . . ဘာကို ဘယ်လိုလဲတာလဲ”

“ကောင်မလေးမျက်လုံးလေးတွေ လှတယ်မဟုတ်
လား”

သူ ပခုံးတွန့်ပြလိုက်၏။

“ယင်းလောက်တော့ မလှပါဘူး”

“ဟွန်း . . မညာပါနဲ့၊ မောင် ကောင်မလေးကို နို့က်
ကြည့်နေတာများ မျက်လုံးပြုတ်ထွက်တော့မယ့်အ

www.burmeseclassic.com

တိုင်းပဲ”

“ဟောဗျာ . . ယင်းပြောပုံက မဟုတ်လိုက်တာ”

“ယင်း ကြည့်နေခဲ့တာ သိတာပေါ့၊ ဟုတ်တယ်”

“အလကားနေရင်း သူဝန်တို့နေပြန်ပြီ၊ သူ ဝတ်တာ စားတာ ဘယ်မှာအချိုးကျလို့လဲ၊ ဘိုသီဘတ်သီနဲ့”

“ဪ . . မောင်ရယ်၊ ဟိုဘက်ခန်း ဒီဘက်ခန်းတူ တာဆိုတော့ ပြင်ပြင်ဆင်ဆင် မရှိတာဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အပြင်ထွက်တဲ့အခါ မောင် ကြည့်လိုက်လေ”

“တွေ့ပါဗျာ . . ဟိုတစ်နေ့က ဝရန်တာထွက်ရပ်နေ တုန်း သူ အပြင်ကပြန်လာတာတွေ့လိုက်ပါတယ်၊ ဒီပုံပါပဲ”

ယင်း သဘောကျစွာ ရယ်လေသည်။

“ဟောဗျာ . . ဘာလို့ရယ်တာလဲ”

“မောင်ကလေး . . ပြောတော့ဖြင့် မကြိုက်ဘူးတဲ့၊ ကောင်မလေးကို မောင် လိုက်ကြည့်နေခဲ့တာပဲ”

“လိုက်မကြည့်ပါဘူး၊ တွေ့လိုက်တာ”

“သူကလည်း မောင့်ကိုတွေ့မှာပေါ့”

သူ ရပ်ပြီးပုံကြည့်နေတာကို ကောင်မလေးက ဒီက ခပ်မော့မော့ကလေးကြည့်ရာမှ မြင်တွေ့သွားပြီး လက်ပြ နှုတ်ဆက်ခဲ့၏။

ထိုအခါ . . .

သူကလည်း လက်ပြနှုတ်ဆက်ခဲ့လေသည်။

“သူ့ကြည့်ရတာ မောင့်ကိုစိတ်ဝင်စားနေခဲ့တာအမှန် ပဲ”

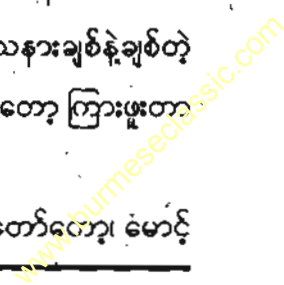
“စိတ်ဝင်စားလို့ရယ်တော့ ဟုတ်မထင်ပါဘူး၊ မိန်းမ သေသွားလို့ တစ်ယောက်တည်းစိတ်ဒုက္ခခံစားနေရ တာကို သနားတဲ့သဘောနဲ့တူပါတယ်”

“သနားရာကနေ . . ချစ်သွားခဲ့တာဆိုရင်ရော”

“ယင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“မောင့်အတွက် ယင်း စဉ်းစားပေးနေတာ မောင်၊ အချစ်တကားအချစ်ထဲမှာ . . သနားချစ်နဲ့ချစ်တဲ့ အချစ်က ပိုပြီးခိုင်မြဲတယ်လို့ ယင်းတော့ ကြားဖူးတာ ပဲ”

“မနောက်နဲ့ကွာ . . မ'စ'ပါနဲ့ . . တော်တော်၊ မောင့်

ဘဝမှာ ယင်းကလွဲပြီး ဘယ်မိန်းမကိုမှ မချစ်ဘူး
 “ဟုတ်ရဲ့လား မောင်ရဲ့ . . ပြန်စဉ်းစားပါဦး၊ အဲဒါ
 ကောင်မလေးရောက်လာတဲ့အချိန်ကစပြီး မောင်
 ဘဝ ပြန်ပြီးရှင်သန်လာခဲ့ပြီ မဟုတ်လား”
 “မဟုတ်ဘူး . . ပေါက်တတ်ကရတွေ မပြောနဲ့
 မောင်က တွေ့ရာမြင်ရာ ကြိုက်တတ်တဲ့ကောင်စား
 မဟုတ်ဘူး၊ ယင်းအပေါ်မှာ ဘယ်တော့မှ သစ္စာ
 ဖောက်မဲ့ကောင်မဟုတ်ဘူး”
 “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ယင်းအပေါ်မှာ မောင် ဘယ်
 လောက်အထိချစ်သလဲဆိုတာ ယင်း သိပါတယ်၊
 ဒါပေမဲ့ . . ခုဟာက မောင် သစ္စာဖောက်တာမဟုတ်
 ဘူးလေ”
 “မဟုတ်တာတွေ မပြောနဲ့ကွာ၊ မောင် မကြိုက်ဘူး”
 “မောင်၊မကြိုက်လည်း ယင်းကတော့ ပြောရမှာပဲ
 သစ္စာဖောက်တယ်ဆိုတာက . . ကိုယ့်မှာ လက်ခံ
 အိမ်ထောင်ရှိရက်နဲ့ တခြားမိန်းမတစ်ယောက်အပေါ်
 မှာ စိတ်ဝင်စားတာကို အဓိကထားပြောကြတာပါ

ခု . . မောင်က မုဆိုးဖိုပဲ၊ မောင်က လွတ်လပ်နေတဲ့
 သူပဲ၊ တစ်ပင်လဲမူ တစ်ပင်ထူတဲ့၊ ကိုယ့်ဘဝအတွက်
 အဖော်ရှာလို့ရပါတယ်၊ ယင်းကိုယ်ထိုင်က ခွင့်ပြုတာ
 ပဲဟာ”
 “ဘာလဲ . . မောင့်အနားမှာ ယင်း မနေနိုင်ဘူးလား၊
 မောင့်နောက်ကလိုက်ရတာ ငြီးငွေ့သွားလို့ တခြား
 တစ်ယောက်ရှာပေးနေတာလား”
 “အိုဟိုးဟိုး . . . မဟုတ်လိုက်တာ၊ မောင့်ကိုချစ်လွန်း
 လို့ ယင်း မောင့်အနားက မခွာနိုင်ဖြစ်နေရတာပါ
 မောင်ရဲ့၊ မောင့်အနားမှာနေချင်လွန်းလို့ နေနေခဲ့တာ
 လေ၊ ဘာလို့ ငြီးငွေ့ရမှာလဲ၊ ဒါပေမဲ့ . . ယင်းရော
 မောင်ပါ ဒီအတိုင်းချည်းပဲ နေသွားလို့မဖြစ်တာ”
 “နေပေါ့ . . ဘာမဖြစ်ရမှာလဲ”
 “နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ မောင်၊ ယင်းက မောင်နဲ့ ဘဝ
 ချင်းခြားနေခဲ့ပြီပဲ၊ ယင်းက အရင်တုန်းက ယင်း
 မဟုတ်တော့ဘူးလေ၊ ပယင်းဖြူဆိုတဲ့ဘဝက ကျန်
 ရစ်ခဲ့ပြီ”

၂၀၈ + မြေအောက်
ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

“မပြောနဲ့ကွာ . . . စိတ်ညစ်စရာစကားတွေ မပြောနဲ့
ယင်းရာ၊ မောင် တောင်းပန်ပါတယ်”

ထက်ခေါင်အသံက အက်ကွဲထိရသံ ပေါ်

လာ၏။

“ယင်း”

ချစ်သူကို ချစ်မြတ်နိုးလှစွာ ထွေးပွေ့ချင်လှ

၏။

သို့သော် . . .

ချစ်သူနှင့်က ဘဝချင်းခြားသလို အနေထေး

ရပြီ။

ထက်ခေါင် ခုတင်ပေါ် လှဲချပြီး ငိုမိ၏။

ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ငိုရတယ်လို့ မကဲ့ရဲ့လိုက်ပါ။

နဲ့ အချစ်ရယ်။ မောင့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။

မောင် ငိုချင်လွန်းလို့ပါ။

အခန်း(၂၁)

“ထက်ခေါင် . . . ဟိတ်ကောင် . . . ခေါင်ကြီး”

ထက်ခေါင်က ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ကားတံခါး

ပိတ်စဉ် နောက်မှခေါ်သံကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

လှည့်ကြည့်တော့ . . . ညီညီဖြစ်နေလေ

သည်။

ဘုရားရေ . . .

ညီညီနံဘေးမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က

ပူးတွဲကပ်ပါလာခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ရည်အနေအားဖြင့် ချောသည်လှသည် ပြော၍ မရသောအနေအထားမျိုးမဟုတ်။ ရွက်ကြမ်းရည်က အနေအထားဟုပြောရမည့် သာမန်ပုံစံမျိုးထဲကဖြစ်၏။

ညီညီနှင့်တွဲလာခဲ့သော ကာလအပိုင်းအခြားမှာ ဒီတစ်ခါသာ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ညီညီတွဲလာတာ ဦးဆုံး မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်သဖြင့် . . . အံ့ဩစိတ်ဖြစ်ထွန်း၏။

အေးလေ . . .

မိမိတောင် သားတစ်ယောက်အဖေ ဖြစ်နေခဲ့ပြီပဲ။

ညီညီကို အတွဲနှင့်တွေ့ရခြင်းက ဘာထူးဆန်းစရာရှိပါတော့မလဲ။ စိတ်မကောင်းစရာတစ်ခုက 'ယင်း'ထဲ မိမိဘဝထဲမှ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့တာပဲဖြစ်၏။

“မင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်”

ညီညီမျက်နှာက ခါတိုင်းနှင့်မတူ ရယ်ကဲ့သို့ မျက်နှာပေးဖြစ်ကာ ရွှင်ပျနေလေသည်။

“ကြွားတော့မယ်ပေါ့”

သူ နောက်ပြောင်ပြောတော့ ညီညီ ရွက်ကြမ်း

ရွက်ကန်းဖြစ်၏။

“ဟာကွာ”

ဆိုကာ မနေတတ် မထိုင်တတ်ပုံပဲဖြစ်၏။ သူ့အမျိုးသမီးက ရှက်သံနှောကာ ရယ်နေလေသည်။

“ဒါက နေရီရီတဲ့၊ ဒေါက်တာ နေရီရီဆိုတာ”

သူက ခေါင်းညိတ်ပြုံးပြလိုက်၏။ ဒေါက်တာ နေရီရီ၏မျက်နှာမှမျက်မှန်က နေရောင်မှာ လက်ခနဲဖြစ်လေသည်။ ညီညီက သူ ဘယ်သူဆိုတာ ပြောပြနေချိန်မှာ . . . သူ့စိတ်က 'နနီ'ထဲရောက်၏။

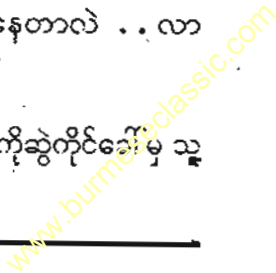
ခုချိန်လောက်ဆိုရင် နဒီလည်း မျက်ကပ်မှန် တပ်နေလောက်ရောပေါ့။

မျက်ကပ်မှန် တပ်ဖြစ်ပါ့မလား။

မျက်မှန်အသစ်တစ်လက်ပဲ ဝယ်မှာလား . .

“ဟာ . . . ခေါင်ကြီး၊ ဘာငေါင်နေတာလဲ . . . လာလေ”

ညီညီက သူ့လက်မောင်းကိုဆွဲကိုင်ခေါ်မှ သူ့စိတ်က သတိဝင်လာခဲ့၏။

“သွားကြပါ . . မင်းတို့ဘာသာ မင်းတို့”
သူ မေးဆတ်ပြောတော့ ညီညီရော နေရာ
ပါ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အံ့ဩကြည့် ကြည့်ကြ၏။

“ဟာ . . လက်ဖက်ရည်သွားသောက်ပါမယ် ပြော
မှကွာ . . မရဘူး လိုက်နာ”

ညီညီက စွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်သဖြင့် . . .
ထက်ခေါင် ကန့်လန့် ကန့်လန့်ပါသွား၏။
အေးပေါ့ကွာ . . .

ငါလည်း နောက်နေမှ ‘ယင်း’ကိုခေါ်လာ
မယ်။

စိတ်ထဲ တေးထားလိုက်လေသည်။
နေရာယူထိုင်မိကြချိန်မှာ နေရီရီက သူ့

စေ့စေ့စပ်စပ် အကဲခတ်ကြည့်နေသဖြင့် . . ထက်ခေါင်
တတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်လာခဲ့၏။

“ဆရာက . . ဗီသုကာ ပညာရှင်လည်းဖြစ်တယ်၊
ချီပညာရှင်လည်းဖြစ်တယ်ဆိုလို့ ‘ရီ’ အံ့ဩနေခဲ့
ပုံဆွဲပညာချင်းပေမယ့် တစ်လိုင်းစီဖြစ်နေတာနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဝါသနာပါတာက ပန်းချီပညာ သီးသန့်
ပါ။ လူကြီးတွေကျတော့ လိုင်းကွဲတာသူတို့မသိဘူး၊
ပုံဆွဲဝါသနာပါတာပဲဆိုပြီး ဒီဘက်လိုင်းထဲဝင်စေခဲ့
တာ။ အဲဒီတော့ . . အလုပ်နှစ်ခု ပူးသွားတယ်ပြောရ
မယ် ထင်တယ်”

“အဲဒီအတွက် . . ဆရာစိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှား
ပေါ့နော် . . ဆရာ”

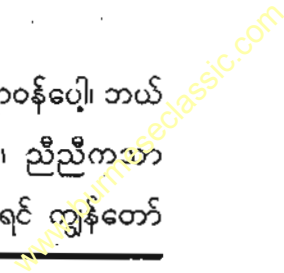
ဘယ်လိုလဲ . . ညီရာ . . .

မင်းကောင်မလေးက ငါ့ကို ဗျူးနေတာလား။
ညီညီထံ အကြည့်ရောက်၏။
ညီညီ သဘောပေါက်နားလည်စွာ ရယ်ပြ

သည်။

“ငါက ရီရီကို မင်းအကြောင်းပြောပြတာကွာ၊ အဲဒါ
ရီရီ သိချင်တာတွေ ဖြေပေတော့”

“ဒေါက်တာ . . နေရီရီဆိုတော့ ဆရာဝန်ပေါ့၊ ဘယ်
ဆေးရုံမှာတာဝန်ကျသလဲမသိဘူး၊ ညီညီကသာ
ဒေါက်တာနေရီရီလို့ ပြောပြမထားရင် ကျွန်တော်

တော့ စာနယ်ဇင်းသမားနဲ့တွေ့ပြီး အပျိုးခဲနေချင်
ထင်မိမှာ”

“လောလောဆယ်တော့ ဆရာကစပြီး ရဲ့ကို ပြန်ဖွဲ့
နေပြီပဲ၊ ရီက စိတ်ပညာဌာနကပါ”

နေရီရီက ရယ်သံဖြင့်ပြော၏။ ညီညီက အ

သံထွက် ရယ်လေသည်။

“မင်းပုံခံကြည့်ရတာ ဒီညတော့ အိပ်ရေးဝခဲ့တဲ့ပုံပဲ”
“ဆိုပါတော့”

“နေရီရီရှေ့မှာ မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောဦးမှာလဲ
ညီညီ၊ မင်း အမျိုးသမီးက စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်ဆို
တော့ ငါ့ကိုရူးနေတယ် ထင်ပါဦးမယ်၊ ယင်းက အဲဒီ
လိုလျှောက်ပြောတာမျိုးကို ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်း
လျှောက်မပြောနဲ့”

“ခါတိုင်းနေ့လွေက ဆရာ အိပ်ရေးမဝဘူးလား၊ ဘာ
ဖြစ်လို့လဲ ဆရာ”

ကြည့် . . ဒါ မေးစရာလား။

သူ ဒေါသထောင်းခနဲဖြစ်၏။

ယခုပင် သိမြင်ကြရသူတွေ . . .

တခြားစကား၊ တခြားအကြောင်းအရာ

ပြောစရာစကားတွေ အများကြီးပါ။

ယခု . . နေရီရီမေးနေပုံ၊ မနေတတ် မထိုင်

ဘတ်ဖြစ်အောင်ကြည့်နေပုံက သူ့ထံအပ်နံ့ထားသောလူနာ၏

စိတ်အခြေအနေကို မေးမြန်းနေပုံမျိုးဖြစ်နေသဖြင့် သူ ဒေါသ

ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ရမှာလဲ . . အိပ်မပျော်လို့ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား
ကလည်း”

သူ့အသံက ဒေါသသံပါလျက် ခပ်ဆတ်ဆတ်

ပြောသံဖြစ်၏။ စိတ်ဆိုးနေတာကြောင့် မျက်နှာနီမြန်း စူပုပ်မှာ

သေချာလေသည်။

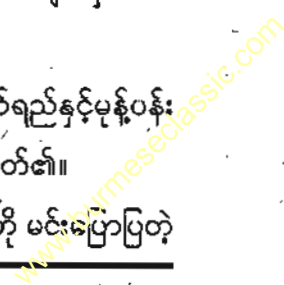
နေရီရီနှင့်ညီညီက တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်

ယောက်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

စားပွဲထိုးလေးက လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်ဝန်း

ဆန်တွေ လာချသဖြင့် . . စကားစ ခေတ္တပြတ်၏။

“မဟုတ်ဘူး . . ခေါင်ကြီး၊ ငါက ရဲ့ကို မင်းပြောပြတဲ့

ကိစ္စပြောထားလို့ ရိုက်က မင်းကိုစိတ်ဝင်စားနေတာကွ
စေတနာနဲ့ မင်းကိုကူညီချင်တာပါ။ ညဘက်မှာ မင်း
ကို ပယင်းဖြူလာတွေ့တယ်ဆိုတာ သူ သိချင်နေ
တာ”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ အဲဒီလိုမျိုးကို ‘ရီ’ အံ့ခုမှ သိရလို့
ဘယ်လိုတွေ့တာလဲ ဘာလဲ ရီ သိချင်တာ”

“ဒါ . . . အထူးအဆန်းမှ မဟုတ်တာပဲ”

“ရှင်”

“သူ့ယောက်ျားကို သူ့မိန်းမကလာတွေ့တာလေ . .
တွေ့ချင်လို့ပေါ့၊ လွမ်းလို့ သတိရလို့ . . ဒါပဲပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ . . သူက လူ့လောကကြီးထဲမှာ မရှိတော့ဘူး
လေ ဆရာ၊ သူ သေသွားလို့ သူ့ကို မီးသဂြိုဟ်ခဲ့ပြီပဲ”

“ဒါက . . သူ့ရုပ်ကိုလေ”

“ရုပ်ကို”

“ဟုတ်တယ်၊ ရုပ်ကိုသာ မီးရှို့လို့ရမှာပေါ့၊ သူ့စိတ်ကို
ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲ”

“ဟာ . . ဆရာ၊ သေပြီးမှတော့ ရုပ်နဲ့နာမ်တွဲနေတဲ့

ခန္ဓာနောက်ကို နာမ်ပါသွားပြီပဲ”

သူ နှုတ်ခမ်းတွန့်ပြုံးလိုက်၏။

“ခက်တယ် . . ကျုပ်က တရားဟောဓမ္မကထိက
မဟုတ်တော့ ခင်ဗျားနားလည်အောင် ဘယ်လိုရှင်းပြ
ရမလဲ မသိဘူး နေရီရီ၊ အဲ . . ဒေါက်တာ”

“ရပါတယ် . . နေရီရီလို့ပဲခေါ်ပါ”

ကျွန်တော်မှ ‘ကျုပ်’ပြောင်းသွားသောအနေ
အထားက စိတ်တိုနေတာ ပေါ်လွင်လေသည်။

“နေရီရီက စိတ်ပညာဌာနကလို့ပြောတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့် စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်ပေါ့”

နေရီရီ ခေါင်းညိတ်၏။

“ကျုပ်ပြောတာတွေကို ခင်ဗျားယုံမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရူး
နေတယ်လို့ အောက်မေ့မှာပဲ”

“အို . . မဟုတ်ဘူး၊ ရိုက်က . . .”

ထက်ခေါင် လက်ကာပြ၏။

“ခင်ဗျားက စိတ်ဝေဒနာရှင်တွေကိုကုနေတဲ့သူဆို

တော့ ကျုပ်ကိုလည်း စိတ်ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရ တယ်ပဲမှတ်မှာပဲ။ ကျုပ် ဘာပြောပြော ခင်ဗျားယုံမှာမှ မဟုတ်တာ၊ အဲဒီတော့ . . ကျုပ်မှာ ဖြေစရာအဖြေ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့ ဘာစကားမှ ပြောစရာမရှိဘူး”

သူက . . လက်ကျန်လက်ဖက်ရည်တစ်ဝက်

ဒီအတိုင်းပဲထားကာ ထရပ်လိုက်၏။

“အို . . ဆရာကိုထက်ခေါင်”

နေရီရီ ကပျာကယာခေါ်၏။

“ထိုင်ပါ . . ခဏထိုင်ပါ။ ရီ ရှင်းပြပါရစေ”

“ဟုတ်တယ် . . ခေါင်ကြီး၊ ငါ ရီရီကိုခေါ်လာခဲ့တာ စေတနာနဲ့ပါကွာ”

“တော်ပါပြီ၊ အစကတည်းက မယုံကြည်တဲ့သူတွေကို ယုံပါ ငါ မပြောဘူး၊ မင်းတို့ ထင်သလို . . ငါ ဘာပဲ ဖြစ်နေဖြစ်နေ မင်းတို့ ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး၊ ဒါပဲ . . ငါ့မှာပြောစရာစကားရှိတော့တယ်”

သူ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့၏။

ရင်ထဲမှာ ဒေါသစိတ်ပြည့်သိပ်၏။

ကဲ . . ယင်းရေ . . ဘွေ့ပြီလား။

လူတွေ ဘယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်း သလဲဆိုတာ၊ နေရင်းထိုင်ရင်းကနေ . . လူတို့ အနူးညံ့ စွတ် စွဲချင်ကြသေးတယ်ကွာ . . တောက်။

ဒေါသအဖြစ်ဆုံးက နေရီရီကိုခေါ်လာခဲ့

သော် ညီညွှန်ကိုပဲဖြစ်လေသည်။

အခန်း(၂၂)

“ကိုင်း . . . ကြည့်ပါဦး၊ ဘယ်လောက်အဆင်ပြေသွား
ပြီလဲဆိုတာ”

နဒီ၏မျက်စိသူငယ်အိမ်မှာ မျက်ကပ်မှန်
ထည့်ပေးပြီး မှန်ကြည့်စေခဲ့၏။

နဒီက မျက်စိထဲမှာ ခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေသလို
လို . . . အစပထမမှာ နေရထိုင်ရခက်၏။

မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြင့် မျက်တောင်
တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ပြီးမှ . . . မှန်ထဲမှ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းဖြင့် ကောင်

www.burmeseclassic.com

မလေးထံ အကြည့်ရောက်လေသည်။

“မင်းမျက်လုံးအိမ်က အရမ်းကိုလှတာ၊ ဘာလဲ . . သူများတွေ တင်စားပြီးပြောကြတာရှိပါတယ်၊ သမင်မျက်လုံးဆိုတာလေ၊ အေး . . အဲဒီလိုမျိုး”

ဒေါက်တာမလေးက ရယ်မောပြောဆိုသဖြင့်

နဒီ ရှက်ရယ် ရယ်လေသည်။

“နဒီက အဲဒီလောက် ဟုတ်ပါဘူး၊ မျက်လုံး တကယ်လှတဲ့ မမတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ သူကမှ ဒေါက်တာပြောတဲ့ သမင်မျက်လုံးမျိုးကိုပိုင်တာ”

နဒီက . . ပယင်းဖြူကိုမြင်ယောင်ပြီး ပြော

၏။ ဆရာထက်ခေါင်အခန်းဘက်သွားတိုင်း နဒီ မကြည့်ရ မနေနိုင်တာ ပယင်းဖြူ၏ဓာတ်ပုံကြီးပဲဖြစ်လေသည်။

ပယင်းဖြူ၏ ချစ်စရာကောင်းသောမျက်နှာ

လေးက စကားပဲပြောတော့မှာလိုလို၊ ပြုံးကြည့်နေရာမှ အားရပါးရ ရယ်လိုက်တော့မှာလို . . အသက်ဝင်လွန်းလှ၏။

“မင်းမျက်လုံးက မျက်မှန်မတပ်ခင်က ဒီထက်အရမ်းလှမှာပါ . . သေချာပါတယ်၊ မျက်မှန်တပ်လိုက်တော့

မျက်မှန်ရာထင်ပြီး မျက်လုံးက ပင်တိုယ်အရောင်အသွေး မှိန်သွားတာအမှန်ပဲ၊ အရောင်ခွဲသွားဘယ်ဆိုပါတော့၊ နဂိုအတိုင်း တောက်တောက်ဝေနေတာဘူး မင်းက တော်သေးတယ်၊ တံချို့ဆို . . မျက်မှန်ထင်ထားတဲ့အချိန်လည်း မျက်မှန်ရာအတွင်းလိုက် ထင်ကျန်နေတော့ တော်တော်အကြည့်ရဆိုးတာ၊ အရေးပြားအရောင်ကိုက နဂိုအသားအရောင်မဟုတ်တော့ဘူး၊ မျက်လုံးတစ်ဝိုက် မွဲခြောက်သွားတာ”

“နဒီ မျက်မှန်ဖြုတ်လိုက်တာ ကံကောင်းတာပေါ့နော်”

“ဒါပေါ့ . . အချိန်မီကလေးပါပဲ၊ မင်းမျက်လုံး လှသွားတာပေါ့”

ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာရယ် . . .

ဆရာထက်ခေါင်ကို သတိတရ ကျေးဇူးတင်လေသည်။

“နဒီစိတ်နဲ့ နဒီဆိုရင် မျက်မှန်ပဲ တပ်ထားမိမှာ၊ အခုတော့ . . သူများအကြံပေးလို့ ဒီစိတ်ကူးခဲ့တာ”

“အကြံပေးတဲ့သူကို ကျေးဇူးတင်လိုက်လေ”

ဝဝ

“တကယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အပြန်ကျ မုန့်ဝယ် သွားမှာ”

နဒီပြောဆိုပုံက . . ကလေးတစ်ယောက်လို

ရိုးသားဖြူစင်လေသည်။

ဒေါက်တာသော်တာက နဒီကို ခပ်ငေးငေး

ပြုံးကြည့်၏။

“အဲဒါဆို . . တို့လည်း အကြံပေးစရာရှိတာလေးတွေ ပေးမှနဲ့တူတယ်၊ မုန့်စားရအောင်လေ”

ရယ်သံဖြင့် ပြောလေသည်။

“စားရတာပေါ့၊ နဒီ တကယ်ဝယ်ကျွေးမှာ၊ ဘာအကြံ ပေးချင်တာလဲဟင်”

“နဒီမျက်နှာ နုနုလှလှလေးကို ဆံပင်အရှည်ကြီးထဲ ဖုံးသွားသလိုပဲ၊ အဲဒီတော့ . . မျက်နှာအလှမတော် တော့ဘူးပေါ့၊ သရိုးစတက်ပ်ညှပ်လိုက်ရင် နဒီက အရမ်းကိုလှသွားမှာသေချာတယ်”

“ဟင်”

ဒေါက်တာက ဖြန့်ချထားသော နဒီဆံပင်

ဝဝဝ

ရှည်ကြီးကို ကိုင်တွယ်ကြည့်ရင်းပြော၏

နဒီက ကိုယ့်ဆံပင်ကို ကိုယ်တိုင်ကြည့်လေ

သည်။

“ဖြတ်လိုက်ပါလား”

“နုမြောစရာကြီး”

နဒီ နှာခေါင်းလေး ရှုံ့ပြောလေသည်။

“မနုမြောနဲ့လေ၊ အဓိကက ခေါင်းပေါ့သွားမယ်၊ ခေါင်းလျှော်ရ ရှင်းရတဲ့ပြဿနာ သေးသွားမယ်၊ ဆံပင်ရှည်ကြီးတလွင့်လွင့်နဲ့ လေတိုက်ရင် ဆံပင် မသပ်မရပ်နဲ့ ဖွာဆန်ကြတဲ့ဒုက္ခ ကင်းသွားမယ်၊ ခုပဲ ကြည့်လေ . . ပွရှုပ်နေတယ်ထင်ရတယ် မဟုတ် လား”

နဒီ မှန်ထဲ ဝဲကြည့်၏။

တကယ်ပင် . . ဆံပင်တွေ ရှုပ်ထွေးပွနေ လေသည်။

“ဆောရီးနော် . . သူများဆံပင်ရှည်ကြိုက်လို့ထားတာ ကို အပြစ်ပြောမိသလိုဖြစ်သွားပြီလင်တယ်၊ စကား

ဝဝဝ

စပ်မိရာက ပြောမိသွားတာ၊ ဆောရီး . . အားနာ
လိုက်တာ”

ဒေါက်တာသော်တာ၏မျက်နှာမှာ အားနာ

ရိပ်လွှမ်း၏။

“မဟုတ်တာ . . အားမနာပါနဲ့ ဒေါက်တာရဲ့၊ ခင်
အကြံပေးတာ တကယ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ နဒီဆို
တွန်းအားပေးသလိုဖြစ်တော့ နဒီ ညှပ်ရဲသွားတာ
ပေါ့၊ တကယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့် . . မုန့်စားရပြီပေါ့”

“စားရပြီပေါ့၊ နဒီတို့ Mr. Guitör မှာ တစ်ခုခုသွားစား
ရအောင် ဒေါက်တာ”

ဒေါက်တာ ရယ်မောပြီး ခေါင်းယမ်း၏။

“အလကားကွယ်၊ နောက်ပြောင်ပြောတာပါ။ နဒီဆို
တာမှမစားချင်ပါဘူး၊ လှလှပပလေးမြင်ရရင် ကို
အကြံပေးတာလက်ခံတယ်၊ စေတနာကို တန်ဖိုးထား
တယ်ဆိုပြီး ဝမ်းသာတဲ့ပီတိပဲ စားမယ် ဟုတ်လား”

“ဒေါက်တာကလေး . . ပြောတတ်လိုက်တာ၊ ဒေါက်

ဝဝဝ

တာ့စေတနာကို နဒီ တကယ်နားလည်တန်ဖိုးထားပါ
တယ်၊ အခုပဲ . . သွားညှပ်မယ် . . သိလား”

“ဒါဆို . . နောက်တစ်ခါပြန်လာရင် ဆံပင်လှလှလေး
နဲ့တွေ့ရပြီပေါ့”

နဒီ အပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်၏။

“တွေ့ရမှာပေါ့”

ဆံပင်ဆိုင်သို့ ဦးတည်သွားသော နဒီ၏ ခြေ
လှမ်းတွေ သွက်နေခဲ့၏။

မျက်စိထဲမှာ သရိုးစတက်ပုံဆံပင်လှလှလေး

ဖြင့်ရယ်နေသော ပယင်းဖြူ၏ ဓာတ်ပုံကိုမြင်ယောင်နေလေ
သည်။

စတိုးဆိုင်တစ်ခုရှေ့အရောက်မှာ နဒီ၏

ခြေလှမ်းလေးများ တုံ့ခနဲဖြစ်ကာ ငေးခနဲ ကြည့်မိ၏။

လှပခေတ်မီသစ်ဆန်းသော အင်္ကျီနှင့်စကတ်

တွဲလျက် ဝတ်စုံကလေး . . .

အဲဒီလို အဝတ်အစားပုံစံမျိုးလေးတွေကို

ပယင်းဖြူ . . ဝတ်လေ့ဝတ်ထရှိတတ်တာ ဓာတ်ပုံများထဲမှ နဒီ

၂၂၈ † မဒေါးလေး
ဝဝ

မြင်တွေ့ခဲ့ဖူး၏။

စိတ်ကူးဖြင့် မိမိ၏ကိုယ်မှာ ဆင်ခဲ့ဖူး၏။

ယခု . . . တွေ့ပြီ။

သရိုးစတက်ပင်ဆံပင်အလှနှင့် ဤဝတ်စုံက
လေးဝတ်ကာ ဒေါက်တာမမသော်တာဆီသွားလျှင် . . .

ဒေါက်တာသော်တာ သဘောကျ ကျေနပ်

မှာ သေချာလေသည်။

ပြီးတော့ . . .

ဆရာထက်ခေါင် . . .

ဆရာထက်ခေါင်ကို သတိရသည်နှင့် ပန်း

လေးတွန့် ပြုံးမိ၏။ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်မိ၏။

ပယင်း . . . ဝတ်စားပြင်ဆင်သလို သူ ဘာ

ကြောင့် ပြင်ဆင်ချင်နေမိပါလိမ့်။

ကိုယ့်ကို ကိုယ် စဉ်းစားမရအောင်ဖြစ်နေစဉ်

မှာပင် . . . ဆိုင်ထဲဝင်ရောက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

အခန်း(၂၃)

“ကွာ”

စိတ်တိုခြင်းကို ထက်ခေါင် ထိန်းမရအောင်

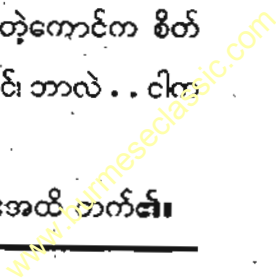
ဖြစ်၏။

ဘာလဲကွာ . . . ညီညီဆိုတဲ့ကောင်က စိတ်

ရောဂါကုဆရာဝန်ကို ငါ့ဆီ ခေါ်လာရအောင်၊ ဘာလဲ . . . ငါက

နူးနေပြီလား။

ဒေါသစိတ်က အမြင့်ဆုံးအထိ ဘက်၏။

ဝဝဝ

ညီညီနှင့်တွေ့နေစဉ်က စိတ်ထိန်းပြီး ပြန်လာခဲ့၏။ ယခုအိမ်ရောက်တော့ . . . တစ်စုံစီမံတွေးလေ . . . ဒေါသပိုဖြစ်လေ။ ညီညီကို ဆွဲထိုးချင်စိတ် တဘွားဘွားပေါ်ကာ ဒေါသဖြစ်မဆုံးအောင်ရှိနေလေသည်။

စားပွဲတွေ ဆောင့်ကန်။
မျက်စိရှေ့မြင်ရာ လွင့်ပစ် . . .

စိတ်ထဲ မကျေနပ်သမျှ ထင်တိုင်းကြံကာ ပေါက်ကွဲထွက်နေလေသည်။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . ယင်းကိုမှန်ပါဦးမယ် မောင်ရယ်၊ မောင် ဘာတွေဒေါသထွက်နေတာလဲ”

ပယင်း၏ဓာတ်ပုံနားသို့ ပလတ်စတစ်ခုံကျိုးတစ်စ လွင့်စင်ကျသဖြင့် သွားရောက်ကောက်ယူတော့မှ . . . ပယင်းအသံကို ကြားရလေသည်။

“ညီညီပေါ့ . . . ဘယ်သူရှိရမလဲ၊ ဒီကောင်က မောင်ကို အရူးမှတ်နေတယ် သိရဲ့လား၊ ဘာလဲကွာ . . . စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်ကိုခေါ်လာပြီး မောင်နဲ့မိတ်ဆက်ပေးတာ ဘာသဘောလဲ၊ ဒီကောင်က . . .”

ဝဝဝ

“ဪ . . . မိတ်ဆက်ပေးတာ ဘာသဘောဖြစ်ရမလဲ၊ ဒီလိုပဲ . . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မသိသေးရင် သိအောင်မိတ်ဖွဲ့ပေးကြတာပဲဟာ၊ မောင် ဘာစိတ်တိုစရာရှိသလဲ”

ယင်းပုံစံက ဘာတစ်ခုမျှမဖြစ်သလို ခပ်အေး

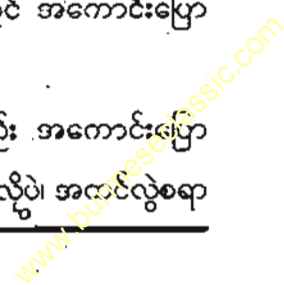
အေးထိုင်ပြီး ရယ်များတောင်နေနိုင်လေသည်။

“သမားရိုးကျပုံစံမျိုးဆိုရင် မောင် ဘာပြောစရာရှိမလဲ ယင်းရဲ့၊ ဘာလို့စိတ်တိုမှာလဲ၊ ခုဟာက . . . ယင်းနဲ့ မောင် ပြန်တွေ့တယ်၊ စကားပြောကြတယ်ဆိုတာ ပြောပြတုန်းက သူ မောင်ကိုဘယ်လိုကြည့်သလဲ သိရဲ့လား၊ မယုံသင်္ကာအကြည့် ရူးနေပြီဆိုတဲ့အကြည့် မောင်သိတာပေါ့”

“မောင်က ရူးလို့လား၊ ရူးမှ မရူးတဲ့ဟာ”

“ယင်း . . . မနောက်နဲ့နော်၊ မောင် အကောင်းပြောနေတာ”

“ဟုတ်ပါတယ် . . . ယင်းကလည်း အကောင်းပြောတာပါပဲ၊ တစ်ခါတလေကျရင် ဒီလိုပဲ၊ အထင်လွဲစရာ

ရွာကြံဖြစ်တတ်တယ်၊ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုလေး
တွေဖြစ်သွားတဲ့အခါလေ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါဟာ . . . အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု
မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ယင်းရဲ့ တမင်ကို . . . ဒီစကား ဒီအ
ကြောင်းပြောချင်လို့ ဆုံစည်းစေခဲ့တာ၊ မောင့်ဆီကို
ခေါ်လာခဲ့တာ”

“ဘာအကြောင်းပြောတာမို့လို့လဲ မောင်ရဲ့”

“ယင်းနဲ့မောင် တွေ့နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုတွေ့တာ
လဲတဲ့၊ ယင်း သေလို့ သဂြိုဟ်ပြီးခဲ့ပြီမဟုတ်လားတဲ့၊
ဘယ်လိုလုပ် တွေ့လို့ရမလဲတဲ့၊ ကဲ . . . ဒီစကားပြော
တယ်ဆိုကတည်းက ကြည့်လေ . . . သူ မယုံဘူး”

“မောင့်ကို ယင်းပြောခဲ့သားပဲ၊ ယင်းနဲ့တွေ့နေတဲ့ကိစ္စ
မောင် ဘယ်သူမှ ပြောလို့မဖြစ်ပါဘူးဆိုတာ”

“မောင်ကလည်း မပြောပါဘူး၊ ရေငံနှုတ်ပိတ်နေခဲ့တာ
ပဲ၊ ဟိုကောင် . . . ညီညီကွာ၊ မောင် ယင်းနဲ့တစ်ည
လုံး ထိုင်စကားပြောလို့ အိပ်ရေးပျက်တာကို ဘာဖြစ်
နေသလဲ၊ ဘာလို့ အိပ်ရေးပျက်တာလဲ စွတ်မေးလွန်း

လို့ . . . ယင်းနဲ့ပြန်တွေ့ရပြီ၊ စကားပြောရတယ်ပြောမိ
ခဲ့တာ”

“အဲဒါကြောင့် . . . စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်ကို မောင့်ဆီ
ခေါ်လာခဲ့တာပေါ့ . . . ဟုတ်လား”

“ဒါပဲရှိတာပေါ့၊ ဟိုက စတွေ့တာနဲ့မေးတဲ့စကားတ
ဒါပဲ၊ သူ ပြောပြထားလို့ပေါ့၊ နင့်မို့ . . . တိုက် သိ
မလား”

“ထူးဆန်းလို့ . . . အံ့ဩစရာကောင်းလို့ မေးတာလည်း
ဖြစ်မှာပေါ့ မောင်ရဲ့”

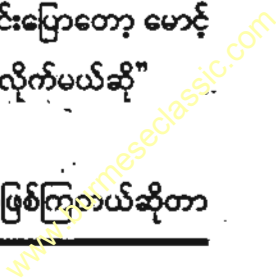
“မဟုတ်ဘူး . . . လူနာကို ရောဂါစစ်တဲ့အကြည့်နဲ့ မေး
တာ၊ မောင် မသိဘဲ နေမလား”

“အဲဒီတော့ . . . မောင် ဘာဖြေလိုက်သလဲ”

“ဘာဖြေရမလဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့တာပေါ့၊ နေဦး . . .
ခုမှ သတိရလို့ မေးရဦးမယ်၊ ယင်းပြောတော့ မောင့်
နောက်က တကောက်ကောက်လိုက်မယ်ဆို”

“အင်းလေ”

“ဒါဖြင့် . . . ညီညီနဲ့ မောင် ဘာဖြစ်ကြသလဲဆိုတာ

ယင်း ဘာလို့ မသိတာလဲ”

“တချို့နေရာတွေကျတော့ ယင်း ခပ်ဝေးဝေးကပဲ ကြည့်နေခဲ့တာ၊ ဒီတော့ . . မောင် ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ အသေးစိတ်ဘယ်သိမလဲ မောင်ရဲ့၊ နေဦး . . မောင်ကို ဒီထက်ထူးဆန်းတာ တစ်ခုပြောရဦးမယ်”

“ဟင် . . ဘာလဲ”

“ဟိုကောင်မလေးလေ . . နဒီဆိုတာ”

“အင်း”

“မျက်ကပ်မှန်တပ်လိုက်ပြီ . . သိလား”

“မောင်ပဲ အကြံပေးလိုက်တာလေ . . သိတာပေါ့၊ ညနေက လှမ်းတွေ့လိုက်သေးတယ်၊ အမယ် . . ဆံပင်တွေဘာတွေ ညှပ်လို့၊ ယင်းရဲ့ဆံပင်ပုံစံမျိုးပဲ”

“လှသလား”

“အင်း . . ဟာ . . ယင်းကလည်းကွာ၊ ဘာတွေ လျှောက်မေးနေတာလဲ၊ မောင် . . ဘယ်သိမှာလဲ”

“ဟာဟာ . . မသိဘူးတဲ့၊ မျက်နှာက ရှက်ကိုး ရှက်ကန်း ပုံစံကြီးနဲ့၊ ရယ်ရတယ်ကွာ . . မောင်က”

“ယင်းနော် . . မောင် မကြိုက်ဘူး၊ လျှောက်မပြောနဲ့”

“ဟွန်း . . မကြိုက်ပေလို့ပဲနော်၊ မောင် စိုက်ကြည့်နေတာ မျက်တောင်မခတ်ဘူး၊ မောင်ဖိန်းမက မောင်ကို ကြည့်နေတာတောင် မောင် မသိဘူး မဟုတ်လား”

“ယင်းကကွာ၊ ဟိုကကြားသွားရင် မကောင်းဘူး”

“ကောင်းပါတယ် မောင်ရဲ့၊ ဒါမှ သူ့ကို မောင် ချစ်နေပါလားဆိုတာ သူ သိသွားတော့ ဟန်ကျတာပေါ့”

“ဘာလို့ . . မောင်ကို ဒီအကြောင်းတွေပဲ ထပ်တလဲလဲ ပြောနေတာလဲ ယင်း၊ ဘာလဲ . . မောင်အနားမှာ ယင်းနေရတာ ပြီးငွေ့နေပြီလား”

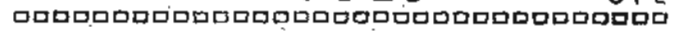
“ကြာရင် မောင်က ယင်းကိုပြီးငွေ့မှာပါ မောင်ရဲ့၊ ဘဝချင်းမတူကြတဲ့နှစ်ယောက် ဘယ်လိုစိတ်ရှည်သည်းခံနိုင်မှာလဲ၊ ဒါ့ကြောင့် . . မောင်ဘဝအဆင်ပြေအောင် ယင်းက ဖန်တီးပေးရတာရှင့် သိရဲ့လား”

“ဟင် . . ယင်းက ဘာတွေဖန်တီးပေးတာလဲ”

“အဲဒီကောင်မလေး မျက်မှန်ကျိုးသွားအောင် ယင်း

ကပဲ သူ့ခြေထောက်အောက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တာ
 လော မောင်ပဲ ပြောထားတယ်မဟုတ်လား၊ မျက်မှန်
 ထူကြီးနဲ့ မောင် စိတ်မဝင်စားပါဘူးဆိုတာ”
 “ဟောဗျာ . . . ယင်းကတော့လုပ်တော့မယ်”
 “နောက်ပြီး . . . ရိုးရိုးပုံတုံးကြီး ပုံမလာပါဘူးလို့ မောင်
 ပြောခဲ့တာ မှတ်မိလား”
 “အင်း . . . ”
 “အဲဒါကြောင့် . . . သူ့ဆံပင်ညှပ်ဖြစ်အောင် သူ ယင်း
 ဓာတ်ပုံကိုလာကြည့်တဲ့အခါ ဆွဲဆောင်ပေးခဲ့ရတယ်”
 “ယင်းကတော့ကွာ . . . အံ့ရော”
 “အဝတ်အစားအပြင်အဆင် ခေတ်မီအောင်လည်း
 ဆိုင်ရွှေ့ရောက်အောင် သူ့ကို ဆွဲဆောင်ခေါ် သွားပြီး
 သူ မြင်သာအောင် ပြခဲ့တယ်”
 “ဟုတ်လား၊ ဒါဆို . . . သူဝယ်ဝတ်ခဲ့တယ် ယင်းရဲ့၊
 ဒါကြောင့် . . . မနက်ကသွားတုန်းက ဒီအဝတ်အစား
 မဟုတ်ပါဘူးလို့ ထင်သား”

“ကဲ . . . ကြည့်လော၊ ပြောတော့ဖြင့် မောင်က ဂရုမစိုက်
 ဘူး၊ မကြိုက်ပါဘူးသာပြောတာ နဒီ ဘာဝတ်ထား
 တယ် . . . ဘယ်သွားတယ်ဆိုတာကအစ သေသေ
 ချာချာသိနေအောင် ကြည့်ထားတာပဲ”
 “ဪ . . . ယင်းရယ်၊ ပန်းချီဆရာမျက်စိလေကွာ၊ ဒီ
 လောက်ကတော့ မြင်တာပေါ့”
 “ဒါပေမဲ့ . . . ကိုယ့်မိန်းမကိုတောင် မောင် ဒီလောက်
 မကြည့်ခဲ့ဖူးဘူးတာ အမှန်ပဲ မဟုတ်လား မောင်ဝန်
 ခံ”

သူ တဟားဟား အော်ရယ်လိုက်၏။

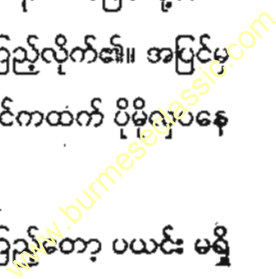
“ယင်းကကွာ . . . ရယ်ရတယ်၊ တကယ်ပဲ”

“ဟင် . . . ဘာရယ်ရတာလဲ ဆရာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

အသံကြားရာ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ အပြင်မှ

ပြန်လာသောအဝတ်အစားဖြင့် . . . ယခင်ကထက် ပိုမိုလှပနေ
 သော နဒီ။

ပယင်းကို ပြန်လှည့်ကြည့်တော့ ပယင်း မခို

တော့ပေ။

“ဆရာဖို့ . . . နဒီ မုန့်ဝယ်လာခဲ့လို့ လာပို့ပေးတာ ဆရာ”

“ဟာဗျာ . . . အားနာစရာကြီး၊ ဘာလို့ ဝယ်လာရတာလဲ”

နဒီက အိတ်ထဲမှ ရွှေပုစွန်မုန့်ဘူးတွေ ချယေလေသည်။

“ဆရာကို ကျေးဇူးတင်လို့ပါ။ ဆရာပြောလို့ မျက်ကပ်မုန့် တပ်လိုက်တယ်လေ”

နဒီ၏မျက်ဝန်းကို ပကတိအနေအထားဖြင့် ဦးဆုံးမြင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ မျက်တောင်စိပ်စိပ်ကလေးတွေ မည်းနက်ကျော့ရှည်နေခြင်းက မျက်ဝန်းအိမ်ကို အနားရစ်ကြောင်းအဖြစ် ထင်ရှားပေါ်လွင်စေလေသည်။

“အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ပြေပါတယ်။ စစဦးဆုံးတုန်းကတော့ ခိုးလိုးခုလုနဲ့ မနေတတ်ဘူး ဆရာရဲ့”

ပယင်း၏ဆံပင်ပုံစံအတိုင်း ညှပ်ထားသော သရိုးစတက်ဆံပင်လေးဖြင့် နဒီလှနေတာ ထက်ခေါင် သတိထားမိခဲ့ပါပြီ။

အခန်း(၂၄)

“မရဘူးကွာ . . . ယင်းလိုက်ခဲ့ရမယ်”

ကော်ဖီဆိုင်မှာ ယင်းနှင့်အတူ(ဟိုတုန်းကလို) ထိုင်ချင်စိတ်က ဘယ်လိုမှ တားဆီးမရအောင်ဖြစ်သဖြင့် ယင်းကို ထက်ခေါင်က အပါခေါ်ယူခြင်းပဲဖြစ်လေသည်။

“ယင်း လိုက်နေတာပဲ မောင်၊ မောင့်နောက်ကနေ ယင်း မပြတ်ပါနေတာ မောင် ကျေနပ်တော့ပေါ့”

“အေးလေ . . . နောက်ကပါနေပြီဟာ၊ ကော်ဖီဆိုင် ထိုင်လိုက်တော့ရော ဘာဖြစ်သွားမှာလဲ”

၀၀၀

“မထိုင်တာနဲ့ ထိုင်တာ ဘာကွာလို့လဲ”
“ယင်းနဲ့မောင် အနီးကပ်နေရတယ်လေ ယင်းရဲ့”
“ကဲလေ . . မောင့်သဘောအတိုင်း ယင်းလိုက်ခဲ့မယ်
ဟုတ်လား . . ကျေနပ်တော့”

ဒီတော့မှ . . ထက်ခေါင်၏၊ နှုတ်ခမ်းစူပြေ၏၊
ခါတိုင်းကတော့ . . ယင်းကို အမြဲမြင်တွေ့
နေရတာမဟုတ်ဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာက ကြည့်နေတာ
ကို မြင်လိုစိတ်ပြင်းထန်သောအခါမှ မြင်ရ၏။

ယခုတော့ . . .

ချစ်သူ၏ပန်းကိုဖက်၍ ကော်ဖီဆိုင်ဝင်လာ
ခဲ့၏။ တစ်ယောက်ယောက်၏ ပန်းကိုဖက်ဝင်လာသောပုံစံမျိုး
ဖြင့်ဝင်လာသော ထက်ခေါင်ကို ကော်ဖီဆိုင်ထဲမှ လူအားလုံး
လိုလို သတိထားကြည့်မိကြလေသည်။

“တွေ့လားဟင် . . မောင့်မိန်းမက တစ်အားချော
တော့ အားလုံးက ဝိုင်းကြည့်နေကြရပြီ တွေ့ရဲ့လား”
ယင်းကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ ခေါင်းလေးငုံ့ပြော
လေသည်။

၀၀၀

“ဟားဟား . . မောင် မှားနေပြီ မောင်ရဲ့၊ ယင်းကို
မောင်ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မမြင်ကြရဘူးရှင် . . သိရဲ့
လား”

“ဟင် . . ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ”

“ယင်းမှ ပေးမမြင်တာ၊ ဘယ်မြင်မှာလဲ”

“ပေးမြင်လိုက်ပါကွာ၊ မောင် တစ်ယောက်တည်း ဒီကို
လာ . . ငေါင်းစင်းစင်းထိုင်ပြီးပြန်တာပဲ သူတို့မြင်နေ
ရတာ၊ ဒီနေ့ မောင့်မိန်းမနဲ့တွဲလာတာကို မောင် ကြား
ချင်လို့”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ မောင်ရယ်၊ မဟုတ်တာ မပူဆာနဲ့ကွာ
ယင်း စိတ်ညစ်လာပြီ”

ယင်း မျက်နှာညှိုးနွမ်းလေသည်။

နေရာယူထိုင်သည့်အချိန်ထိ ထက်ခေါင်၏
လက်က ‘ယင်းထိုင်နေသောခုံပေါ် လှမ်းတင်ထားခဲ့လေသည်။’

“မောင်လည်း စိတ်ညစ်တယ် ယင်းရယ်၊ ယင်းကို
မောင်တစ်ယောက်တည်း မြင်ရပြီး တခြားသူတွေက
မမြင်ရဘူးဆိုတော့ လူတွေက မောင့်ကို ဘယ်လို

ထင်ကြမလဲ”

စားပွဲထိုးလေးက မှာထားသောကော်ဖီနှင့် ပန်းကန်နှင့် မုန့်ကန်းကန်တွေ ယူလာချပေးရာမှ . . ထက်ခေါင်း စကားပြောနေတာကို အံ့သြတကြီးဖြစ်ကာ ဟိုဒီလိုက်ကြည့်လေသည်။

“ဟေ့ . . ကော်ဖီနှစ်ခွက်မှာတာလေကွာ . . မင်းက လူတစ်ယောက်တည်းမို့ ကော်ဖီတစ်ခွက် တည်းချပြီး ပြန်ထွက်မည်အပြု ထက်ခေါင်း လှမ်းအော်လေသည်။

“ဪ . . ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

စားပွဲထိုးလေးက စားပွဲပေါ်ကော်ဖီခွက်နှင့် မုန့်ပန်းကန်တွေချကာ . . ထက်ခေါင်းကို မကြာခဏ ခိုးကြည့်ပြီး ကပျာကယာ ထွက်သွားလေသည်။

ဘယ်လိုလူလဲ . . .

လာတာက တစ်ယောက်တည်း . . .

ကော်ဖီနှစ်ခွက်မှာတာက ချိန်းထားတဲ့သူရှိလို့

မှာထားတာဖြစ်နိုင်ပါသည်။

သို့သော် . . .

ဘယ်သူမှ မရှိဘဲ တစ်ယောက်ယောက်ရှိနေ သယောင် ပြောဆိုဆက်ဆံပြုမူနေပုံက သာနေထက်ထူးခြားနေသဖြင့် ကြောင်တောင်တောင်နိုင်တာက အမှန်ပဲ ဖြစ်သွားသည်။

စားပွဲထိုးကလေး လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့် လုပ်နေသဖြင့် . . ထက်ခေါင်း ထထိုးတော့မည့်ပုံလုပ်လိုက်၏။

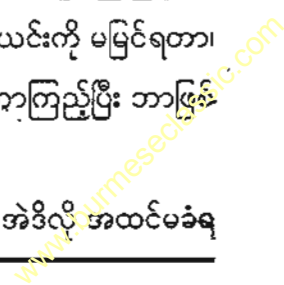
ကောင်လေး ချာခနဲ ထွက်ပြေးလေသည်။ ယင်းက သဘောကျစွာ ရယ်လေသည်။

“မောင်က တကယ်ရယ်ရတယ်၊ ကလေးလေးကျနေတာပဲ၊ ဘာလို့ ရန်ဖြစ်ချင်တာလဲ”

“ရန်ဖြစ်ချင်တာလား . . ဒီကောင်လုပ်နေတဲ့ပုံစံကြည့်ဦး၊ လူကို အရူးမှတ်နေသလား မသိဘူး၊ ကြည့်ပုံက”

“ဪ . . မောင်ရယ်၊ သူကမှ ယင်းကို မမြင်ရတာ၊ ဒီတော့ . . မောင်စကားပြောတာကြည့်ပြီး ဘာဖြစ်နေသလဲအောက်မေ့မှာပေါ့”

“အဲဒါကြောင့် . . ပြောတာပေါ့၊ အဲဒီလို အထင်မခံရ

ဝဝဝ

အောင် ယင်းက သူများတွေမြင်အောင် နေမှပေါ့”
 “မဖြစ်လို့ပေါ့ မောင်ရယ်၊ မောင့်ကိုတောင်မှ ချစ်လွန်း
 လို့ မောင်ခံစားနေရတာတွေ သက်သာပါစေတော့
 ဆိုပြီး ယင်းက မြင်စေခဲ့ရတာ”
 “ယင်းမေမေသာ ယင်းကိုမြင်ရင် အရမ်းအံ့ဩမှာ
 သေချာတယ်”

ယင်းမျက်နှာ မာထန်သွား၏။ ယင်း စိတ်ဆိုး

တာ သိသာလေသည်။

“ဟင့်အင်း . . မေမေ မမြင်စေရဘူး မောင်၊ ယင်း
အကြောင်း မောင် ပြောပြဖို့ လုံးဝ စိတ်မကူးရဘူး
နော်၊ ဒါပဲ”

“နှစ်ယောက်ချင်းတွေ့ စကားပြောရရင် ယင်းမေမေ
လည်း သူ့ရင်ထဲရှိတာ ရင်ဖွင့်လို့ရမှာလေ ယင်းရယ်
မောင့်လိုပေါ့”

“ဟင့်အင်း . . ပြောလို့မဖြစ်ဘူး မောင်၊ လုံးဝတွေ့လို့
မဖြစ်တာ၊ သေပြီဆိုပြီး စိတ်တုံးတုံးချ မှပစ်လိုက်
နိုင်ဖို့က ဒီအချိန်မှာ မေမေအတွက် အကောင်းဆုံးပဲ

ဝဝဝ

မောင်ရဲ့ မေမေက အိုပြီ . . အသက်ကြီးလှပြီ၊ ယင်း
ကြောင့် မေမေစိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲမဖြစ်စေရ
ဘူး”

“ကောင်းပါပြီ ယင်းရယ် . . ကောင်းပြီ၊ ယင်း မကြိုက်
ရင် မောင် ဘာမှ မပြောတော့ဘူး . . ဟုတ်လား”

“မောင် ကတိတည်နော်”

“တည်စေရမယ် . . ယင်း”

ယင်းနှင့် လက်သန်းချင်းချိတ် ကတိပြုနေ
တာကို မြင်ရသူတွေက တစ်ယောက်တည်း ဘာလုပ်နေတာလဲ
ဟု လှည့်ကြည့်နေကြလေသည်။

ဒါပေမဲ့ . . .

မောင် ရှက်မယ်ထင်သလား . . ယင်း။

လုံးဝ မရှက်ဘူး။

မောင့်အနားမှာ ယင်းရှိနေသရွေ့ . . ဘယ်
သူတွေ ဘာပြောပြော . . ဘာဆိုဆို . . မောင် ဂရုမစိုက်ဘူး။

အခန်း(၂၅)

“ဟောဗျာ”

လှေကားမှ လိမ့်ဆင်းလာသော ဘောလုံးက
လေးကို သူ ကောက်ယူလိုက်၏။

“ခဏနော် . . . ခဏလေး၊ တီတီကောက်ပေးမယ်
ဟုတ်လား”

‘နဒီ’၏အသံသာသာလေးကို ကြားရ၏။

အသံအဆုံးမှာ ပြေးဆင်းလာသော နဒီနှင့်
လှေကားမှာဆုံတွေ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟာ . . ဆရာ ပြန်လာပြီပဲ”

နဒီက သူ့ အရင်တွေ့စက နဒီ မဟုတ်တော့ပါ။ မျက်မှန်မရှိတော့ဘဲ သနီးစတက်ပ်ဆံပင်ပုံစံလေးနှင့် နဒီ၏ ချစ်စရာပုံစံလေးက ပယင်းဖြူနှင့် (ပြန်းခနဲအကြည့်မှာ) တူလှ၏။

“ယင်း”

သူ့ လွတ်ခနဲ ခေါ်မည်ပြုမိ၏။

နောက်တော့မှ . . နဒီ ဟူသော အသိက

သို့ခေါင်းထဲ ပြေးဝင်လေသည်။

“ကြည့်ပါဦး . . ဆရာရဲ့ ဒီမှာ ဘယ်သူ့ရောက်နေသလဲလို့”

နဒီ ပြေးတက်သည့်နောက်မှ . . .

ခပ်သွက်သွက်လိုက်တက်ရင်း . . ဘယ်သူ

ရောက်နေတာလဲဟု တွေးမိလေသည်။

နဒီတို့အခန်းပေါက်ဝမှာ နဒီတို့အိမ်မှ အိမ်

ဖော်ကောင်မလေးချီထားသော ကလေးက . . .

“သား . . အာကာ”

အံ့ဩစာကြီး ခေါ်မိ၏။

မိမိကိုမြင်သည်နှင့် ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ဆတ်တောက် ဆတ်တောက် လှုပ်ရှားကာ ဝမ်းသာအားရဖြစ် သွားပုံက မြင်တာနှင့် မှတ်မိသည့်ပုံပါ။

“ကြည့်စမ်း . . သားရောက်နေတာကိုး . . ဟုတ်လား . . သားရယ်၊ လာပါဦး . . ဖေဖေဆီကို”

သူက သားကိုလှမ်းချီလိုက်၏။

“ပြောပါဦး . . သားက ဘွားဘွားနဲ့လာတာလား . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

သားက စကား မပီကလာ ပီကလာ ပြော

တတ်ပြီဖြစ်၏။

“ဘိုးဘိုးရော”

“ပါဘူး”

“ဟုတ်လား နဒီ၊ မြေးအဘွားနှစ်ယောက်တည်းလား”

“ကြတာလား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ဆရာဆီတောင် နဒီ ဖုန်းဆက်

ဝဝဝ

မလို့၊ အန်တီက မဆက်နဲ့ဆိုတာနဲ့ . . . ”

“ကြိုသိနေတာထက် ပြန်းခနဲတွေ့ရင် မင်း အံ့ဩသွား
မလားလို့လေ၊ တမင် မဆက်ခိုင်းတာ”

အခန်းဝမှာ အသံနှင့်အတူရောက်လာသူက

ပယင်း၏မေမေပဲဖြစ်၏။

“ဖြစ်ရမယ် မေမေရာ၊ ကြိုသိရင် ကျွန်တော်လာကြိုမှာ
ပေါ့”

“ဪ . . မင်းမှာက မင်းအလုပ်ကိစ္စတွေနဲ့ မင်း ရှုပ်
နေတာ၊ တော်နေကြာ . . ဝန်တက်မှာစိုးလို့ မောင်
ထက်ခေါင်ရဲ့”

ပြောရင်း . . .

ထက်ခေါင်ပုံစံက သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်နေသ

ဖြင့် . . ညီညီပြောသလောက်တော့ ဟုတ်မထင်ပါဘူးဟု တွေး
မိလေသည်။

“ဒီမှာလေ . . သားအခန်းသော့ မေမေမှာရှိတယ်ဆို
တာ မဟုတ်ဘူး၊ အတင်းပဲ ဒီမှာပဲ နားပါဆိုလို့ နားနေ
ကြတာ . . မြေးအဘွားတွေ”

ဝဝဝ

“မေမေတို့ပစ္စည်းတွေရော”

“နဒီယူပြီး သိမ်းပေးပြီးပြီ ဆုရာ၊ အခန်းထဲရောက်နေ
ပါပြီ”

နဒီက အရင်ဖြေလေသည်။

“ဒီဘက်အခန်းမှာ ပွဲရုပ်နေရင် မေမေစိတ်ညစ်တာနဲ့
လို့တဲ့၊ သော့ယူဖွင့်ပြီး အခန်းအရင်ဆုံးရုံးဝေးတာ
မမြဲတင်တူမ တော်လိုက်တာကွယ်၊ တကယ် စိတ်ရင်း
ကောင်းတယ်”

ပယင်း၏မေမေက နဒီကိုသဘောကျနေ
လေသည်။ သေသေချာချာကြည့်ရင် နဒီက ပယင်းနှင့်ဆင်
သေးတော့ဟု . . သမီး အလွမ်းပြေကြည့်ရင်း မျက်ရည်ဝဲလေ
သည်။

ထက်ခေါင်၏အခန်းမှာလည်း ခါတိုင်း ကူညီ
ရှင်းပေးတာထက်ကို ရှင်းဆန်းနေလေသည်။

“အားနာစရာဗျာ . . နဒီ ပင်ပန်းသွားပြီ”

“ရပါတယ် ဆရာရဲ့၊ ဘာပင်ပန်းရဲ့မှာလဲ . . မပင်ပန်း
ပါဘူး”

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

ပြုံးပြုံးကလေး ဖြေပုံကို ပယင်း မေမေက
ခပ်ငေးငေးကြည့်၏။

“ဘာလို့ မပင်ပန်းရမလဲ၊ မနက်စာလမ်းမှာဝယ်စားခဲ့
တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့၊ ဆာမှာပဲဆိုပြီး ထမင်း
ထချက်ကျွေးတာ သားရဲ့၊ တကူးတကကို လုပ်ကျွေး
တာ၊ ဒီကြားထဲ ကလေးထိန်းရသေး . . သူ့ခမျာမှာ”
မေးလေးဆတ်ဆိုလေသည်။

“နဒီက ဒီလိုပဲ မေမေရဲ့၊ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်
တည်း ဖြစ်သလိုနေ၊နေတော့ သူပဲ . . ဟိုဟာပို့ ဒီ
ဟာပို့နဲ့ လာကူညီနေရတာ၊ ဒီကြားထဲ အမြင်မှတ်
ရင် အခန်းရှင်းပေးနဲ့ဗျာ၊ အားနာနေရတယ်”

ပယင်း၏မေမေက ‘ဟုတ်လား’ဟုဆိုကာ
နဒီ၏မျက်နှာကို အကဲခတ်အကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။

သမီး ပယင်းထက် လေးငါးနှစ်လောက်
တောင် ငယ်နိုင်သည်ဟု အသက်ကိုခန့်မှန်း၏။

သမက် မောင်ထက်ခေါင်ကို ခင်မင်စိတ်နဲ့
တာ နဒီ၏မျက်လုံးအကြည့်ဖြင့်ပင် သိနိုင်လေသည်။

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

ကစ်နေ့လယ်လောက်ဆုံတွေ့ပြီးဖြစ်သဖြင့်
ကလေးမလေး သဘောပြည့်တာ၊ ကူညီတတ်တာအပြင် လုပ်
တတ်ကိုင်တတ် အရည်အချင်းပြည့်မီတာ သဘောတူနေလေ
သည်။

အခန်း(၂၆)

ယခုတလော ယင်းနှင့် မတွေ့ရတာကြာပြီ ဖြစ်၏။ အိမ်မှာ ယင်းမေမေရောက်နေသဖြင့် . . 'ယင်း'အသံ မပေး၊ ထွက်မတွေ့ဘဲ ကွယ်ပျောက်နေတာဖြစ်လိမ့်မယ်ဟု ထက်ခေါင် ယူဆလေသည်။

“ဖေကြီး”

ကားပေါ်မှဆင်း၊ သော့ခပ်နေစဉ် နောက် နားဆီမှ ခေါ်သံကြားရသဖြင့် ထက်ခေါင် လှည့်ကြည့်၏။

နဒီက . . မိမိ၏သား 'အာကာ'ကိုချီလျက်

ဝဝဝ

နောက်နားမှာရပ်ပြီး ပြုံးကြည့်နေလေသည်။

သား၏မျက်နှာမှာ နဒီ လိမ်းပေးထားဟန်

တူသော သနပ်ခါးဖြင့် မွှေးကြိုင်သန့်ပြန်နေ၏။

“ဟောဗျာ . . သားကိုထိန်းနေရပြီထင်တယ်၊ နဒီရယ် အားနာစရာဗျာ”

“ဘာ အားနာစရာရှိလို့လဲ ဆရာရဲ့၊ နဒီက ကလေးချစ် တတ်တဲ့ဟာပဲ”

“ပေးလေ . . နဒီ . . ကျွန်တော့်ကို”

ထက်ခေါင် လက်ကမ်း၏။ အာကာက လိုက်

မလိုပြင်ပြီးမှ ပြန်တိမ်းကာ နဒီလည်ပင်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲဖက်တွယ် ထားလေသည်။

“ဟာ . . ကြည့်စမ်း၊ ဖအေကို ကာပြန်နေပါရောလား၊ လာလေ . . သားရယ်၊ ဖေဖေဆီကို”

အားနာစွာ ချီဖို့ပြင်၏။

“ရပါတယ် ဆရာရဲ့၊ နဒီက တမင်ချီချင်လို့ ချီနေတာ ပါ။ ဆရာက မောလာတဲ့ဟာ၊ အမှော့ဖြေပါဦး”

ထက်ခေါင်တို့ကားတွေက တိုက်အောက်

ဝဝဝ

တည့်တည့်မှာ နေရာရချင်မှ ရပါသည်။ မဲရတာကများ၏။

သူများတကာကားတွေ ပြည့်နေခဲ့လျှင် အ

ဆင်ပြေရာနေရာမှာ ကားသော့ပိတ်ရပ်ထားခဲ့ရတာဖြစ်၏။

နေထိုင်ရာတိုက်သို့ လမ်းလျှောက်လာသော

အခါ ထက်ခေါင်နှင့် ကလေးချီထားသောနဒီ၏ပုံစံက သား အမိ သားအဖသုံးယောက်တွဲလျှောက်လာသောပုံစံမျိုးဖြစ်နေ တာ ထက်ခေါင်သတိမထားမိပါ။

“ဟာ . . ထက်ခေါင်ကြီး”

အံ့အားသင့်စွာခေါ်လိုက်သံကြားရ၏။ ညီညီ

ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ခြင်းကြောင့် ထက်ခေါင် မျက်မှောင်ကြုတ်၏။

ထက်ခေါင်နှင့်က ဟိုတစ်ခါ စိတ်ပညာဆရာ

ဝန်မလေးနှင့် မိမိကိုဆုံတွေ့ပေးပြီးကတည်းက ညီညီကို ဒေါသ စိတ်ဝင်ကာ ခပ်တင်းတင်းပဲနေခဲ့ပါသည်။

အလုပ်ခွင်မှာတွေ့သည့်တိုင် တတ်နိုင်သမျှ

စကားမပြောဘဲ ခပ်ရှောင်ရှောင် နေခဲ့ကြတာ ကြာခဲ့ပြီ။

“ဘာလာလုပ်တာလဲ . . ဒီကို”

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

မိမိတစ်ယောက်တည်းသာဆိုပါက ထက်
ခေါင်က ညီညီကိုတွေ့ရှောင်ပတ်ထွက်ခဲ့မှာဖြစ်၏။

ယခုတော့ . . . နဒီ ရှိနေခဲ့၏။

ထက်ခေါင်ကြီးဟု နာမည်တပ်ခေါ်ကတည်း
က မိမိကိုလူမှားခေါ်တာဟု နဒီ ထင်မှတ်စရာအကြောင်းမရှိ
ပေ။

ပြီးတော့ . . .

မိမိထံ 'ညီညီ'မကြာခဏ လာခဲ့ဖူးတာကို နဒီ
တွေ့မြင်ပြီးဖြစ်နေလောက်ပါသည်။

ညီညီကျတော့ နဒီကို ယခုတစ်ခါမှ ထိပ်
တိုက်မြင်တွေ့ခြင်းဖြစ်၏။

“မင်းဆီလာတာပေါ့၊ ဘာလဲ . . . မင်းက ငါ့ကို မလာ
စေချင်တော့ဘူးလား”

အဓိပ္ပါယ်တစ်မျိုးသက်ဝင်သော အကြည့်ဖြင့်
ညီညီက နဒီကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်၏။

“ဟ . . . မင်းဘာသာ မင်း လာချင်လာ မလာချင်နေ
ပေါ့။ ဘာမလာစေချင်ရမှာလဲ”

ဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

ပြောရင်းက ညီညီ၏ နောက်ပြောင်လိုသော
အကြည့်တွေကြောင့် နဒီကို အားနာသွားတာ မိတ်ဆက်ပေး
လေသည်။

“ဒါက . . . နဒီတဲ့၊ တို့အခန်းနဲ့ ကပ်လျက်အခန်းက
ကြီးခေါ်မြတင်ရဲ့ တူမ၊ နဒီ . . . သူက ကျွန်တော်သူ
ငယ်ချင်း ညီညီဆိုတာ၊ သူလာတာ မြင်ဖူးမှာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . မြင်ဖူးပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကျတော့ ခုမှမြင်ဖူးတယ်ဗျ၊ အရင်က . . .
လုံးဝကိုမတွေ့ခဲ့တာ”

“ကိုညီညီ . . . သတိမထားမိလို့ပါ၊ လှေကားမှာ နဒီနဲ့
ဆုံဖူးပါတယ်၊ နဒီ ပြေးအဆင်းမှာ ကိုညီညီတက်လာ
တာတွေ့လိုက်တယ်၊ ဆရာအခန်းထဲဝင်သွားတာမို့
နဒီ သတိထားမိတာ”

“ဖေကြီးဆီသွားမယ်”

နဒီလက်ထဲမှကလေးက လူးလွန်လျက် ထက်
ခေါင်ဆီ လက်ကမ်း၏။ ထက်ခေါင် ချီလိုက်မှ . . . ညီညီက
အာကာကို သတိပြုမိသွားလေသည်။

၀၀

“ဟာ . . ဒါ . . မင်းသားတော်မောင်ပဲ ခေါင်ကြီးရ
ငါကကွာ . . .”

နဒီထံ အကြည့်ရောက် ခေါင်းကုတ်ရာမှ
အားနာစွာ ဆို၏။ စကားမဆက်သော်လည်း နဒီနှင့်ပတ်သက်
သောကလေးဟု ထင်မှတ်တာ သိသာလေသည်။

“အဟီး . . သားက တော်တော်ထွားလာတော့ မမှတ်
မိဘူးဖြစ်သွားတယ်၊ ဘယ်သူနဲ့လာတာလဲ ဒီကောင်
ဘွားအေးနဲ့လား . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ဘိုးအေးက အိပ်ကစွာ
တယ်မှ မရှိတာ၊ ဘွားအေးနဲ့ပဲပေါ့”

“ဒါဖြင့် . . နဒီ တက်နှင့်မယ် ဆရာ၊ ခွင့်ပြုပါဦး”

“သွား . . နဒီ . . သွားနှင့်”

“ဪ . . ကလေးပါခေါ်သွားပေးမယ်လေ”

“ဟာ . . ရပါတယ် . . ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်ချီလာ
ခဲ့ပါမယ်”

နဒီလှည့်ထွက်သွားတာကြည့်ပြီး ညီညီ ပြန်

လေသည်။

၀၀၀

“မင်းကွာ . . ဒီကောင်မလေးရောက်နေတာ ငါ့ကို
မပြောဘူး”

“ပြောစရာလား . . မင်းကို”

နဒီနောက်မှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလိုက်လာခဲ့ကြ
သဖြင့် စကားခပ်တိုးတိုး ပြောကြလေသည်။

“ကောင်မလေးက မဆိုးဘူးကွ၊ ပယင်းနဲ့တောင်
တော်တော်ဆင်သလိုပဲ”

“ခုမှပါကွာ . . ဆွံ့ပင်ဖြတ် မျက်မှန်ဖြုတ်လိုက်လို့ တူ
တာ၊ အရင်တုန်းက ဒီပုံစံသာဆိုလို့ကတော့ လှေ
ကားမှာတွေ့ကတည်းက မင်းသိလိုက်ပြီ ဒီကောင်မ
လေးကို . . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

ညီညီ ရှက်ရယ် ရယ်လေသည်။

“ကလေးချီထားတဲ့အဆင့်တောင်ရောက်ပြီဆိုတော့
တော်တော်ရင်းနှီးနေကြတာပဲ”

“အိမ်ချင်းကလေး ဒီတော့ . . ကိစ္စရှိ ကူညီရက
ခင်မင်နေတာ”

“အန်တီ(ပယင်း၏မေမေ)နဲ့ရော ခင်နေပြီလား”

၀၀

“ခင်နေပြီ၊ ကောင်မလေးက တော်တယ် ဘာညာနဲ့ စကားသာစပ်မိလို့ကတော့ ပြောပါလိမ့်မယ် မင်းကို”
လှေကားဝန်ရောက်၏။ လှေကားတစ်ထစ်အ

ရောက်မှာ ညီညီက လှည့်မေးလေသည်။

“လောလောဆယ် သိချင်တာရှိသေးတယ်”

“ဘာလဲ”

“ပယင်း လာသေးသလား မင်းဆီကို”

“ခုံတလော မလာတော့ဘူးကွ၊ မေမေတို့ရောက်နေ လို့လား မသိဘူး၊ ဩော် . . . ပြောထားရဦးမယ်၊ ပယင်းနဲ့ ငါတွေ့တဲ့အကြောင်း မေ့မေ့ကို မင်း လုံးဝ မပြောနဲ့နော်၊ ပယင်း စိတ်ဆိုးလိမ့်မယ်၊ ပယင်းက သူ့အမေကို လုံးဝသိစေချင်တာမဟုတ်ဘူး”

“ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူ့အတွက် သူ့အမေ စိတ်မကောင်း မဖြစ်စေချင်ဘူး တဲ့၊ သေပြီဆိုပြီး စိတ်တုံးတုံးချ မေ့ပစ်လိုက်စေချင် တယ်တဲ့”

“သက်စိန်(၅) . . . ဒါ မှန်တာပေါ့ ခေါင်ကြီးရ၊ မင်း

၀၀

လည်း သူ့ကို စိတ်တုံးတုံးချမေ့လိုက်တာ၊ ငြိမ်း
နဒီနဲ့ မင်း လက်ထပ်”

“ဟာ . . . ဒီကောင်”

ဆွဲထိုးမည်အပြု . . . ညီညီ တုန်းတုန်း နှစ်

တာ တက်ပြေး၏။

ထက်ခေါင်က သားကိုချီလျက် တဖြည်းဖြည်း

တက်လာစဉ်မှာ မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်သော ပယင်းကို လှေ ကားထောင့်နားမှာရပ်နေတာ တွေ့ရလေသည်။

“ဟုတ်တယ် မောင်၊ ညီညီပြောတာမှန်တယ်၊ မောင်နဲ့ နဒီ လက်ထပ်သင့်တယ်၊ နဒီက မောင့်အနွဲ့အတာခံ ပြီး မောင့်ကို တကယ်ချစ်ရှာတာပဲ၊ နဒီနဲ့မောင့်ကို ယင်း သဘောတူတယ်၊ သားလေးကိုလည်း နဒီက တကယ်ချစ်တာ ယင်း တွေ့နေရတာပဲ”

“ယင်း . . . ဟာကွာ၊ ယင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေ တာလဲ”

သူပြောတာကို သားက သေသေချာချာ ကြည့်နေလေသည်။ ယင်းကို သူသာမြင်ရလျက် သားက မြင်ရ

ပုံမပေါ်ပါ။

“ယင်း . . . နောက်ဆုံးစကားပြောတာပါ။ အခန်းထဲမှာ မေမေရှိနေလို့ ဒီကနေစောင့်ပြောတာ၊ မောင့်ဆီကို ယင်း နောက်ထပ် မလာတော့ဘူး မောင်၊ ယင်းနဲ့ မောင် ဒီကနေစပြီး နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ မတွေ့ ကြရတော့ဘူး”

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ . . . မလုပ်ပါနဲ့ယင်းရယ်၊ ယင်းကို . . . မောင် မခွဲနိုင်ဘူး”

“ဘဝချင်းခြားနေပြီပဲ မောင် . . . တွေ့ဆုံနေတော့ သံယောဇဉ်မပြတ်ဘဲ မောင်ရော ယင်းပါ ပိုပြီးခံစား ရတာပဲ ရှိမယ်၊ ဒီတော့ . . . သားကို မောင်နဲ့နီရဲ့ လက်ထဲ အပ်ခဲ့တယ်၊ မောင့်အတွက်လည်း . . . နဒီ အဖော်ရှိနေပြီဆိုတော့ ယင်း စိတ်ချသွားပါပြီ”

“ယင်းရော”

“နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီ မောင်၊ ယင်း မောင့်ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါ တယ်”

ယင်း၏အသံ တိုးသွား၏။ မြင်ကွင်းထဲမှ

ယင်း ပျောက်သွားသောအခါ ပြန်တွေ့နိုးရှာမိ၏။

“ယင်း”

သူ့ အသံထွက်ခေါ်မိ၏။

ရက်စက်လိုက်တာ ယင်းရာ . . . ရက်စက် လိုက်တာ။

နှုတ်ဆက်ရတယ်လို့ပဲ . . .

စိတ်ချသွားပြီလို့ပဲ . . .

ဖြစ်ရလေကွာ . . .

သူ မိုက်ခနဲ မူးသွား၏။

“ဟာ . . . ခေါင်ကြီး၊ ဘာဖြစ်တာလဲ မင်း၊ ဟင် . . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

အပေါ်ရောက်နေရာမှ အောက်သို့ငုံ့ကြည့် တာ အော်လိုက်သော ညီညီ၏အသံကို ကြားရ၏။

အလောတကြီး ပြေးဆင်းလာသံတွေ ကြားရ ၏။

“ဟင် . . . ဆရာဘာဖြစ်တာလဲ”

ဟူသော နဒီ၏အသံကို နောက်ဆုံးကြားရ

၂၆၀ + မင်းလေး
=====

လေသည်။

အခန်း(၂၇)

သူ သတိရလာစဉ်မှာ သူ့ကိုယ်၌ ဒရစ်(ပိ)
သွင်းထားတာ သိလိုက်၏။

ညောင်းလွန်းသဖြင့် . . . ဟိုဒီလူညံ့ဖို့ ကြီးစား
စဉ် နွေးထွေးနူးညံ့သော လက်ကလေးက လာရောက်ဆုပ်ကိုင်
လေသည်။

“ဆရာ . . . ဘယ်နဲ့နေသလဲ”

“ဟင် . . . နဒီ”

နဒီ၏ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောအပြုံးကို မြင်ရ

လေသည်။

“မူးသေးသလားဟင်”

“ခေါင်းထဲမှာ အံ့ခဲနေတယ် နဒီ၊ ညီညီရော . . .”

“ဆရာဝန်ပြန်လိုက်ပို့နေတယ်၊ အဲဒီကနေ တစ်ခါ တည်းပြန်တော့လို့ အန်တီမှာနေတာ ကြားတာပဲ”

“ကျွန်တော် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

“ဆရာက ညဉ့်တိုင်းကျလည်း သိပ်မအိပ်တော့ အစား ပျက် အအိပ်ပျက်နဲ့ အရမ်းအားနည်းသွားခဲ့တာလို့ ပြောတယ်၊ အခု ဆေးသွင်း ဆေးထိုး တစ်ပြိုင်တည်း လုပ်ပေးသွားတယ် ဆရာ”

“ဟော . . . နိုးလာပြီလား”

အခန်းဝမှ အသံပြုကာ ဝင်လာသူက ပယင်း

၏မေမေဖြစ်၏။

“နိုးလာပြီ . . . အန်တီ”

နဒီ ဖြေလေသည်။

“အေးကွယ် . . . ကလေးသိပ်နေတာ ခုမှ အိပ်တယ်၊ နေကောင်းလား သား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ညဉ့်မိုးချုပ်နေပြီ၊ နဒီ . . . သမီးပြန်တော့ဇေ . . . ဖင် ပန်းလှပြီ”

“ရပါတယ် အန်တီ၊ နဒီ စောင့်ပေးလို့ရပါတယ်”

“မဟုတ်တာ . . . သက်သာပြီဆိုတော့ အရေးမကြီး တော့ပါဘူး၊ စောစောက အရမ်းမူးနေသေးလို့ စိတ်ဝှ ရတာ၊ ပြန်ပါကွယ် . . . ဒီလောက်ကူညီတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ၊ မမြဲတင်တို့ကိုလည်း အကူအ ကြောင်းပြောပြပါ . . . သိချင်ကြမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ ပြန်ဦးမယ် ဆရာ”

“ကျေးဇူးပဲ နဒီ”

နဒီ နှုတ်ဆက်ပြန်သွား၏။ ပယင်း၏မေမေ

က ထက်ခေါင်အနားလာစဉ်လေသည်။

“ခမျာ . . . အရမ်းကို စိတ်ပူရွာတာ၊ ဘာလုပ်လို့ ဘာ ကိုင်ရမှန်းမသိအောင်ကို မျက်နှာပျက်နေတာပဲ၊ ဆ ရာဝန်ရောက်လာတော့ ငါက . . . အာကာပေးတစ် ဖက်နဲ့ ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲ၊ သူပဲ ဆရာဝန်လိုက်တာ

ဝဝဝ

မှန်သမျှ ယူပေး၊ ဆရာဝန်အတွက် နက်(စ်)တစ်ခွက် ဖျော်တိုက်နဲ့ . . . ထောင့်စေ့အောင် လုပ်နိုင်တယ်၊ တကယ်တော်ပါတယ်”

ပြောရင်းက . . . ထက်ခေါင်ကို အကဲခတ်

အကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။

“ကလေးမလေးကြည့်ရတာ သားကို တော်တော်ခင်ပဲ့ပဲ့”

“ဒီမှာက တခြားလူတွေလည်းမရှိဘူးလေ မေမေ၊ အိမ်နီးနားချင်းရယ်လို့ ဒီအိမ်ပဲရှိတာမို့ထင်ပါတယ်”

ထက်ခေါင်က စကားကို ထိန်းထိန်းသိမ်း

သိမ်း ပြောလေသည်။ ပယင်း၏မေမေက မသိမသာ ပြုံး၏။

“ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်တော့ ပယင်းများ ပြန်ရောက်နေသလားတောင် ထင်ရတယ်”

လာပြန်ပြီ တစ်ယောက်ဟု ထက်ခေါင်စိတ်

ထဲ ဝှံ့မိလေသည်။

ညီညီကလည်း နဒီကို ပယင်းနှင့်ဆင်သည်ဟု

ပြောခဲ့တာလေ။

ဝဝဝ

“အေးလေ . . . သမီးအစားရတယ်ပဲ အောက်မေ့ပါတယ်၊ အာကာလေးကိုလည်း တော်တော်ချစ်ရှာတာဆိုတော့ . . . ”

နောက်ဆက်တွဲစကားတွေ ကျန်နေတာ သိ

သာသောစကား။

ထက်ခေါင် ပင့်သက်ချမ်းလျက် စိတ်ထဲ

တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ပြောမိသည့်စကားရှိနေလေသည်။

ယင်းကလည်း နဒီနဲ့သဘောတူတယ်တဲ့

လေ။

အခန်း(၂၈)

“ဟင် . . . ဓာတ်ပုံတွေရော”

ယင်း၏ဓာတ်ပုံချိတ်ထားသောနေရာတွေ
မှာ ဟင်းလင်းပြင်ဖြစ်နေခဲ့၏။

“ဘာဓာတ်ပုံကိုပြောတာလဲ”

ပယင်း၏မေမေက လှမ်းမေးလေသည်။

“ယင်းဓာတ်ပုံလေ မေမေ၊ ယင်းဓာတ်ပုံတွေ ဘယ်
ရောက်ကုန်ပြီလဲ မေးတာ”

ထက်ခေါင်တစ်ယောက်တည်းသာဆိုလို့တော့

တော့ ရှိသမျှ ရိုက်ခွဲ၊ ဒေါသထွက် ကြမ်းတမ်းလိုက်ချင်လေသည်။

ယခုတော့ . . .

ယင်း၏ပေမေရိုနေသဖြင့် စုပြုံထွက်လာ

ဒေါသ အကြိတ်အခဲကို မျှီချလိုက်ရ၏။

“သိမ်းထားလိုက်တယ် မောင်ထက်ခေါင်ရေ၊ အိမ်ရှေ့ သွားသွား အိမ်ခန်းထဲ ဝင်ဝင် ဓာတ်ပုံတွေ နေရာအနှံ့ ပြည့်နေတော့ စိတ်ထဲ အမြဲသတိပေးနေသလို ခံစားရလွန်းလို့ သိမ်းထားလိုက်တယ်၊ ဒါမျိုးက မေ့ပစ်ရမယ့် ကိစ္စလေး၊ တသသ၊ သတိရနေလို့ကတော့ ဘယ်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာရှိတော့မလဲ၊ မဟုတ်ဘူးလား”

မဟုတ်ဘူး . . .

ကျွန်တော်က ပယင်းနဲ့ အမြဲတွေ့၊ အမြဲ

စကားတွေပြောချင်တာ . . .

စိတ်ထဲမှ ပြောနေမိလေသည်။

“စိတ်ထောင်းတော့ ကိုယ်ကြော့၊ စိတ်ပျို့တော့ ကိုယ်နဲ့ ဆိုတဲ့စကားပုံတောင်ရှိတာပဲ၊ ဘုရားဟောတရားထ

မှာ အတိတ်ကိုလည်း မပြန်နဲ့၊ အနာဂတ်ကိုလည်း မမျှော်နဲ့၊ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်ရွှဆိုသမို့လား၊ အရေးအကြီးဆုံးက စိတ်ကိုထားတတ် နေတတ်ကြဖို့ပဲ”

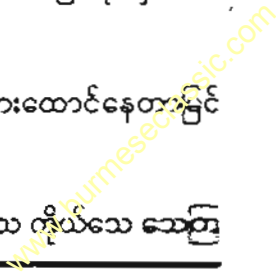
“ပယင်းက တခြားလူမဟုတ်ပါဘူး မေမေ့သမီးပါ မေမေ”

“ဟုတ်တယ် . . မေမေ့သမီးမို့လို့လည်း ဒီစကားတွေ ရဲရဲပြောရဲတာပေါ့ သားရယ်၊ တခြားတစ်ယောက်ဆို လို့ကတော့ သူ့သမီးမဟုတ်လို့ ဒီစကားပြောတယ် ထင်မှာစိုးရသေးတယ်ဗလ၊ အတိတ်ကိုတမ်းတပြီး ငိုနေလို့ကတော့ . . ဘယ်မှာတိုးတက်မှုရှိတော့မှာလဲ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတရားဆင်ခြင်နိုင်ရမှာပေါ့၊ သင်္ခါရတရားတွေ သိရမှာပေါ့”

ပယင်း၏မေမေက စကားပြောရင်းမှ ထက်ခေါင်ကိုကြည့်၏။

ထက်ခေါင် ငိုငင်တွေနားထောင်နေတာမြင်တော့ အားတက်လေသည်။

“လူဆိုတာ သေမျိုးပဲကွယ်၊ သူသေ ကိုယ်သေ သေကြ

ရမယ့်သူချည်းပဲ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
တောင် မလွဲမရှောင်သာကြုံတွေ့ရတဲ့ သင်္ခါရတရားပဲ
သားရဲ့၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး နောက်ဆုံး
ဟောကြားခဲ့တာက မမေ့မလျော့သတိနဲ့နေဆိုတာပဲ
သတိတရားလက်ကိုင်ထားဖို့က အရေးအကြီးဆုံးပဲ
လေ၊ သားမှာလည်း အာကာကရီသေးတယ်၊ ဒီတော့
သားကိုယ်တိုင်အတွက်ရော မြေးလေး အာကာအ
တွက်ပါ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်ထိန်း သားရဲ့၊ စိတ်ဆိုတာ
လွတ်လိုက်လို့ကတော့ လွင့်ပြီသာမှတ်”

တံခါးဘဲလ်မြည်သံ ကြားရသဖြင့် ထက်ခေါင်း

ဖွင့်ပေးလိုက်၏။

ကြည့်လိုက်တော့ နဒီဖြစ်နေလေသည်။

“ဆရာ . . . နေကောင်းသွားပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဆရာနဲ့အန်တီတို့ စောစောစီးစီး သောက်ရအောင်
မန္တလေးကြာဆွဲချက် ချက်လာတယ် အန်တီ၊ အဲဒီ

လာပို့တာ”

နဒီက စတီးချိုင့်ကို စားပွဲခုံအထိ သယ်လာ
ကာ ပယင်း၏မေမေမြင်သာအောင် ပြလေသည်။

ချိုင့်ဖုံးအဖွင့်မှာ အငွေ့တထောင်းထောင်း
ထနေသော ကြာဆံချက်က မွှေးကြိုင်နေလေသည်။

“ကဲကွယ် . . . အားနာစရာ၊ နည်းတာမှ မတုတ်တာ
အများကြီးပဲ . . . သမီးချက်တာလား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကြိုက်ရဲ့လား အန်တီ”

“မန္တလေးကြာဆံချက်ကတော့ ကြိုက်မှကြိုက်ပေါ့
ကွယ် . . . ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ နံနံပင် ငရုတ်သီး

အကျက်မှုန့်နဲ့ အချဉ်ညှစ်စားရင် အကောင်းဆုံးပဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . နဒီလည်း အချဉ်ညှစ်စားရအောင်
အချဉ်ရော နံနံပင်ပါ ပါလာပါတယ်၊ အဲ . . . ငပြာ
ရည်ချက်ပြီးသားပုလင်းကျန်ခဲ့တယ် . . . သွားယူဦး
မယ်”

“နေနေ . . . အန်တီအိမ်မှာ ငပြာရည်ချက်ပြီးသားရဲ့

၀၀၀

တယ် သွားမယူနဲ့တော့၊ သမီးရော မစားရသေးဘူး
မဟုတ်လား၊ ဒီမှာ တစ်ခါတည်း စားသွား”

နဒီ ခေါင်းလေးခါကာ ငြင်းမည်ပြင်၏။

ပယင်း၏မေမေက နေရာချပေး ပန်းကန်ပြင်ပေးသဖြင့် ငြင်း၍
မရပေ။

ထက်ခေါင်နှင့်နဒီကို ဘေးချင်းယှဉ်တွဲပေး

လျက် ကိုယ်တိုင်က နဒီနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဝင်ထိုင်လေသည်။

“အန်တီက ပြန်ရမှာဆိုတော့ သူတို့သားအဖကို သမီး
လက်ထဲပဲအပ်ခဲ့ရမှာပဲ နဒီ”

“အာကာက ကျန်ခဲ့မှာလား အန်တီ”

“ထားခဲ့ရမယ်လေ၊ အိမ်ဖော်တစ်ယောက်တော့ ထား
ပေးခဲ့မှာပါ။ အန်တီကတော့ သွားလိုက် လာလိုက်
ပေါ့ကွယ်၊ ဟိုမှာကလည်း အဘိုးကြီးတစ်ယောက်
တည်းလေ”

“ဪ”

“အိမ်ဖော်က အသက်ကြီးကြီးထဲကပဲပေါ့၊ ဒါမှ . .
ကလေးအတွက် စိတ်ချရမှာကိုး”

၀၀၀

“ဟုတ်ကဲ့”

“အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် သမီးရှိလို့ထားခဲ့ရတာ နှင့်
မို့ ဘယ်ထားခဲ့ရဲမလဲကွယ်၊ ကလေးက ငယ်သေး
တော့လေ”

“နဒီက အလုပ်ဆင်းရမှာနော် မေမေ၊ သူက အလုပ်
ဝင်ဖို့စောင့်နေတာ”

ထက်ခေါင် ဝင်ပြောလေသည်။ နဒီက ထက်

ခေါင်လက်ကိုဆုပ်ကိုင်ထားပြီးမှ ကပျာကယာ လက်ကလေး
ပြန်ရွတ်လေသည်။

“ရပါတယ် အန်တီ . . စိတ်ချလက်ချသာ ထားခဲ့ပါ
အိမ်မှာ ရွှေရွှေလည်းရှိတာပဲ”

“ကောင်းပျိုကွယ်၊ ခုမှပဲ သူတို့သားအဖအတွက် စိတ်ချ
တော့ဇာယ် သမီးရယ် . . တကယ်ပါ”

ပယင်း၏မေမေ ဝမ်းသာအားရပြောပုံတို့

ကြည့်ကာ ပယင်းကို အားနာစိတ်ဖြင့် လှမ်းကြည့်သောအခါ

ပယင်း၏ဓာတ်ပုံနေရာမှာ လစ်ဖာနေလေ

သည်။

၂၈၂ † မဒေးလေး
ဝဝဝ

ခွင့်လွှတ်ပါ ယင်းရယ် . . .
အဲဒါတွေအားလုံး ယင်းမေမေ ဆန္ဒအတိုင်း

ပါပဲ။

အခန်း(၂၉)

အချိန်တွေ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးခဲ့၏၊
ယခုဆိုလျှင် . . .

သား 'အာကာ'ပင် လေးနှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီ၊

ထက်ခေါင်နှင့် နဒီက သားအာကာ၏လတ်
ကိုဆွဲ၍ ဓာတ်လှေကားဖြင့် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်တက်၍
ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့၏။

သား နှစ်နှစ်ပြည့်မွေးနေ့မှာ ပယင်းနှင့်ထက်
ခေါင်တို့အိမ်မှာ အလှူပြုခဲ့ဖူးသည်ကိုသတိရ၏။

www.burmeseclassic.com

လူတွေပြန်ချိန်မှာ နှစ်ယောက်သား ကြမ်းပြင်

မှာလဲတုန်သည်အထိ မောပန်းခဲ့ရသောအဖြစ်။

နောက်ဆိုရင် . . .

ပကာသနမဖက်သောအလှူဒါနဖြူမည်ဟု

ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်များ . . .

ယခုနှစ်မှာတော့ . . .

ပယင်းနှင့် မိမိတို့ကြံရွယ်ထားသည့်ဆန္ဒ

အတိုင်း အလှူဒါနတွေဖြည့်ဆည်းနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဇီဝိတဒါန သံယာအေးရုံ . . .

ဘိုးဘွားရိပ်သာ . . .

မိဘမဲ့ကျောင်း . . .

ဆွဲအံ့ နားမကြားကျောင်း . . . များသို့

ပင်းအတွက် ရည်စူးလျက် လှူဒါန်းခဲ့ကြ၏။

သား၏ လေးနှစ်ပြည့် . . .

ထို့အတူ . . .

ထက်ခေါင်နှင့် နဒီတို့၏ လက်ထပ်မင်္ဂလာ

အလှူ . . .

တရားရုံး၌ (က်မှတ်ထိုးပြီးနောက်မှာ မင်္ဂလာ

ဆွမ်းကျွေးအဖြစ် ဇီဝိတဒါနသံယာအေးရုံ၌ အရက်ဆွမ်း နေ့

ဆွမ်းတစ်နေ့တာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကျွေးမွှေးခဲ့၏။

ထက်ခေါင်နှင့် နဒီတို့၏ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေး

မှာ နှစ်ဖက်မိဘ ညီအစ်ကိုမောင်နှမအရင်းများမှလွဲ၍ ပြင်ပ

ဧည့်သည်ဖိတ်ကြားခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

အထူးဧည့်သည်အဖြစ် . . .

လက်ထပ်ပြီးစ မင်္ဂလာဦးဇနီးမောင်နှံဖြစ်

သော ညီညီနှင့် ဒေါက်တာနေရီရီအံ့ပြင် . . .

ယင်း၏မိခင်သာ ပါဝင်ခဲ့၏။

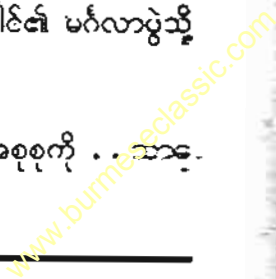
ယင်းမှာသာ သိကြားနိုင်စွမ်းရှိခဲ့ပါလျှင် သူ

ကိုယ်တိုင်ကြည်ဖြူခဲ့သော နဒီနှင့်ထက်ခေါင်၏ မင်္ဂလာပွဲသို့

လာရောက်လျက် . . .

ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်ဒါနအစုစုကို . . . သာ

ခေါ်ဆိုပေလိမ့်မည်ဟူသော . . .

ဝဝဝ

ထက်ခေါင်၏ မျှော်လင့်ယုံကြည်ချက်ကိုကား

မည်သူမျှ ကန့်ကွက်တားဆီး၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်ချေတကား။

။

ဝဝဝ

ဆန္ဒရှိသမျှ ပြည့်ဝကြပါစေ ...

စာချစ်သူများ၏

ဟိန်းဝါး
၁၉/၆/၀၄

မအေးလေး

၁၉/၆/၀၄